

میکرو وینڈ پیپ شے

کتاب عبدالمعز اردبیلی

مسنہ ۱۱۱۳ هـ ق

۱۲۸۴ / ۱۲ / ۱۲

کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب صحیفہ سجادیه (مترجم)

مصنف

مترجم

مؤلف

متن خط نسخ و ترجمہ نسخ

خطی

جلدی

سال چاپ یا تحریر ۱۳۰۲ هـ ق

جزء کتب ۱۰۰

شماره عمومی

واقف آیت الله العظمیٰ سید عبدالحسین

طول ۱۸

عرض ۱۰

شماره صفحات ۸

۱۲۳

الحمد لله
مجلس خدیو در
۱۲۵۵
۱۹
الحمد لله
الحمد لله

از جبهه
مرکز را
تبع کنند
بج و الفار
همه

میر المؤمنین علی ابن ابی طالب علیه السلام

میر المؤمنین **علی بن ابی طالب** روایت درود

فی شهر ربیع الاول من سنة ست عشر و خمسمائة

در ماه ربیع الاول از سال یاضد و شانزده

قرآنه علیه وانا اسمع قال سمعنا علی الشیخ

در حالتی که میخواندند و او و من پیشیندم گفت که شیخ که شنیدیم یغیر

الصادق ابی منصور محمد بن محمد بن احمد

جعفر ابی شیخ بیاد است کولی منصور علی بن ابی

ابن عبد العزیز الکریمی المحدث

میر عبد العزیز **علی بن ابی طالب** معتمد

رحمنا الله عن ابی الفضل محمد بن عبد الله

بیاد زاده او از ابی الفضل محمد بن عبد الله

ابن المطلب الشیبانی قال حدثنا الشیخ

میر **مطلب** شیبانی گفت ابی الفضل که روایت کرد

ابو عبد الله جعفر بن محمد بن جعفر بن

ابو عبد الله **جعفر بن محمد بن جعفر بن**

الحسن ابن جعفر ابن الحسن ابن الحسن

حسن بن جعفر بن حسن بن حسن

بن امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب علیه السلام

میر المؤمنین **علی بن ابی طالب** علیه السلام

در ماه ربیع الاول از سال یاضد و شانزده

در حالتی که میخواندند و او و من پیشیندم گفت که شیخ که شنیدیم یغیر

جعفر ابی شیخ بیاد است کولی منصور علی بن ابی

میر **مطلب** شیبانی گفت ابی الفضل که روایت کرد

ابو عبد الله **جعفر بن محمد بن جعفر بن**

ابو عبد الله **جعفر بن محمد بن جعفر بن**

الحسن ابن جعفر ابن الحسن ابن الحسن

حسن بن جعفر بن حسن بن حسن

فاخبرته بخبره وخبرهم وحزنهم على

پس خبر دام اورا بنجر اخضر و جراثیش و اندوه ایشان بر

ابيه زيد بن علي عليه السلام فقال لي قد كان

پدری زید علی علی السلام پس گفت مراد تحقیق بود

عَمِّي مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ - أَشَارَ عَلَيَّ لِي بِبَرْكَ الْخُرُوجِ

عنه منظر پس عطا که او کرد بر پدر و نیز بترک خواجه

وَعَرَّفَ أَنْ هُوَ خُجَّ وَفَارَقَ الْمَدِينَةَ مَا يَكُونُ

و شش تا بنده او را که اگر او خروج کند و جدا شود از مریضه چیز خواهد بود

إِلَيْهِ مَصِيرًا هُدِيَ مَرْهٌ فَقُلْ لِقِيَّتِ ابْنُ

کہ ہم خیرات مال کار او
یسا یا ملاقات کے در پر

عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قُلْتُ

عمرا جعفر پسر محمد بر او باد درود کفتم

نَعَمْ قَالَ فَهَلْ سَمِعْتَهُ يَذْكُرُ شَيْئًا مِنْ

آدر گفت ای آبا شنیدم از او که ذکر میکرد چهره را از

اَمْرِي قُلْتُ نَعَمْ قَالَ بِمِ ذَكَرْتَنِي خَيْرًا مِنْ

حال منزه گفتند آید گفت بچه باو که در ما خبر ده صراحت

قُلْ جُعِلْتُ فِدَاكَ مَا الْحَبِيبُ اِلَّا اَسْتَقْبِلَكَ

گفتیم بگردم فدا را تو دوست غنیمت دارم که بگویم هر روز تو

بِمَا سَمِعْتُمْ مِنْهُ فَقَالَ اَبَا مُوْتْ تَخَوْفُنِي هَاتِ

ای شیدم ازا ازا و پس کوه آتیا بزرگ میتر ساسا مرا بیاو

فَاسْمِعْتَهُ فَقُلْتُ سَمِعْتَهُ يَقُولُ إِنَّكَ تَقْتُلُ

آیه شنیده پس گفتم شنیدم صوت را که میگفت بدست تو کشته میشود

وَصُلبُكَ كَمَا قُتِلَ أَبُوكَ وَصَلِبُ فَتَعَبَرَجْ

و بر دار کشیده میشود چنانچه کشته شد پدر تو و بر دار کشیده شد پدر تو

وَقَالَ يَحْيَى اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ

و گفت ای یحیی خدا آنچه میخواهد و ثابت میسازد و نزد او است اصل

الْكِتَابِ يَا مَسْئُوكَ لَئِنْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

کتابت یا مسئوک بدانکه اگر خدا عز و جل

أَتَدْعُو هَذَا الْأَمْرَ بِنَا وَجَعَلَ لَنَا الْعِلْمَ وَالسَّيْفَ

تقریب کرده است این را بمانا و گردانیده است بر ما علم و شمشیر را

فَهَذَا لَنَا وَخَصَّ بِنُوعْمَنَا بِالْعِلْمِ وَحْدَهُ هـ

پس جمع کرد و بر ما و مخصوص شد اندر ما علم را با علم تنها

فَقُلْتُ جَعَلْتَ فِدَاكَ إِنِّي رَأَيْتُ النَّاسَ

پس گفتم بکردم خدا را تو بدستی که من دیدم مرد مرا

إِلَى غَمِّكَ جَعَفَرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَمِيلٌ مِنْهُمْ

بسیور پسر عم تو جعفر بر او با که در دو عالم از ایشان

إِلَيْكَ وَالْإِبْرَاهِيمُ فَقَالَ إِنْ عَتَى حَمْدُكَ

بسیور تو و ابراهیم بدست تو پس گفت بدست تو من را بر

عَلَى وَابْنِهِ جَعَفَرُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ دَعَا النَّاسَ

عز و پسر او جعفر بر او دو عالم در دو عالم و دعوت کردند مردم

و شنیدم صوت را که میگفت بدست تو کشته میشود
و بر دار کشیده میشود چنانچه کشته شد پدر تو و بر دار کشیده شد پدر تو
و گفت ای یحیی خدا آنچه میخواهد و ثابت میسازد و نزد او است اصل
کتابت یا مسئوک بدانکه اگر خدا عز و جل
تقریب کرده است این را بمانا و گردانیده است بر ما علم و شمشیر را
پس جمع کرد و بر ما و مخصوص شد اندر ما علم را با علم تنها
پس گفتم بکردم خدا را تو بدستی که من دیدم مرد مرا
بسیور پسر عم تو جعفر بر او با که در دو عالم از ایشان
بسیور تو و ابراهیم بدست تو پس گفت بدست تو من را بر
عز و پسر او جعفر بر او دو عالم در دو عالم و دعوت کردند مردم

و از این امر امر است و عظمت است
پس او را اعتقاد این بعبادت کرد
است و روح بیف و زاید و نور
بدست خود اینی میباشند

و الحمد لله

مراد از اینست که ایشان را خروج
نیکین و جنتیست و ما میبینیم
و راحت در آنست لهذا روان
اینان را میگویند که

إلى الحياة ونحن دعونا هم إلى الموت فقلت
پس برانند که و ما خواندیم ایشان را بموت پس گفتم

يا بن رسول الله اهدنا علم ام انتم فاطمونا الى
ای پسر رسول خدا ایای ایشان را دانا تراند یا شما را فاطمه شما را

الارض مليًا ثم رفع رأسه وقال كلنا له
بر زمین را زمانا و از پس بر آورد سر خود را و گفت همه ما را

علم غير انهم يعلمون كلًا نعلم ولا نعلم كلًا
علم است مگر آنکه ایشان میدانند همه آنچه ما میدانیم و نمیدانیم ما همه را

يعلمون ثم قال لي اكتب من ابن عيسى شيئًا
ایشان میدانند پس گفت مرا آیا نوشته تو از پسر عیسی

قلت نعم قال ارسيه فاخرجت اليه وجها
گفتم ای پسر گفت بنمای من از پسر را و دم بسوزان و تو را

من العلم واخرجت له دعاة املانه على ابي
از علم و بیرون آوردم از برای دعا را که املا کرده بود

عبد الله عليه السلام وحدثني ان اباه
آری بر من عیسی را و او را درود و گفته بود برادر که پدر من را

محمد بن علي عليهما السلام املانه عليه
محمد پسر علی بر او دو بار درود املا کرده بود علیه دعا را

واخبره ان الله كان من دعا علي بن الحسين
و خبر داد که خداوند که از دعا پدر من را که علی بن حسین را

السلام
امام جعفر علیه السلام
جنت و جنتیست
سنة بعد سنة

عليهما السلام من دعا بالصحيفة الكاملة

برایشان باد و در هر روز از جمله دعاها در صحیفه کامله

فمنظره فيه يحيى حتى أتى على آخره وقال له

پس نگاه کرد در رویش تا اینکه رسید بآخر و گفت مرا

اناذن في نسخة فقلت يا بن رسول الله

همانا که نیز دعا در صحیفه
بنسخه است که

ایا در خدمت میدهم و در نوشته ای نیز دعا پس گفتم ای سر رسول خدا

الاستاذن فيما هو عنكم فقال ما لا خرجين

آیا در خدمت میطلبم در آنچه آن از شما است پس گفتم که آگاه باش که مرا

اليك صحيفة من الدعاء الكامل فماذا

عزیز حضرت عالی تر
علیه السلام

آیند بیرون آوردم پس تو صحیفه از دعا کامل ایچنه حفظ کرده

أبي عن أبيه وإن أبي عرابيه وإن أبي

پدر من از پدر من و پدر من از پدر من

أوصاني بصورها ومنها عن غير أهلها

وصیت کرد مرا بنگاه داشتن کنه و باز داشتی کنه از غیر اهل کنه

قال عمر قال أبي ففتمت إليه فقالت راسه

گفت عمر که گفت پدر من متوکل که برخواستیم بسوزن بخیز بر من بوسیدم

وقلت له والله يا بن رسول الله أتى لادين

و گفتم مرا و را بخدا قسم ای سر رسول خدا بدستی که بر آینه

الله بحبك وطاعتكم وأني لأرجو أن

بر پیش من بکنم خدا بدو شکر شما و فرمان بردار شما و بدو شکر بر آینه

امید میدارم

يسعدني الله في حيوتي ومماتي بولايتكم فري
که نيکتر در فراور زندگي من و مرگ من بدو شرياني است
صحيفتي التي دفعتها اليه الغلام كان
دعا مرا که داده بودم من باو بسو رسر که بود
معه وقال اكتب هذا الدعاء بخط يمين
باو وگفت بنويس اين دعا را بخط يمين خود
حسن. واعرضه علي اهل حفظه فاني
خوب و عرض کنتم انرا بر منر شايه که من حفظ كنتم انرا
كنت اطلبه من جعفر حفظه الله فممنعه
که من بودم که ميطلبيدم اين دعا را از امام جعفر نگاه دارد او را
قال متوكل فندمت علي ما فعلت ولم ادره
بمن اين دعا را گفتم متوكل پشيمان شدم برايچه کرده بودم و ندانستم
ما اصنع ولم يكن ابو عبد الله عليه السلام
که چه کنم و نبود اينکه حضرت ابو عبد الله بر او بود در وقت
تقدم اليه الا اذ فعه الي احد ثم دعا الي
نيشتر بمنر گفته بودم که ندم اين دعا را بکسر پس حيرت طلب کرد
بعيبي فاستخرج منها صحيفه ثقيلة
جامه و انرا پس بيرون آورد از لنر صحيفه ثقيله
مختومة فنظر الي الخاتم وقبلة وبكى
هر کرده پس نگاه کرد بسو رسر لنر و پوسيد انرا و گريست

بغی از دادن دعا
بجایه

ثُمَّ فَضَّهَ وَفَتَحَ الْفَقْلَ ثُمَّ نَشَرَ الصَّحِيفَةَ وَوَضَعَهَا
 رِيسَ شِكْلِ مَرَرًا وَكَشَدَ قَبْلَ رِيسِ صَحِيفَةٍ رَاوِ كَذَا
 عَلَى عَيْنَيْهِ وَامْرَأَهَا عَلَى وَجْهِهِ وَقَالَ وَاللَّهِ
 بِرِيشِمْ حَقٍّ وَمَالِدِ أَنْزَابِ رَوْرُ حَقٍّ وَكُفْتُ خِذَاقِمْ
 يَا مَتَوَكَّلُ لَوْلَا مَا ذَكَرْتُ مِنْ قَوْلِ ابْنِ عَمِّي
 أَرَمْتُ كُلَّ كَرَامَةٍ أَنْ أَخْبِرَ ذَكَرْتُ أَنْ تَوَازَّ كُفْتُ بِسَرِّ عَمِّمْ
 إِنِّي أَقْتُلُ وَأَصْلُبُ لَمَّا دَفَعْتُهَا إِلَيْكَ وَلَكِنِّي
 بِرِيشِمْ كَمْ مِنْ كُشْتِ مَعِيشُومٍ وَبَرْدِ كَرِيشِمْ مَعِيشُومٍ أَرَأَيْتَ لَيْدَادُومٍ
 بِهَا ضَنْبًا وَلَكِنِّي أَعْلَمُ أَنَّ قَوْلَهُ حَقٌّ أَخَذَهُ
 وَرَأَيْتَ بِسُودَمٍ بَدَادُومٍ لَيْسَ صَحِيفَةٍ خَبِيلٍ وَلَكِنِّي مَعِيشُومٍ كَمْ مِنْ كُفْتُ أَوْحَا
 عَنْ أَبَائِهِ وَأَنَّهُ سَيَصُحُّ فَحَقَّتْ أَنْ يَقَعَ مِثْلُ
 فَمَا كُفْتُ أَنْزَابِ رَوْرُ حَقٍّ وَكُفْتُ بِسَرِّ عَمِّمْ
 هَذَا الْعِلْمُ إِلَى بَنِي أُمِّيَةٍ فَيَكْتُمُونَ وَيَدْخُرُونَ
 كَمْ مِنْ كُفْتُ مَالِدِ لَيْسَ عِلْمُ بِرِيشِمْ بَنِي أُمِّيَةٍ كَنْزِ أَنْزَابِ وَزَخِيرَةٍ
 فِي خَزَائِنِهِمْ لَا نَفْسُهُمْ فَاقْبَضُهَا وَاقْبَضُهَا وَتَرِ
 دَرِغْ أَنْزَابِ رَوْرُ حَقٍّ بِرِيشِمْ كَمْ مِنْ كُفْتُ أَنْزَابِ رَوْرُ حَقٍّ
 بِهَا فَذَا قَضَى اللَّهُ مِنْ أَمْرِي وَامْرَأَهُ هُوَ لَا
 وَمَنْ تَقَرَّبَ إِلَيْهِ بِرِيشِمْ كَمْ مِنْ كُفْتُ أَنْزَابِ رَوْرُ حَقٍّ
 الْقَوْمُ مَا هُوَ قَاضٍ فَهِيَ مَانَةٌ لِي عِنْدَكَ
 أَيْهَ رَاوِ حَقٍّ كَمْ مِنْ كُفْتُ بِرِيشِمْ صَحِيفَةٍ أَمَّا تَقْبِضُ مِنْ زَوْرُ

در غرض از اینست که
 در این کتاب
 در این باب
 در این فصل

الحمد لله الذي جعلنا من آل أبي طالب

١

حتى توصلها الى ابني عتي محمد و ابراهيم ابني

عبد الله ابن الحسن بن الحسن بن علي

عليهما السلام فانهما القاتمان في هذا

الامر بعدى قال المؤكل فتبصنت العجيفة

فلما قتل يحيى بن زيد صرت الى المدينة فقلت

ابا عبد الله عليه السلام فحدثته الحديث

عن يحيى فبكى واشتد وجدة به وقال

رحم الله ابن عتي ولحقه بابائه واجداده

عليهم السلام والله يا متوكل ما منعني من دفع

الداء اليه الذي خافه على صحيفه ابيه فقلت

واين العجيفة

اذ ان برصيفه بدري لم

لازم الجوز

هاهي ففتحها وقال هذا والله خط عتي

زيد ودعاء جدي علي ابن الحسين عليهما

السلام ثم قال لا بد مني يا اسمعيل

فأنتي بالدعاء الذي امرتك بحفظه وصونه

وقد أمر اسمعيل فأخرج صحيفه كأنها

لصحيفة التي دفعها الي يحيى بن زيد

كما رواه يحيى بن زيد بن عيسى بن زيد

فقبلاهما ابو عبد الله ووضعها على عينه

وقال هذا خط ابي واملا جدي عليهما

السلام بمشهد مني فقلت يا ابن رسول الله

ان رأيت ان أعرضها مع صحيفة زيد

ويجيب فادني في ذلك وقال قد رايتك

لذلك اهلا فشرت واذاعها امر واحد

ولما جد حرقا واحدا منها يخالف ما

في الحقيقة الآخر ثم استاذنت ابا عبد الله

عليه السلام في دفع شجرة الى ابي عبد الله

أوردته في ذلك لصحة يد ويسر عبد الله
حسن فقال له انه في امره ان ذواله

الى اهلهما بغير فاد فعهما اليها فلما انتهت

الفانها قال لي مكانك ثم وجهه الى محمد

وابراهيم فجاء فقال هذا ميراث

ابن عمك يحيى بن ابيه تد خستك ابيه

دون اخوته ونحن مشترطون عليكما فيه

شرطا فقالا رحمك الله قتل فقولاك

المقبول فصار لا يخرجنا بهذه الصيغة

من المدينة قالا ولمذاك قال ان ابن

عكما خاف عليهما امر الخافنا عليكما هـ

مراد ابنه الذي
هو جوادا صفة بدست
ابنه فنه من بزار
مير سم

قالا انما نأف عليهما دين علم الله يقتل

فقال ابو عبد الله وانما فلا تامنا هـ

فوالله اني لاعلم انكما ستخرجان ككما

خرج وستقتلان كما قتل فقاما وها

يقولان لاحول ولا قوة الا بالله العلي

العظيم فلما خرجا قال لي ابو عبد الله عليه السلام

يا متوكل كل كيف قال لك يحيى ان عتي

محمد بن علي وابنه جعفر اذ دعا الناس

الى الحياة ونحو ذلك فاشهد الى الموت

قلت نعم اصلك الله ذوق الى ابن عمك

يحيى ذلك فقال يرحم الله يحيى انت

اي حدثني عن ابيه عن جده عن علي

عليه السلام ان رسول الله صلى الله عليه

السلام واله وسلم اخذته نفسه وهر

على منبره فرائي في منامه رجلا ينزوت

على منبره نزوال القدرة برزق الناصر على

اعقابهم القهقري فاستوى رسول الله جالسا

والحزن يُعرف في وجهه فأتاه جبرئيل

عليه السلام بهذه الآية وما جعلنا الزوا

ايرا **ونكر** **ايز** **نما** **خوابنا**

التي اريناك الآتية للناس والشجرة الملعونة

في القرآن وخوفهم ما يزيدهم الا طغيانا

كبرا يعني بني امية قال يا جبرئيل على

عهدى **يكونون** وفي زماني ثم قال

ابوعبدالله ما خرج ولا يخرج منا اهل

البيت الرقيام قائما احد ليدفع ظمنا

قال
والعسر

لهذا منبره نزوال القدرة
برزق الناصر على اعقابهم
القهقري فاستوى رسول الله
جالسا والحزن يُعرف في
وجهه فأتاه جبرئيل عليه
السلام بهذه الآية وما
جعلنا الزوا التي اريناك
الآتية للناس والشجرة
الملعونة في القرآن
وخوفهم ما يزيدهم الا
طغيانا كبرا يعني بني
امية قال يا جبرئيل على
عهدى يكونون وفي زماني
ثم قال ابوعبدالله ما
خرج ولا يخرج منا اهل
البيت الرقيام قائما
احد ليدفع ظمنا

قال لا ولكن تدور حتى الاسلام من مهاجر

قلبت بذلك عشر اثم تدور حتى الاسلام

على رأس خمس وثلاثين من مهاجر قلبت

بذلك خمس اثم لا بد من رجوع من اثم قاعة

على قطب اثم ملك الفراعنة والوازل الله تعا

في ذلك انا انزلنا في ليلة القدر وما ادرى

ماليلة القدر ليلة القدر خير من الف شهر ملكها

بنو امية ليس فيها ليلة القدر قال فاطم الله

نبيته عليه السلام ان بني امية تملك سلطان

هذه الامم وملكها طول هذه المدة فلو طاولتهم

بعض عباد ده سال از کربلا
در سال ستم

لبنم ده سال ده ساليت که حضرت رسول
صا در مدینه بعد از هجرت و بعد از
لبنم ده سال از کربلا تا سال ستم
بنیم از هجرت که ابتدا خلافت ظاهر
امیر المومنین علیه السلام بعد از زمان
ابوبکر و عمر و عثمان که قریب بیست و پنج
سال بعد و پنج سال دیگر در کربلا
توابع بودند که از زمان خلافت حضرت
امیر المومنین است علیه السلام

نمونه است که این آیه که هر چه باشد
و یاد خا هر فرعونان و شاهان و عباس
و حکمران است که بارش هر فرعونان و عباس
و شاهان است که این آیه و تاکید بر این است
و هر گشت که این آیه و خلافت کنایه
بمعنوی است و در شاه هر فرعونان و شاهان
و دیگران از بنی امیه است که بعد از او بود

ساده و آیه خدا عز وجل

الجمال

قال ثم قال ابو عبد الله عليه السلام ما خرج ولا يخرج من اهل البيت الا اهل البيت المقام قائما

هذا الحديث في نسخة اخرى

طأوا عليها حتى ياذن الله تعالى بزوال ملكهم
وهم في ذلك يستشعرون عداوتنا اهل البيت
وبعضنا اخبر الله نبيه مما يلقي اهل بيت محمد
وامرله موتهم وشيئتهم منهم في ايامهم وملكهم
قال وانزل الله فيهم البقرة الى الذين بدلوا
دفع الله كفر اولادهم دار النوار حتم نصلوها
وبشر النار ونعمة الله في اهل بيته حتم
ايمان يدخل الجنة وتغصم كفر ونفاق
يدخل النار فاستر رسول الله صلى الله
عليه وآله ذلك الى على عليه السلام واهله

او ينعش حقاً الا اضطلكت البلية وكان

قيامه زيادة في مكروها وشيئنا قال

المتوكل ابن هرون ثم امل على ابو

عبد الله عليه السلام لا دعية وهي خجسته

وسبعون بابا سقط عني منها لاجل عشر

بابا وحفظت منها ثلثا وستين بابا

وحدثنا ابو المفضل قال وحدثني محمد

ابن الحسن بن روية ابو بكر المدائني

الكاتب نزيل الرحبة في دارة قال

حدثني محمد بن مسلم المطهري قال

قال شيخنا رحمه الله تعالى
في كتابه في مناقب
العليين عليه السلام
باب في مناقب
العليين عليه السلام
وفاة طاهر بن الحسين

في مناقب
العليين عليه السلام
باب في مناقب
العليين عليه السلام
وفاة طاهر بن الحسين
في مناقب
العليين عليه السلام
باب في مناقب
العليين عليه السلام
وفاة طاهر بن الحسين

احمد بن محمد

نقطة استه

حدثني ابي عن عمير بن متوكل الطي عن

ابيه المتوكل بن هرون قال لقيت

محيي بن زيد بن علي عليهم السلام فذكر

الحديث بتمامه الى رؤيا النبي صلى الله عليه

والله التي ذكرها جعفر بن محمد

عن ابيه صلوات الله عليهم السلام وفي

رواية المطهرى ذكر الابواب في التمجيد

لله عز وجل ^٢ الصلوة على مصدق

الرسول ^٥ دعاؤه لنفسه وخاصته

^٦ دعاؤه عند الصباح ^٧ في المهمات

الحمد لله

^٣ الصلوة على محمد وآله
^٤ الغزاة الصلوة

١٢
١
٩ في الاستغاذه دعاؤه في الاشياء

١٠ في اللجاء الى الله تعالى دعاؤه في ١٢ دعاؤه بخواتم الخبز

١٣ الاعتراف دعاؤه في طلب المولج وطلب التوبه

١٤ ادعاؤه في الظلمات دعاؤه عند

١٥ المرض دعائه في الاستشفاء دعاؤه

١٦ دعاؤه في ركعتين اذا كان دعاؤه في ركعتين
١٧ على الشيطان في المحذورات

١٨ دعاؤه في الاستسقاء في مكارم

١٩ الاخلاق دعاؤه في الاستكفاء اذا

٢٠ حزنه دعاؤه بالعافيه دعاؤه عند الشدة

٢١ دعاؤه لابويه لولده دعاؤه

دَعَاوَةٌ ٢٦ لِحَيْرَانِهِ وَأُولِيَاءَهُ أَهْلُ الثُّغُورِ ٢٧ فِي

دَعَاوَةٌ ٢٨ فِي النَّقْزِ دَعَاوَةٌ ٢٩ إِذَا قُتِرَ عَلَيْهِ

الزَّرَقُ ٣٠ دَعَاوَةٌ ٣١ فِي فُضَاءِ الدِّينِ

دَعَاوَةٌ ٣٢ بِالتَّوْبَةِ دَعَاوَةٌ ٣٣

فِي مَسْأَلَةِ النَّبِيلِ ٣٤ دَعَاوَةٌ ٣٥ فِي الْإِسْتِخَارَةِ

دَعَاوَةٌ ٣٦ فِي طَلِبِ الدُّنْيَا ٣٧

دَعَاوَةٌ ٣٨ فِي الرَّيْنَاءِ بِالْفَضَاءِ دَعَاوَةٌ ٣٩

عِنْدَ سَمَاعِ الرَّعْدِ ٤٠ دَعَاوَةٌ ٤١ فِي

دَعَاوَةٌ ٤٢ فِي الْإِسْتِخَارِ الشُّكْرِ ٤٣ دَعَاوَةٌ ٤٤ فِي طَلِبِ

الْعَفْوِ ٤٥ دَعَاوَةٌ ٤٦ فِي طَلِبِ السَّعَادَةِ

والوقاية ^{٣٩} دعاؤه عند ذكر

دعاء الخوفت نزد یاد کردن

الموت ^{٤٠} دعاؤه عند ختمه

القرآن ^{٤١} دعاؤه اذا نظر

دعاؤه للموت

الى الهلاك ^{٤٢}

دعاء الخوفت از برآمدن

بیم ماه نو

^{٤٣} دعاؤه

شهر رمضان

لوداع شهر رمضان ^{٤٤} دعاؤه

للعیدین والجمعة ^{٤٥} دعاؤه

في دفع كيد الاعداء ^{٤٦} دعاؤه

في يوم عرفة *دشمنان* ^{٤٧} دعاؤه يوم الاضحى

والجمعة ^{٤٨} دعاؤه في الزهنة

٤٩ دعاؤه في البصرع والاسكانه

دعاؤہ فی الاحیاح

١ دعائوه في التذلل لله تعالى

۶۲ دعاؤہ فی استکشاف

دناؤہ للضرورة

ط. ج. م.

دعاؤه عند البقعة

وباقى الابواب بلفظ اذ يعبد الله الحسنى

رحمه الله حدثنا ابو عبد الله جعفر بن

محمد الحبيبي قال حدثنا عبد الله

ابن عمر بن خطاب الزيات قال

پسر عمر پسر خطاب (و عیسیٰ و یونس)

حیدرآباد

حیدر بنی خالی علی ابن النعمان الاعلم قال

حدثني عمر بن متوكل الثقفي

البلخي عن ابيه متوكل ابن هرون

قال املی علی سید الصادق ابرعبد

الله جعفر بن محمد قال املی

جدی علی ابن الحسین علی ابن محمد

بن علی علیهم اجمعین الصلوة والسلام

میشهد منی

وبعد از دعا رخصت علیه السلام

اینکه کلاه ابتدا بدعا میکرد ابتدا بتحمید خدا عزوجل میکرد

الحمد لله الاول

یعنی پیش از نشستن میکردند نماز را
بهمان طریقی که بعد از آن از بزم دعا می
روان میشد و نشستن میکردند پس
بپوشیدن کلاه و بعد از آن دعا میکردند

بِأَوَّلِ كَلَامٍ قَبْلَهُ وَالْآخِرِ بِأَخِرِ

يَكُونُ بَعْدَهُ الَّذِي فَصَّرْتُ عَنْ رُؤْيِي

أَبْصَارُ النَّاطِقِينَ وَتَجَزَّتْ عَنْ

نَحْنُ أَوْ هَامُ الْوَاصِفِينَ ابْتَدَعَ

يَهْدِيهِ الْخَلْقَ مُبْدِعًا ۖ وَخَتَمَ لَهُمُ

عَلَى مَشِيئِهِ اِخْتِارًا ثُمَّ سَأَلَ بِهِم

طَرِيقًا رَاقِيَةً وَبَعَثَهُمْ فِي سَبِيلِ حَبَّةٍ

لَا يَمْلِكُ كُوتَ تَاخِيْرًا عَمَّا قَدَّمُ

إِلَيْهِ وَلَا يَشْتَطِّعُونَ فَقَدْ مَا إِلَى

مَا آخَرَهُمْ عَنْهُ وَجَعَلَ لِكُلِّ ذُو

۱۰۰

مِنْهُمْ قَوْلًا مَعْلُومًا مَقْشُورًا مِنْ

رِزْقِهِ لَا يَنْقُصُ مِنْ زَادِهِ نَاقِصٌ وَلَا

يَزِيدُ مَنْ نَقَصَ مِنْهُمْ زَائِدٌ ثُمَّ ضَرَبَ

لَهُ فِي الْحَيَاةِ أَحَدًا مَوْقُوتًا وَشَجَبَ

لَهُ أَمَدًا مَحْدُودًا يَخْتَلِئُ إِلَيْهِ بِأَيِّامِ

عُمُرِهِ وَيَرْهَمُهُ بِأَعْوَامِ دَهْرِهِ

حَتَّى إِذَا بَلَغَ أَقْصَى أَثَرِهِ وَاسْتَوْبَحَ

حِسَابَ عُمُرِهِ قَبَضَهُ إِلَى مَا نَدَبَهُ

إِلَيْهِ مِنْ مَوْفُورِ ثَوَابِهِ أَوْ مَحْدُورِهِ

عَفَا بِهِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آسَأُوا إِيْمَانًا عَمَلُوا

وَرَأَيْتُ جَنَّةً مَعْدِنَةً
مِنْهَا نَاقُصٌ وَنَاقِصٌ
مِنْهَا نَاقِصٌ وَنَاقِصٌ
مِنْهَا نَاقِصٌ وَنَاقِصٌ
مِنْهَا نَاقِصٌ وَنَاقِصٌ

نَشِيطٌ فِيهِ نَاقِصٌ وَنَاقِصٌ
مِنْهَا نَاقِصٌ وَنَاقِصٌ
مِنْهَا نَاقِصٌ وَنَاقِصٌ
مِنْهَا نَاقِصٌ وَنَاقِصٌ
مِنْهَا نَاقِصٌ وَنَاقِصٌ

مَوْتٌ لَمْ يَكُنْ فِيهِ نَاقِصٌ
مِنْهَا نَاقِصٌ وَنَاقِصٌ
مِنْهَا نَاقِصٌ وَنَاقِصٌ
مِنْهَا نَاقِصٌ وَنَاقِصٌ
مِنْهَا نَاقِصٌ وَنَاقِصٌ

وَجَزَى الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى عَذَابًا مِنْهُ

تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ وَنَظَّاهَرَتْ أَلْوَانُهُ

وَأَسْمَاؤُهُ رَوَّاحِيَّةٌ

لَا يُسْأَلُ عَنْهَا بِفِعْلٍ وَهِيَ تُسْأَلُونَ

بلغنا لعلكم ترون
خوبت و موافق حکمت
پس حاجت بسؤال نیست

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَوْ جَسَسَ عَنْ عِبَادِهِ مَعْرِفَةً

هَمْدُهُ عَلَى مَا أَبْلَاهُمْ مِنْ عَمْدٍ الْمُتَابِعَةِ

وَأَسْبَغَ عَلَيْهِمْ مِنْ خَيْرِ الْمُنَظَّاهِرَةِ لَقَرَفًا

فِي مَسْنَدِهِ فَلَمْ يَحْكُمُوا وَتَوَقَّعُوا فِي رِزْقِهِ

فَلَمْ يَشْكُرُوهُ وَلَوْ كَانُوا كَذَلِكَ لَخَرَجُوا

مِنْ حُدُودِ الْإِنْسَانِيَّةِ إِلَى حَدِّ الْبَهْمِيَّةِ

فَكَانُوا كَمَا وَصَفَ فِي مُحْكَمِ كِتَابِهِ إِنَّهُمْ

إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا وَلِلَّهِ

لَهُ عَلَى مَا عَرَفْنَا مِنْ تَفْسِيرِهِ وَالْهَمْنَا مِنْ

شُكْرِهِ وَفَتَحَ لَنَا مِنْ أَبْوَابِ الْعِلْمِ

بِرُبُوبِيَّتِهِ وَدَلَّنَا عَلَيْهِ مِنَ الْإِحْلَاصِ لَهُ فِي

تَوْحِيدِهِ وَجَبَّئْنَا مِنَ الْإِخْلَادِ وَالشَّلْتِ

فِي أَمْرِهِ حَمْدًا نَعْمُ بِهِ فِيمَنْ حَمَلَهُ مِنْ

خَلْقِهِ وَتَسَبَّقُ بِهِ مَنْ سَبَقَ إِلَى رِضَا

وَعَفْوِهِ حَمْدًا يَصْنِي لَنَا بِهِ ظِلْمَاتِ الْبَرْخِ

وَيُسَهِّلُ عَلَيْنَا بِهِ سَبِيلَ الْمَيْعَتِ وَيُشْرِفُ

بِهِ مَنَازِلَنَا عِنْدَ مَوَاقِفِ الْأَشْهَادِ يَوْمَ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

مَجْزَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ

لَا يَظْلُمُونَ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا شَيْئًا

وَالْأَهْلُ يُنْصَرُونَ مُحَمَّدًا يَرْفَعُ مِنَّا إِلَى

أَمَّا عِلْمِيْنَ فِي كِتَابِ مَرْقُومٍ بِشَهَادَةٍ

المُتَوَكِّلُونَ حَمْدًا تَقَرُّ بِهِ عِيُونُنَا

لَا تَذَاقُ الْأَبْصَارُ وَتَبْيَضُّ بِهِ وَجُوهُنَا

إِذَا السُّودَّةُ وَالْأَبْيَضُ زُخْرًا نَزَّاحِمُهُ

مَلَأَ نِكَتَهُ الْمُقَرَّرِينَ وَنَضَّامُ بِهِ أَنْبِيَاءُ

الْمُرْسَلِينَ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ الَّتِي لَا تَزُوكُ

وَمَحَلِّ كَرَامَةٍ الَّتِي لَا تَحُولُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

بروز

الَّذِي اخْتَارَ لَنَا مَحَاسِنَ الْخَلْقِ وَاجْرَى

بِالْمَلِكِ عَلَى جَمِيعِ الْخَلْقِ فَكُلُّ خَلْقَةٍ

مُنْقَادَةً لَنَا بِعَدَدِ رَحْمَتِهِ وَعَمَّا نَزَّ إِلَيْهِ

طَاعَتِنَا بِعِزَّتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

اعْلَوْ عَنَّا بِابِ الْحَاجَةِ الْإِلَهِ وَكَيْفَ

نُطِيقُ حَمْدَهُ اِمَّ مَتَى نُؤَدِّي شُكْرَهُ

لَا مَنَى وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَكَّبَ فِينَا الْآتِ

الْبَسِطِ وَجَعَلَ لَنَا آدَاءَاتِ الْقَبْضِ

وَمَنْعَنَا بِأَرْوَاحِ الْحَيَوَةِ وَاثَبَتْ فِينَا جَوَارِحَ

فخر نامه ای که در دست پادشاه از مجتهدان است به این طرز بنابر این مختصر عبارت از اینست که

مرا و قضا و ربط اعضا است مثل دست و پا و راز کردن
و بوی کشیدن و آلات و اعضاء که با و منها
و چیز دیگر است چنانکه بفصل دیگر است طبع
مذکور است

بعض کالیف شافیه بر ما کرده است چنانچه نسبت به متان دیگر سابق و در امتها سابق
 چنین بوده است که نموده همین که پیشین شوند از کنه و عزیم برین داشته باشند که دیگر
 از کنه و کنند خدا را از کنه و کنند از کنه و ایشان بکنند بلکه تکالیف شافیه برایشان
 میشد است مانند اینکه بنی اسرائیل مکلف شده اند که یکدیگر بکشند تا خدا را از
 کنه و ایشان بگذرد و ولین مخصوص بامت پیغمبر صلی الله علیه و آله است

إِنَّا وَجَّهَ فَضْلَهُ عَلَيْنَا فَمَا هَكَذَا كَانَتْ سُنَّتُهُ

وَالسُّوْبَةُ لِمَنْ قَبْلَنَا لَقَدْ وَضَعَ عَنَّا

مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَلَمْ يَكْلِفْنَا لَهٗ

وَسْعًا وَلَمْ يَحْشِمْهُنَا إِلَّا بَيْرًا وَلَمْ يَدْعُ

لِلْأَحَدٍ مِنَّا حُجَّةً وَلَا عِذْرًا فَالْهَالِكُ

مِنَّا مَنْ هَلَكَ عَلَيْهِ وَالسَّقِيدُ مِمَّا مَرَّتْ

رَحِبًا إِلَيْهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ بِكُلِّ مَا سَمِعْنَا بِهِ

أَدْنَى مَا لَمْ يَكُنْ إِلَيْهِ وَإِذَا كَرَّمْ خَلْقَتِهِ

عَلَيْهِ وَأَرْضِي حَامِدٍ بِرِدِّهِ حَمْدًا بِفَضْلِ

سَائِرِ الْحَمْدِ كَفَضْلِ رَبِّنَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ

بعض کالیف شافیه بر ما کرده است چنانچه نسبت به متان دیگر سابق و در امتها سابق
 چنین بوده است که نموده همین که پیشین شوند از کنه و عزیم برین داشته باشند که دیگر
 از کنه و کنند خدا را از کنه و کنند از کنه و ایشان بکنند بلکه تکالیف شافیه برایشان
 میشد است مانند اینکه بنی اسرائیل مکلف شده اند که یکدیگر بکشند تا خدا را از
 کنه و ایشان بگذرد و ولین مخصوص بامت پیغمبر صلی الله علیه و آله است

هزاران

لَهُ الْحَمْدُ مَكَانَ كُلِّ نِعْمَةٍ لَهُ عَلَيْنَا وَعَلَى

جميع عبادته الماضية والباقية

عَدَدُ مَا احَاطَ بِهِ عَلَيْهِ مِنْ جَمِيعِ ٥

الْأَشْيَاءِ وَمَنْعَانِ كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهَا

عَدُّهَا اَصْحَافًا مُضَاعَفَةً اَبَدًا

سَمَدًا إِلَى يَوْمِ الْبَيْمَةِ حَمْدًا لَامِنًا

لِحَدِّهِ وَالْإِحْسَابَ لِعَدَدِهِ وَلَا مَبْلَغَ
بِعِزِّهِ وَرُزْدِ شَيْخِهِ

لِغَايَتِهِ وَلَا انْقِطَاعَ لِأَمَدِهِ حَمْدًا

يَكُونُ وَصْلُهُ إِلَى طَاعَتِهِ

وَعَفْوِهِ وَسَبِيًّا إِلَى رِضْوَانِهِ وَذَرِيعَةً

المغفرة

وَعَدَ الْوَفَى الْوَفَى الْوَفَى

الى مغفرته وطريقا الى جنته وخيرا

من نفعته وامرا من غضبه وظهره

على طاعته وحاجرا عن معصيته وعونا

على تادية حقه ووظائفه حمداه

شعك به في السعداء من اوليائه

ونصيره في تضيد الشهداء بسبوف

اغداؤه اياه ولي حبيب

الصلوة على رسول الله صلى الله عليه

واله والحمد لله الذي من علينا بحمد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله
والحمد لله رب العالمين
مراد اینست که شهادت در باره
آنکه ما نیز شهید شدیم و

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله
والحمد لله رب العالمين
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ دُونَ الْأَمِيرِ

الْمَاضِيَةِ وَالْقُرُونِ السَّالِفَةِ بِقُدْرَتِهِ
بقدرته بجزایم کرده
بر ما بقدره خواست

الَّتِي لَا تَعْجِزُ عَنْ شَيْءٍ وَإِنْ عَظُمَ وَلَا ه

يَقْوِيَهَا شَيْءٌ وَإِنْ لَطُفَ فَنَمَّ بِنَا عَلَى
یعنی در آن همه چیز آفریده
و در آن همه چیز استوار ساخته
و در آن همه چیز قوی گردانیده

مِنْ ذُنُوبِنَا وَجَعَلْنَا شُهَدَاءَهُ
اینکه گواهی دهند در حق ما
و در حق ما شهادت گردانید

عَلَى مَنْ جَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
آنها را خود بخوبی گواهی
از انبیا بطلد ایشان است
در اینها بر آنرا بر مبدء

اللَّهُمَّ فَصِّلْ لِي مُحَمَّدًا أَمِينًا عَلَى

وَحْيِكَ وَنَجِّتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَفِيكَ
اینکه فقره از باب تاکید است فوقه سابق را
بنابر سخن خلیف و در بعضی نسخ حکایت

مِنْ عِبَادِكَ أِمَامًا رَحِيمًا وَقَائِدًا خَيْرِ
یعنی از عبادت برتر و احسن
علیه و اله جلیل و جلیل و جلیل
و در اینها بر آنرا بر مبدء

وَمِفْتَاحَ الْبَرَكَةِ كَمَا نَصَبَ لِأَمْرِكَ نَفْسَهُ

وَعَرَّضَ فَيْكَ لِلْمَكْرُوهِ بِدِينِهِ وَكَاسَفَ

فِي الدُّعَاءِ إِلَيْكَ حَامَتَهُ وَحَارِبَ رِضَا

أَسْرَتَهُ وَقَطَعَ فِي إِخْيَارِ دِينِكَ رَحْمَهُ هـ

وَأَقْصَى الْأَدْنَى عَلَى جُودِهِمْ وَقَرَّبَ

الْأَقْصَيْنِ عَلَى اسْتِجَابَتِهِمْ لَكَ وَالْأَقْلَى

الْأَبْعَدَيْنِ وَعَادَ فَيْكَ الْأَقْرَبَيْنِ وَأَذَابَ

نَفْسَهُ فِي تَبْلِيغِ رِسَالَتِكَ وَأَنْصَبَهَا بِالْإِعْزَازِ

إِلَى مَمْلَكَتِكَ وَسَخَّلَهَا بِالنَّصْحِ لِأَهْلِ دَعْوَتِكَ

وَهَاجَرَ إِلَى بِلَادِ الْغُرْبَةِ وَتَحَلَّى النَّأْيَ

عَنْ مَوْطِنِ رَحْلِهِ وَمَوْضِعِ رَجْلِهِ هـ

وَأَقْصَى الْأَدْنَى
وَالْأَقْلَى

مراد از این فقره است که از خود
خفت که مملکت منظر است و در بار
سزید است و سبوت
شرف رفته

بغیر جائه که ابتداء قدم مبارک
درین گزاشته

وَتَقَطُّ رَأْسُهُ وَمَا نَسِ نَفْسِهِ إِرَادَةً مِنْهُ
 وَتَقَطُّ رَأْسُهُ وَمَا نَسِ نَفْسِهِ إِرَادَةً مِنْهُ
 وَتَقَطُّ رَأْسُهُ وَمَا نَسِ نَفْسِهِ إِرَادَةً مِنْهُ
 وَتَقَطُّ رَأْسُهُ وَمَا نَسِ نَفْسِهِ إِرَادَةً مِنْهُ

لَا غَرَارَ دِينِكَ وَاسْتِصَارًا عَلَى أَهْلِ الْكُفْرِ

یعنی هجرت و رزید بقصد
 بار سازد تا آخرت باید برکنار
 و این جمع اهل مریضه نعوذ که
 ایشان را انصار گویند یعنی
 یار و مددکاران

بِكَ حَتَّى سَتَبَّ لَهُ مَا حَاوَلَ فِي أَعْدَائِكَ

وَاسْتَمَّ لَهُ مَا دَبَّرَ أَوْلِيَاؤُكَ فَتَهَكَّ إِلَهُكُمْ

یا این را از اسباب
 خفتن دشمنان

مُسْتَفْتِحًا بِعَوْنِكَ وَمُتَّقِيًا عَلَى صَنِيعِ

بَغْيِكَ فَتَرَاهُمْ فِي عَتَرِ دِيَارِهِمْ

وَمُحَمَّدًا عَلَيْهِمْ فِي مَجْبُوحَةِ قَرَارِهِمْ

حَتَّى ظَهَرَ أَمْرُكَ وَعَلَتْ كَلِمَتُكَ

وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ اللَّهُمَّ

فَارْفَعْهُ بِمَا كَدَحَ فِيكَ إِلَى الدَّرَجَةِ

تسبیح و تقدیس معجزه را که در این غیبها و نقصها است و تسبیح و تقدیس حق تعالی است
 از اعتقاد تسبیح داشتن که ذات او و صفات او و افعال او از غیب و نقص و قبح بر او
 و همچنین ذکر چیز کردن که دلالت بر نزولت و برات او داشته باشد مثل یا تسبیح یا قدوس
 و مانند آن بلکه ذکر تسبیح اسما و صفات الهی دلالت بر این معجزه دارد چه در صفت و دلالت بر
 بعضی میکند مثلاً عالم دلالت بر این دارد که نقص جمل را نداشته و در این مقام منزه است
 از اعتقاد تسبیح و ملائمتهم میرسد

عَنْ سُبْحِكَ وَلَا يَسْأَمُونَ مِنْ تَقْدِيرِكَ

وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ مِنْ عِبَادَتِكَ وَلَا هـ

يُؤْتِرُونَ التَّقْصِيرَ عَلَى الْجِدِّ فِي أَمْرِكَ

وَلَا يَغْتَلُونَ عَنِ التَّوَكُّلِ إِلَيْكَ وَإِسْرَافِلُ

صَاحِبُ السُّورِ الشَّاحِصُ الَّذِي يَنْتَظِرُ

مِنْكَ الْإِذْنَ وَحُلُولِ الْأَمْرِ فَيَنْبَهُ

بعضی چنان فرموده که در رسیده و در
 باد در صورتش و آگاه گردانند

بِالنَّفْخَةِ صَرَخَى زَهَائِنِ الْقُبُورِ وَمِكَالُ

مراد از کوفت و بویون محبوسان
 قبر و ثابت بودن است در آنجا
 یا مراد اینست که کوفت و بویون
 در قبر

ذُو الْجَاهِ عِنْدَكَ فِي الْمَكَانِ الرَّفِيعِ

مِنْ طَاعَتِكَ وَجَبْرِئِلُ الْأَمْرِ

یعنی جبرئیل هدایت کننده را که بنیای برسانده

عَلَى وَحْيِكَ الْمُطَاعُ فِي أَهْلِ سَمَوَاتِكَ

المَكِينُ لَدَيْكَ الْمُقَرَّبُ عِنْدَكَ

وَالرُّوحُ الَّذِي هُوَ عَلَى مَلَأَتِكَ الْحَبِيبُ

وَالرُّوحُ الَّذِي هُوَ مِنْ أَمْرِكَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ

عَلَيْهِمْ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ مِنْ

دُونِهِمْ مِنْ سُكَّانِ سَمَوَاتِكَ وَأَهْلِ

الْأَمَانَةِ عَلَى رِسَالَتِكَ وَالَّذِينَ لَا تَخْلُصُهُمْ

سَامَةٌ مِنْ دُوبٍ وَلَا إِعْيَاءٌ مِنْ لُغُوبٍ

وَلَا فُتُورٌ وَلَا تَشْغَلُهُمْ عَنْ شَيْعِكَ

الشَّهَوَاتِ وَلَا يَقْطَعُهُمْ عَنْ تَعْظِيمِكَ

سَهْوُ الْغَفَلَاتِ الْحُشْعُ الْأَبْصَارِ فَلَاهُ

در روایات که در روایات بسیار در این مقام است که با نام
آنها می باشد بجز در روایات که در این مقام است که با نام
آنها می باشد بجز در روایات که در این مقام است که با نام
آنها می باشد بجز در روایات که در این مقام است که با نام

مکمل است که این روح همان روح است که در روایات
در مقام سابق است و مکمل است که در روایات
بنابر یاد و ملک باشد که در روایات
مکمل است که این روح همان روح است که در روایات
در مقام سابق است و مکمل است که در روایات
بنابر یاد و ملک باشد که در روایات

مکمل است که این روح همان روح است که در روایات
در مقام سابق است و مکمل است که در روایات
بنابر یاد و ملک باشد که در روایات
مکمل است که این روح همان روح است که در روایات
در مقام سابق است و مکمل است که در روایات
بنابر یاد و ملک باشد که در روایات

یعنی عبادت کردن که عبادت
مشتمل است بر تعظیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَجَعَلَ فِيهَا رِجَالًا مَّشٰٓيِدًا
 وَجَعَلَ فِيهَا أَنْهَارًا جَارِيَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا جِبَالًا مَّحْبُورَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا لُحُوفًا مُّتَبَعَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا لُجَجًا مَّحْبُورَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا لُجَجًا مَّحْبُورَةً

وَمَا لِكُمُ الْخٰزِنَةِ وَرِضْوَانٍ وَسَدَنَةٍ

الْجِبَالِ وَالَّذِينَ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ

وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ وَالَّذِينَ

يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَدَقْتُمْ فَنَجِدُهُمْ

عُقْبَى الدَّارِ وَالزَّبَانِيَةِ الَّذِينَ ذٰقُوا قِيلَ لَهُمْ

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ابْتَدُوهُ

سِرَاعًا وَلَمْ يُنْظَرُوهُ وَمِنْ أَوْهَمْنَا ذِكْرَهُ

وَلَمْ نَعْلَمْ مَكَانَهُ مِنْكَ وَبِأَيِّ أَمْرِ

وَكَلَّتْهُ وَسُكَّانِ الْهَوَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْمَاءِ

وَمِنْ مِنْهُمْ عَلَى الْخَلْقِ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَجَعَلَ فِيهَا رِجَالًا مَّشٰٓيِدًا
 وَجَعَلَ فِيهَا أَنْهَارًا جَارِيَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا جِبَالًا مَّحْبُورَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا لُحُوفًا مُّتَبَعَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا لُجَجًا مَّحْبُورَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا لُجَجًا مَّحْبُورَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَجَعَلَ فِيهَا رِجَالًا مَّشٰٓيِدًا
 وَجَعَلَ فِيهَا أَنْهَارًا جَارِيَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا جِبَالًا مَّحْبُورَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا لُحُوفًا مُّتَبَعَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا لُجَجًا مَّحْبُورَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا لُجَجًا مَّحْبُورَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَجَعَلَ فِيهَا رِجَالًا مَّشٰٓيِدًا
 وَجَعَلَ فِيهَا أَنْهَارًا جَارِيَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا جِبَالًا مَّحْبُورَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا لُحُوفًا مُّتَبَعَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا لُجَجًا مَّحْبُورَةً
 وَجَعَلَ فِيهَا لُجَجًا مَّحْبُورَةً

لِغَايِدِينَ لَهُمْ بِالْغَيْبِ عِنْدَ مُعَارَضَةٍ

بِالتَّكْذِيبِ وَالِاشْتِيَاقِ إِلَى الْمُرْسَلِينَ بِحَقَائِقِ

الْإِيمَانِ فِي كُلِّ دَهْرٍ وَزَمَانٍ أَرْسَلْتَ

فِيهِ رَسُولًا وَأَمَّتَ لِأَهْلِهِ دَلِيلًا مِنْ

لَدُنْكَ أَتَمُّ إِلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

مِنْ أُمَّةٍ الْهُدَى وَقَادَةَ أَهْلِ التَّقَى

عَلَى جَمِيعِهِمُ السَّلَامُ فَاذْكُرْهُمْ مِنْكَ

بِمَغْفِرَةٍ وَرِضْوَانٍ اللَّهُمَّ وَاصْحَابُ

مُحَمَّدٍ خَاصَّةً الَّذِينَ أَحْسَنُوا الصَّحَابَةَ

وَالَّذِينَ أَبْلَوْا الْبَلَاءَ الْحَسَنَ فِي نَصْرِهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اصحی اخضر صحرای منور
صحت و ملاقات اغفت منور
بیدار بطریق ملاقات متعارف و با
ایمان از دنیا رفت با شکر

وَكَا نَفْوُهُ وَأَسْرَعُوا إِلَىٰ وِفَادَتِهِ وَسَاءَ يَقُولُ

دَعْوَتِهِ وَاسْتَجَابُوا لَهُ حَيْثُ أَسْمَعَهُمْ

حُجَّةَ رِسَالَاتِهِ وَفَارَقُوا الْأَزْوَاجَ وَالْأَوْلَادَ

فِي أَفْظَلِهَا رِغْمَتِهِ وَقَاتَلُوا الْأَبَاءَ وَالْأَبْنَاءَ

فِي تَنْبِيهِ بَنُو رِيَّةٍ وَأَنْتَصَرُوا بِهِ وَمَنْ

كَانُوا مِنْهُمْ يَوْمَ قُلِّعَ مُحَمَّدٌ بِرُجُوتِ

عِجَارَةٍ لَّنْ بَنُو رِيَّةٍ فِي مَوَدَّتِهِ وَالَّذِينَ

هَجَرْتَهُمُ الْعَشَائِرُ إِذَا تَعَلَّقُوا بِعُرْوَةِ

وَأَنْتَفَتَ مِنْهُمْ الْقَرَابَاتُ إِذَا سَكَنُوا

فِي ظِلِّ دَارِ بَيْتِهِ فَلَا تَنْسَ لَهُمُ اللَّهُمَّ مَا

بازید چیزی نیاید
عمر دست لودگون
و مانند آفت و در لیم
مقام بخار است

باده رنگن با ایشان کار در فراموشی کار
میکنند مراد اینست که آنچه را ایشان
تیک کرده اند از بار تو خداوند
تو اوج و ثواب از ایشان بران

تَرْكُوكَ وَفِيكَ وَأَرْضِهِمْ مِنْ رِضْوَانِكَ

ترک کرده اند و در برابر تو و شرف و سزای تو

وَبِمَا حَاشُوا الْخَلْقَ عَلَيْكَ وَكَانُوا مَعَ رَسُولِكَ

و سبب آنکه بترسید خلق را بر دین تو و پیوسته بودند با رسول تو

دُعَاةً لَكَ إِلَيْكَ وَاشْكُرْهُمْ عَلَى هَجْرِهِمْ

موانعت بر شما قرار دادند و از شما شکر کنید

فِيكَ دِيَارَ قَوْمِهِمْ وَخُرُوجِهِمْ مِنْ سَعَةِ

در راه تو و دیار قوم خود و خروج از وسعت

الْمَعَاشِ إِلَى ضَيْقِهِ وَمَنْ كَثُرَتْ فِي

معیشت تنگ شود و آنکه زیاد شود

إِعْزَازِ دِينِكَ مِنْ مَظْلُومِهِمُ اللَّهُمَّ وَأَوْصِلْ

تقویت دین خود را از مظلومین خود ای خداوند

إِلَى التَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ الَّذِينَ يَقُولُونَ

با کسانی که پیوسته اند به تو با نیکی و با آنکه میگویند

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا

ای خدای ما و برادران ما که پیش از ما بودند

بِالْإِيمَانِ خَيْرَ جَزَائِكَ الَّذِينَ قَصَدُوا

با ایمان خیر پاداش تو را آنکه مقصد خود را

سَمَتُمْ وَتَحَرَّوْا وَجْهَكُمْ وَمَضُّوا عَلَى

پیشانی خود را و دور داشتند رویشان و رفتند بر

بعضی از ایشان بودند که
واجب و ثواب بدین سبب است
آنکه که میگویند که خداوند
و سبب آنکه آنها که میگویند
خداوند را جمع کرده اند و میگویند

بعضی برسان باین خبر و اگر
بهمین خبر را از خود

شَاكِلْتُمْ لَمَدِينَتِهِمْ رَبِّكَ فِي بَصِيرَتِهِمْ وَلَمْ يَخْتَلِجْ

شَكَكَ فِي قُضُوتِهِمْ وَالْإِيمَانُ بِهَدَايَةِ مَنْارِهِمْ

مُكَافِفِينَ وَمُؤَارِبِينَ لَهُمْ يَدِينُونَ بِدِينِهِمْ

وَيَهْتَدُونَ بِهَدْيِهِمْ يَنْقُوتُ عَلَيْهِمْ وَلَا هَـ

يَتَّبِعُونَهُمْ فِيمَا آذُوا إِلَيْهِمْ اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى

التَّابِعِينَ مِنْ تَوْفِيقِنَا هَذَا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

وَعَلَى أَزْوَاجِهِمْ وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِمْ وَعَلَى مَنْ

أَطَاعَكَ مِنْهُمْ صَلَوةً نَعْمَهُمْ بِهَا مِنْ

مَعْصِيَتِكَ وَتَقْسِرْ لَهُمْ فِي رِيَاضِ جَنَّتِكَ

وَمَنْعَهُمْ بِهَا مِنْ كَيْدِ الشَّيْطَانِ

بخیر برسان هزار معجزه
حالت که چنین اند

این دعا را در روز و شب هر کجا که بخواند
بسیار برکت و رحمت الهی نصیب او می‌گردد
و در روز قیامت با او شفاعت خواهد کرد
و از آتش دوزخ نجات خواهد یافت
و در هر روز و شب بخواند
بسیار برکت نصیب او می‌گردد
و در روز قیامت با او شفاعت خواهد کرد
و از آتش دوزخ نجات خواهد یافت

بعض عاقله و هر اشتهای
یا از در آفتاب و بر در
در آتش

النَّارِ وَطُولِ الْخُلُودِ فِيهَا وَتَصِيرُهُمْ

آتش و دراز ماندن در آن و باز گردانیدن ایشان

إِلَى أَمْنٍ مِنْ مَقِيلِ الْمُتَّقِينَ

به ایمنی که از استراحت پرورندگان است

و باز گردانیدن ایشان

اللَّهُ لَا تَقْضِ عَجَائِبُ عَظَمَتِهِ صَلِّ

یا من
اللَّهُ لَا تَقْضِ عَجَائِبُ عَظَمَتِهِ صَلِّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْبِنَا عَنِ الْإِخْلَادِ

در بزرگواری و آتش که با بزرگی زمان پادشاه

فِي عَظَمَتِكَ يَا مَنْ لَا تَنْتَهِي مَدَّةُ مُلْكِكَ

در بزرگواری تو و آنکه که با بزرگی زمان پادشاه

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِثْ رِقَابَنَا مِنْ

نمزد بزرگواری و آزاد کردن گردن ما از

نِقْمَتِكَ يَا مَنْ لَا تَقْنِي خَزَائِنُ رَحْمَتِهِ

نقمت تو یا من که نه خزائن رحمتش را

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لَنَا نَصِيبًا

نمزد بزرگواری و بجزایر ما

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لَنَا نَصِيبًا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لَنَا نَصِيبًا

401

و در این زمان که
 بگذرد که امر روزیم و تو
 و خفیه را معانی
 ای و هر یک از
 ات انتقام همه

اگر چنانکه بعد از این
 و بعد از این
 جرات و دلیر
 و جرات و رزم
 و در بها و مدتها
 بگذرد که امر
 و آفرینیک
 ای ویرانه
 ات انتقام

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

مستبهارا از ما
دفع انزاع

عن زید بن زینب عن یحییٰ بن زید بن
مکرم عن فضل بن قیس عن

عن زید بن زینب عن یحییٰ بن زید بن
مکرم عن فضل بن قیس عن

عن زید بن زینب عن یحییٰ بن زید بن
مکرم عن فضل بن قیس عن

عن زید بن زینب عن یحییٰ بن زید بن
مکرم عن فضل بن قیس عن

عن زید بن زینب عن یحییٰ بن زید بن
مکرم عن فضل بن قیس عن

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ سَلَامَةً

قُلُوبِنَا ذِكْرَ عَظَمَتِكَ وَفَرَاغَهُ

أَبْدَانِنَا فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ وَأَنْطِلَاقَ

السَّيْرِ فِي وَصْفِ مِثْلِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ دُعَائِكَ

الْمُتَّعِينَ بِمِثْلِكَ وَهَذَا نَدَائُنَا عَلَيْكَ

وَمِنْ خَاصَّتِكَ لِمَنَّا قَبِيلٌ لَدَيْكَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ

وَلَا تَكُنْ مِنْ عَذَابِ الْمَرْبُورِينَ

لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي سَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ بِسُؤْرَتِهِ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْلَعُ بَيْنَهُمَا

وَمَيَّزَ بَيْنَهُمَا بِقُدْرَتِهِ وَجَعَلَ لِكُلِّ وَاحِدٍ

مِنْهُمَا حُدًّا مَحْدُودًا وَأَمَّا مَدُّ دَاوُودَ

كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا فِي صَاحِبِهِ وَوَجَّ

صَاحِبُهُ فِيهِ بِتَقْدِيرٍ مِنْهُ لِلْعِبَادِ فِيهَا

يَعْنِدُكُمْ بِهِ وَيُنِشُّهُمْ عَلَيْهِ فَنُفُوسُكُمْ

الَّتِي لَيْسَ كُفُوًا فِيهِ مِنْ حَرَكَاتٍ

النَّعْبِ وَنَفُوسَاتِ النَّصَبِ وَجَعَلَهُ نَفْسًا

لِبَاسًا لِيَلْبَسُوا مِنْ رَاحَتِهِ وَمَنَامِهِ فَيَكُونَ

ذَلِكَ جَمَامًا وَقُوَّةً وَلِيَالِ الْوَابِهِ لَذَّةً

وَسَهْوَةً وَخَلَقَ لَهُمُ النَّهَارَ مَبْصُرًا

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْلَعُ بَيْنَهُمَا
وَمَيَّزَ بَيْنَهُمَا بِقُدْرَتِهِ
وَجَعَلَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا
حُدًّا مَحْدُودًا وَأَمَّا مَدُّ
دَاوُودَ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا
فِي صَاحِبِهِ وَوَجَّ صَاحِبُهُ
فِيهِ بِتَقْدِيرٍ مِنْهُ لِلْعِبَادِ
فِيهَا يَعْنِدُكُمْ بِهِ وَيُنِشُّهُمْ
عَلَيْهِ فَنُفُوسُكُمْ الَّتِي لَيْسَ
كُفُوًا فِيهِ مِنْ حَرَكَاتِ النَّعْبِ
وَنَفُوسَاتِ النَّصَبِ وَجَعَلَهُ
نَفْسًا لِبَاسًا لِيَلْبَسُوا مِنْ
رَاحَتِهِ وَمَنَامِهِ فَيَكُونَ
ذَلِكَ جَمَامًا وَقُوَّةً وَلِيَالِ
الْوَابِهِ لَذَّةً وَسَهْوَةً
وَوَخَلَقَ لَهُمُ النَّهَارَ مَبْصُرًا

در این دعا بسیار است
که با هر چه بخواند بر او
خیر و برکت است

لِيَسْتَعُوذَ مِنْهُ مِنْ فَضْلِهِ وَلِيَسْتَبِقُوا إِلَيْهِ

مرا از این گرفتاری
کردن و در روز قیامت

رِزْقِهِ وَتَسْرَحُوا فِي أَرْضِهِ طَلَبًا لِمَا فِيهِ

در وقت حاجت
در زمین او طلب

نَيْلُ الْعَاجِلِ مِنْ دُنْيَاهُمْ وَدَرْكُ الْآجِلِ

نیل از دنیا
در وقت حاجت

فِي آخِرِهِمْ بِكُلِّ ذَلِكَ يُصْلِحُ شَأْنَهُمْ

و لازم است که او را
باز و آنچه حکم می کند
در وقت حاجت

وَيَلُوكَ الْخَبَارَ هُمْ وَيَنْظُرُ كَيْفَ هُمْ

بجز از این می فهمد
چیز را که از این کار
می بیند از خوبیها و بدیها

فِي أَوْقَاتِ طَاعَتِهِ وَمَنْ أَرَادَ عُرُوضَهُ

وَمَوَاقِعَ أَحْكَامِهِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ

أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا

بِأَحْسَنِ اللَّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا قُلْتَ

لَنَا مِنَ الْأَضْحَاجِ وَمَنْعَتَانِيهِ مِنْ ضَوْءِ

الضَّادِ

النَّهَارِ وَبَصَّرْتَنَا مِنْ مَطَالِبِ الْأَقْوَاتِ
وَوَقَيْتَنَا فِيهِ مِنْ طَوَارِقِ الْأَفَاتِ
أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْأَشْيَاءُ كُلُّهَا بِجَمَلِنَا
لَكَ سَمَاءُهَا وَارْضُهَا وَمَا بَنَيْتَ فِي
كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهَا سَاكِنُهُ وَمُخَرِّجُهُ
وَمَقِيمُهُ وَبَشَاخِصُهُ وَمَا عَلَا فِي الْهَوَا
وَمَا كُنْتَ تَحْتَ الرِّى أَصْبَحْنَا فِي قُبُضِكَ
بِحُيُونِنَا مُلْكُكَ وَسُلْطَانُكَ وَتَضَمَّنَا
مُسْتَيْبُكَ وَنَتَصَرَّفُ بِحُرِّ أَمْرِكَ وَتَقْلِبُ
فِي تَدْبِيرِكَ لَيْسَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ إِلَّا مَا قَضَيْتَ

وَبَصَّرْتَنَا مِنْ مَطَالِبِ الْأَقْوَاتِ
وَوَقَيْتَنَا فِيهِ مِنْ طَوَارِقِ الْأَفَاتِ
أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْأَشْيَاءُ كُلُّهَا بِجَمَلِنَا
لَكَ سَمَاءُهَا وَارْضُهَا وَمَا بَنَيْتَ فِي
كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهَا سَاكِنُهُ وَمُخَرِّجُهُ
وَمَقِيمُهُ وَبَشَاخِصُهُ وَمَا عَلَا فِي الْهَوَا
وَمَا كُنْتَ تَحْتَ الرِّى أَصْبَحْنَا فِي قُبُضِكَ
بِحُيُونِنَا مُلْكُكَ وَسُلْطَانُكَ وَتَضَمَّنَا
مُسْتَيْبُكَ وَنَتَصَرَّفُ بِحُرِّ أَمْرِكَ وَتَقْلِبُ
فِي تَدْبِيرِكَ لَيْسَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ إِلَّا مَا قَضَيْتَ

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الذين هم خير من غيرهم
والحمد لله الذي جعلنا من عباده
الذين هم خير من غيرهم

وَلَا مِنْ الْخَيْرِ إِلَّا مَا أَعْطَيْتَ وَهَذَا يَوْمٌ

حَادِثٌ جَدِيدٌ وَهُوَ عَلَيْنَا شَاهِدٌ

يَعِيدُ أَنْ أَحْسَنَّا وَدَعْنَا بِحَدِّ وَارِثِ

أَسَانَا فَارْقُنَا بِذِمَّةِ الْمُسْتَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالِإِلَهِ وَارْقُنَا حُسْنَ مُصَاحَبَتِهِ هـ

وَاحْصِنَا مِنْ سُوءِ مَفَارِقَتِهِ بِارْتِكَابِ

جَرِيرَةٍ أَوْ اقْتِرَافِ صَغِيرَةٍ أَوْ كِبِيرَةٍ

وَأَجْزِلِ لَنَا فِي الْحَسَنَاتِ وَامْلَأْ لَنَا

مَا بَيْنَ طَرَفَيْهِ حَزْكَ وَشُكْرًا

وَأَجْزِلِ لَنَا وَدُخْرًا وَفَضْلًا وَاحْسَنًا

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الذين هم خير من غيرهم
والحمد لله الذي جعلنا من عباده
الذين هم خير من غيرهم

وَأَجْزِلِ لَنَا وَدُخْرًا وَفَضْلًا وَاحْسَنًا

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الذين هم خير من غيرهم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ مُؤَنِّتِنَا

وَأَمْلَأْ لَنَا مِنْ حَسَنَاتِنَا صَحَائِفَنَا

وَلَا تُخْزِنَا عِنْدَ هَذَا سُوءِ أَعْمَالِنَا

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا فِي كُلِّ سَاعَةٍ

مِنْ سَاعَاتِهِ حَقًّا مِنْ عِبَادَتِكَ وَنُصْبًا

مِنْ شُكْرِكَ وَمُشَاهِدَ صِدْقِ

مِنْ مَلَأَ بِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالِهِ وَاحْفَظْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا وَمِنْ

خَلْفِنَا وَعَنْ أَيْمَانِنَا وَعَنْ شِمَائِلِنَا

وَمِنْ جَمِيعِ نَوَاحِينَا حَقًّا أَعْلَى

بعضی ساعت کار بنمایم
که نوشته کواه شعور و تن
کارمان

مِنْ مَعْصِيَتِكَ هَادِيًا إِلَى طَاعَتِكَ مُسْتَعِلاً

لِحُبَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَوَفِّقْنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا وَلَيْلَتِنَا هَذِهِ

وَفِي جَمِيعِ أَيَّامِنَا وَلَيَالِينَا لِاسْتِعْلا

الْخَيْرِ وَهَجْرِ الشَّرِّ فَشَكَرُكَ لِلْعَم

وَأَتَّبَعُ السُّنَنَ وَمُجَانِبُ الْبِدْعِ وَالْأَمْرِ

الْمَشْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَحِبَاظَةِ الْإِسْلَامِ وَأَتَّقِيَ الْبَابَ وَآذِلَالَهُ

وَنَصْرَةَ الْحَقِّ وَاعْتِزَّازَهُ وَأَرْشَادَ الصَّالِحِينَ

وَمُعَاوَنَةَ الضَّعِيفِ وَأَذِلَّةَ الْيَتِيمِ

مردار این فرمود حفظ از بار و دستگیر
خداوند تا طاعت بر آید که در این خط است
در این خط است که در این خط است
مفهوم است که در این خط است
و احتمالات دیگر است که در این خط است
مستعمل است که در این خط است
و مابین و مابین است که در این خط است

۹۷۱

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُنَّ

خداوند را بر محمد و آل او و در روز قیامت بر او و آل او

يَوْمَ عَهْدِنَاهُ وَأَفْضَلَ صَاحِبِ صَحْبِنَاهُ

در روز عهده ما و افضل صاحب ما را

وَحَيْرَ وَفِي ظِلِّنا فِيهِ وَاجْعَلْنا مِنْ

و در سایه او و در روز قیامت در سایه او

أَرْضِي مِنْ مَرَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ مِنْ

رضایت من در روزی که بر او شب و روز

جُلَّةِ خَلْقِكَ أَشْكُرُهُمْ لِمَا أَوْلَيْتَ

بزرگوارترین خلق تو را شکر می کنم بابت آنچه

مِنْ نِعَمِكَ وَأَقُومُهُمْ بِمَا شَرَعْتَ مِنْ

از نعمت تو و ایستاده ام بابت آنچه

مِنْ شَرَائِعِكَ وَأُوقِفُهُمْ عَمَّا حَذَرْتُ

از شرایع تو و ایستاده ام از آنچه

مِنْ نَفْيِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْهَدُكَ وَكَفَى

از نفی تو خداوند منم که می گوی و کافی

بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ سَمَاءَكَ وَأَرْضَكَ

تو را شاهد و منم که می گوی و آسمان و زمین

وَمَنْ أَسْكَنْتَهُمَا مِنْ خَلْقِكَ وَمَنْ

و هر که از خلق تو را در آن دو جای دادی و هر که

یعنی من از جمله آنها هستم که مقصود
تو را فرستاده از همه خلق است
یعنی هر که در روز قیامت در سایه او
باشد و منم که می گوی و آسمان و زمین

خَلَقَكَ فِي يَوْمٍ هَذَا وَسَاعَتِي هَذِهِ وَلِيَّتِي

هَذِهِ وَمُسْتَقَرِّي هَذَا إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ

أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قَائِمٌ بِالْقِسْطِ

عَدْلٌ فِي الْحُكْمِ رَكُوفٌ بِالْعِبَادِ ه

مَالِكُ الْمُلْكِ رَحِيمٌ بِالْمَخْلُوقِ وَأَنْ مُحَمَّدًا

عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَخَيْرُكَ مِنْ

خَلْقِكَ حَمْدُهُ رِسَالَتُكَ فَأَذَاهَا

وَأَمْرَتُهُ بِالْبَيْضِ لِأَمْتِهِ فَتَضَعُ لَهَا الْكُفْرَ

فَضَّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ أَكْثَرُ مَا

صَلَّيْتُ عَلَى أَحْسَنِ مِنْ خَلْقِكَ وَأَبْنِ عَمَّتِي

خَلَقَ فِي يَوْمٍ هَذَا
وَسَاعَتِي هَذِهِ
وَلِيَّتِي هَذِهِ
وَمُسْتَقَرِّي هَذَا
إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ
أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
قَائِمٌ بِالْقِسْطِ
عَدْلٌ فِي الْحُكْمِ
رَكُوفٌ بِالْعِبَادِ

مَوْلَايَ مُحَمَّدًا
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
وَأَنْ مُحَمَّدًا
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
وَأَنْ مُحَمَّدًا
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

رَبِّ الْعَالَمِينَ

رَبِّ الْعَالَمِينَ

رَبِّ الْعَالَمِينَ

کشته

از جهت شکر که از برای

أَفْضَلَ مَا أَتَيْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ

وَأَجْزَلَهُ عَنَّا أَفْضَلَ وَأَكْرَمَهُ أَجْزَلَتْ

أَحَدًا مِنْ أَنْبِيَائِكَ عَنْ أَمْتِدِّ إِيَّاكَ أَنْتَ الْمَثَانُ بِالْحَسِيمِ الْغَافِرِ الْغَنِيِّ

وَأَنْتَ أَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ فَصَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

الْأَخْيَارِ

بِأَمْرِ مَنْ يَحْتَلُّ بِهِ عَقْدُ الْمَكَارِهِ وَيَأْمُرُ

بِفَثَائِدِ حَدِّ الشَّدَائِدِ وَيَأْمُرُ بِمُتَمَرِّ

مِنْهُ الْمَخْرُجِ إِلَى رَوْحِ الْقَبْرِ ذَلَّتْ

بسم الله الرحمن الرحيم

لِقُدْرَتِكَ الصَّعَابُ وَشَيْئَتِ بِلُطْفِكَ

الْأَسْبَابُ وَجَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاؤُ

وَمَضَتْ عَلَى رَأْسِكَ الْأَشْيَاءُ فَهِيَ مَشِيَّتُكَ

دُونَ مَوَالِكَ سُوءِ مِرَّةٍ وَإِرَادَتِكَ دُونَ

نَهْيِكَ مَتَرٍ جِرَّةٍ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهْتَابِ

وَأَنْتَ الْمَفْرَعُ فِي الْمِلَاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا

إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَلَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا

كَشَفْتَ وَقَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَادَنِي

ثِقَلُهُ وَالْمَزْمَا قَدْ بَهَضَنِي حَمْلُهُ وَبِقُدْرَتِكَ

أَوْرَدْتَنِي فِي سُلْطَانِكَ وَبِجَهْتِهِ

ممكن است خواست تو نزد گفتن
تو و ام کرد تو و حال بر داشت
و بروی اراده تو نزد نه کرد
ممنوع و بمنز چند

بجز در کار امر سخت
شعبه ترا نخواهند

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

سر ۳

إِلَى قَلَامُصْدِرٍ لِمَا أوردتْ وَلَا صَارِفٍ

باعتبارها من حيث الارتفاع والخفض والبيان

لِمَا أَحْرَفَتْ وَجَهَتْ وَلَا فَاخَ لِمَا أَغْلَقَتْ

مراوده متغیبه کرده و جهت داده و بسته

وَلَا مُغْلِقٍ لِمَا فَتَحَتْ وَلَا مُبَسِّرٍ لِمَا عَسَّرَتْ

و بسته کننده و روشن کننده و دشوار کننده

وَلَا نَاصِرٍ لِمَنْ جَنَدَكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

و نیست پیرایه کننده برای کسی که از تو یاری میگیرد

وَالِهِ وَافْتَحْ لِي يَا رَبِّ بَابَ الْفَرْجِ بِطَوْلِكَ

و به یاری تو و باز کن برای من ای پروردگار

وَاكْسِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْمَسِدِ بِمَوْلَاكَ

و شکست بده از من سلاطین را به یاری تو

وَأَنْلِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكُوتُ وَأَذْفِرُ

و به من بده حسن بینش را در آنچه شکایت دارم

حَلَاوَةَ الصَّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُ وَهَبْ لِي

نعمت را در آنچه خواهم و عطا کن

مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفَرَجًا هَنِيئًا وَاجْعَلْ

از نزد تو رحمت و فرج آسان و بگردان

لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا وَحَيًّا وَلَا تَجْعَلْ

برای من از نزد تو خروجی و زنده کننده را

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم اني اعوذ بك
من الفقر والافلاس
والجوع والحر
والبرد والمرض
والجبن والخنزير
والسوء والموت
القيوم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم اني اعوذ بك
من الفقر والافلاس
والجوع والحر
والبرد والمرض
والجبن والخنزير
والسوء والموت
القيوم

يَا لَاهُتَمَامٍ عَنْ تَعَاهُدِ فُرُوصِكَ هـ

وَأَسْتَعْمَالِ سُنَّتِكَ فَقَدْ ضَيَّقْتُ لِمَا

نَزَلَ بِي يَا رَبِّ ذَرْعًا وَأَمْتَلَأْتُ بِحِمْلِ

مَا حَدَّثَ قَلْبِي هَمًّا وَأَنْتَ الْقَادِرُ هـ

عَلَى كَشْفِ غَمِّي بِدَفْعِ مَا

وَقَعْتُ فِيهِ فَأَفْعَلْ بِي ذَلِكَ وَإِنْ

لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

وَأَنْتَ عَزِيزٌ قَدِيرٌ

مِنْ أَعْيَانِ الْأَخْلَاقِ وَفِيضِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَيْجَانِ الْحُرْصِ

حسد عبارت از اینک کس
خواهر بر نفرت کرد دیگر دارد زائل نعمت

وَسُورَةُ الْغَضَبِ وَغَلَبَةُ الْحَسَدِ وَضَعْفُ

الصَّبْرِ وَقِلَّةُ الْقَنَاعَةِ وَشُكَاكَاةُ

میز نکر و عا طشتن از چیز نا

الْخُلُقِ وَالْجَوَاحِ الشَّهْوَةِ وَمَلَكَهَ الْحَيَّةِ

شاید اینست و غیبت
میز نکر و عا طشتن از چیز نا
غفلت هم بد است و پناه از او
باید بست بخدا

وَمُتَابَعَةُ الْهَوَى وَمُخَالَفَةُ الْهَدْيِ سِنَةِ

الْغَفْلَةِ وَتَعَارُفِي الْكَلَمَةِ وَإِيْثَارِ الْبَادِلِ

و غفلت هم بد است و پناه از او
باید بست بخدا

عَلَى الْحَقِّ وَالْإِدْرَارِ عَلَى مَا دُمَّ وَاسْتِصْفَاءُ

الْمُعَصِيَةِ وَاسْتِكْبَارِ الطَّاعَةِ وَمُبَاهَاةُ

بعض از تفاوت کردیم
کردیم فالداران و با او تفاوت کردیم
مالداران با مالداران و با او تفاوت کردیم
و در سخن مالداران و با او تفاوت کردیم
بام تفاوت کردیم با او تفاوت کردیم
مالداران با او تفاوت کردیم

الْمُكْثَرِينَ وَالْإِزْرَاءَ بِالْمُقِلِّينَ وَسُوءُ

الْوِلَايَةِ يَحْتِجُ أَيْدِيَنَا وَتَرْكُ الشُّكْرِ

لِمَنْ أَصْطَنَعَ الْعَارِفَةُ عِنْدَنَا أَوْ أَنْ نَقْضَ

یعنی مدد او کنیم

ظَالِمًا أَوْ تَحَذِّرُ مَلْهُوفًا أَوْ زُرُومَ مَالِكٍ

بعض اینک مار و در شرف
بنام

لَنَا حَقٌّ أَوْ نَقُولُ فِي الْعِلْمِ بَعِيرٌ عِلْمٌ وَ نَعُوذُ بِكَ

أَنْ تَنْطَوِيَ عَلَى عِشْرٍ أَحَدٍ وَأَنْ تَجِبَ

بِأَعْمَالِنَا وَنَمُدَّ فِي أَمَالِنَا وَ نَعُوذُ بِكَ

مِنْ سُوءِ السَّرِيرَةِ وَاحْتِقَارِ الصَّغِيرَةِ

وَأَنْ يَسْتَحْوِذَ عَلَيْنَا الشَّيْطَانُ أَوْ يَنْكَبَا

الزَّمَانُ أَوْ يَهْضُمَنَا السُّلْطَانُ وَ نَعُوذُ

بِكَ مِنْ تَنَاوُلِ الْإِسْرَافِ وَمِنْ فَقْدَانِ

الْكِفَافِ وَ نَعُوذُ بِكَ مِنْ شِمَانَةِ

الْأَعْدَاءِ وَمِنْ الْفَقْرِ إِلَى الْكَفَاءِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

اسرا آنست که کسر اندازد و خرج

کند و قدرت است از قوت
او را پس هم و از طلب
بازد

دری معجزه

بعضی نهمه و ذیره از برادر
افرت نکرده باشیم از اعمال
افرت نکرده باشیم از اعمال

وَمِنْ مَعِيشَةٍ فِي شِدَّةٍ وَمَيْتَةٍ عَلَى غَيْرِ

وَمِنْ مَعِيشَةٍ فِي شِدَّةٍ وَمَيْتَةٍ عَلَى غَيْرِ

عُدَّةٍ وَتَعَوُّدُكَ مِنَ الْحَسَنَةِ الْعُظْمَى

وَالْمُصِيبَةِ الْكُبْرَى وَأَشْفَى الشَّقَاءِ

وَسُوءِ الْمَأْتِ وَحِرْمَانِ الثَّوَابِ وَخُلُوتِ

الْعِقَابِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَأَعِزَّنِي مِنْ كُلِّ ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَأَعِزَّنِي مِنْ كُلِّ ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَأَعِزَّنِي مِنْ كُلِّ ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَأَعِزَّنِي مِنْ كُلِّ ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَأَعِزَّنِي مِنْ كُلِّ ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَأَعِزَّنِي مِنْ كُلِّ ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَأَعِزَّنِي مِنْ كُلِّ ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بعضی نهمه و ذیره از برادر

افرت نکرده باشیم از اعمال

وَأَعِزَّنِي مِنْ كُلِّ ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا

بعضی نهمه و ذیره از برادر

عن الحارثي

مَكْرُوهِكَ مِنَ الْإِضْرَارِ اللَّهُمَّ

یعنی هرگاه بیکر از دو نقصان
و در دنیا بیا متوجه بود
که نقصان نقصان دنیوی
که نه از خود و نه از بیرون
که تو را گنیم و نه نقصان
از خود و نه از بیرون

نقصین

وَمَنِي وَقَفْنَا بَيْنَ تَقْصِيرِ دِينِ أَوْ

دُنْيَا فَأَوْفِيعِ النِّقْصَ بِأَسْرَعِهِمَا فَنَاءً

وَأَجْعَلِ التَّوْبَةَ فِي أَطْوَلِهِمَا بَقَاءً

وَإِذَا هَمَمْنَا بِوَمَنٍ بِرُضِيكَ أَحَدُهُمَا

یعنی قصد کرده باشم
با یکی از این دو چیز را
قصد داشته باشم
ظاهراً و باطناً

عَنَّا وَبَسْخُطِكَ الْأَحْزَرَ عَلَيْنَا فَلَ بِنَا

إِلَى مَا يُرْضِيكَ عَدُوًّا وَأَوْهِنُ قُوَّتَنَا ه

عَمَّا يَسْخُطُكَ عَلَيْنَا وَلَا تُخْلِفْ فِي ذَلِكَ

بَيْنَ نَفْسِنَا وَإِخْتِيَارِهَا فَإِنَّهَا مَخْطَاةٌ

لِلْبَاطِلِ الْأَمَّا وَفَقْتُ أَمَارَةٍ بِالسُّوءِ

الأمارة

الْأَمَّا رَحِمْتَ اللَّهُمَّ وَلَانِكَ مِنَ الضَّعِيفِ

خَلَقْتَنَا وَعَلَى الْوَهْنِ بَنَيْتَنَا وَمِنْ مَاءٍ

مُهَيَّنٍ ابْتَدَأْتَنَا فَلَا حَوْلَ لَنَا إِلَّا بِقُوَّتِكَ

وَلَا قُوَّةَ لَنَا إِلَّا بِعَوْنِكَ فَأَيُّ ذَاتٍ تَوْفِيقِكَ

وَسَدِّدْنَا بِشِدِيدِكَ وَأَعْمِرْ أَبْصَارَهُ

قُلُوبَنَا عَمَّا خَالَفَ مَحَبَّتِكَ وَلَا تَجْعَلْ

لِشَيْءٍ مِنْ جَوَارِحِنَا نُفُودًا فِي مَعْصِيَتِكَ

اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ

هَمَسَاتِ قُلُوبِنَا وَحَرَكَاتِ أَعْضَائِنَا

وَلَحَاحَاتِ أَعْيُنِنَا وَلَهْجَاتِ أَلْسِنَتِنَا فِي

ظاهر امر از احساسات اعضا است
که در دل در بر آید از فکر و عین

مُوجِبَاتِ نَوَائِكَ حَتَّى لَا تَقُوتَنَا حَسَنَةُ نَسْتَحِقُّ

بِهَا جَزَائِكَ وَلَا يَبْقَى لَنَا سَيِّئَةٌ نَسْتَوْجِبُ

وَأَنْ تَرْحَمَنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ إِنْ تَشَاءُ نَعْفُ عَنْكَ فَبِفَضْلِكَ وَإِنْ

تَشَاءُ نَعْدِبُنَا فَبِعَدْلِكَ فَسَيِّئٌ لَنَا عَفْوُكَ

بِمَنِّكَ وَأَجْرُنَا مِنْ عَذَابِكَ بِتَجَاوُزِكَ

فَإِنَّهُ لَا طَاقَ لَنَا بِعَدْلِكَ وَلَا نَجَاةَ

لَا حِدٍ مِمَّا دُونَ عَفْوِكَ يَا غَنِيَّ

الْأَغْنِيَاءِ وَهَاجِرُ عِبَادِكَ بَيْنَ يَدَيْكَ

وَأَنَا أَفْقَرُ الْفُقَرَاءِ إِلَيْكَ فَاجْبِرْ قَاتِلَنَا

بهر غناست که غنی گردانند
سزا از فقر با اصلاح کنند
استخوان از شکسته

بُوسَعِكَ وَلَا تَقْطَعْ رَجَاءَنَا بِمَنَعِكَ فَتَكُونَ

قَدْ أَشْقَيْتَ مِنَّا اسْتَعْدَكَ بِكَ وَحَرَمْتَ

مِنَّا اسْتَرْفَدَ فَضْلَكَ فَالْمَنْ جِنْدُ

مُنْقَلِبِنَا عَنْكَ وَالْمَنْ مَدَّ هُبْنًا عَنْ

بَابِكَ سُبْحَانَكَ عَنِ الْمُضْطَرُونَ الَّذِينَ

أَوْجَبَتْ إِبَابَتَهُمْ وَأَهْلُ السُّورَةِ الَّذِينَ

وَعَدَتْ الْكَشْفَ عَنْهُمْ وَأَشْبَهُ الْأَشْيَاءِ

بِمَشِيَّتِكَ وَأَوَّلِي الْأُمُورِ بِكَ فِي عَظَمَتِكَ

رَحْمَةً مِنَّا اسْتَرْحَمَكَ وَعَوْتُكَ مِنَّا اسْتَغْنَا

بِكَ فَأَرْحَمَ تَضَرُّعُنَا إِلَيْكَ وَاعْنَانَا إِذْ

صَرَحْنَا أَنْفُسَنَا بِكَ يَدَيْكَ اللَّهُمَّ لَا تَ

الشَّيْطَانُ قَدْ شَمِتَ بِنَا إِذْ شَاءَ بَعَاثَهُ

عَلَى مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَلَا تُشْمِتْهُ بِنَا بَعْدَ تَرْكِائِ آيَاتِهِ وَرَغْبَتِنَا

لَكَ

عَنْكَ إِلَيْكَ

يَا مَنْ فِي كَرَمِهِ شَرَفُ الذَّاكِرِينَ

وَيَا مَنْ فِي شُكْرِهِ فَوْزُ الشَّاكِرِينَ وَيَا مَنْ

طَاعَتُهُ نَجَاةُ الْمُطِيعِينَ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاشْعَلْ قُلُوبَنَا بِذِكْرِكَ

عَنْ كُلِّ ذِكْرٍ وَالسِّبْطَا بِشُكْرِكَ

عَنْ كُلِّ سُكْرٍ وَجَوَارِحِنَا بِطَاعَتِكَ

عَنْ كُلِّ طَاعَةٍ فَإِنْ قَدَّرْتَ لَنَا فَرَاغًا

مِنْ شُغْلٍ فَاجْعَلْهُ فَرَاغَ سَلَامَةٍ

لَا تَذْكُرْ لَنَا فِيهِ سَامَةً حَتَّى يَشْرِفَ عَيْنَا

كِتَابُ التَّيَّابِ بِصَحِيفَةِ خَالِدٍ

مِنْ ذِكْرِ سَيِّئَاتِنَا وَيَتَوَلَّى كِتَابُ

الْحَسَنَاتِ عَنَّا مَسْرُورِينَ بِمَا كُتِبُوا مِنْ

حَسَنَاتِنَا وَإِذَا انْقَضَتْ أَيَّامُ حَيَاتِنَا

وَنَصَرَمَتْ مَدَدُ أَعْمَارِنَا وَاسْتَحْضَرْتَنَا

دَعْوَتُكَ الَّتِي لَا يَذُمَّ مِنْهَا وَمِنْ إِجَابَتِهَا

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَوَحْدِهِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ خِتَامَ مَا

نَحْنُ عَلَيْكَ كَتَبْنَا أَعْمَالِنَا تَوْبَةً مَقْبُولَةً

لَا تُوقِفُنَا بَعْدَهَا عَلَى ذَنْبٍ أَجْتَرَحْنَاهُ

وَلَا مَعْصِيَةٍ أَفْتَرَقْنَا هَا وَلَا تَكْشِفْ عَيْنَا

سِتْرَ اسْتَرْسَدْنَا عَلَى رُؤُوسِ الْأَشْهَادِ يَوْمَ

تَبْلُوا الْخُبَارَ عِبَادَكَ إِنَّكَ رَحِيمٌ مِّنْ دَعَاكَ

وَمُسْتَجِيبٌ لِّمَنِ الْيَقِينُ نَارُكَ

وَالْإِيمَانُ فِي رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي بِحُجَّتِي عَنْ مَسْئَلَتِكَ خَلَا

تِلْكَ وَتَحَدُّوْنِي عَلَيْهَا خَلَّةٌ وَاحِدَةٌ

یعنی بعد از آنکه در سجده است و سر را بر زمین می گذارد و می گوید یا ارحم الراحمین
که بعد از آنکه توبه کرده و سر را بر زمین می گذارد و می گوید یا ارحم الراحمین
در دنیا یا مراد است از آن که بعد از آنکه توبه کرده و سر را بر زمین می گذارد و می گوید یا ارحم الراحمین
که بعد از آنکه توبه کرده و سر را بر زمین می گذارد و می گوید یا ارحم الراحمین
که بعد از آنکه توبه کرده و سر را بر زمین می گذارد و می گوید یا ارحم الراحمین
که بعد از آنکه توبه کرده و سر را بر زمین می گذارد و می گوید یا ارحم الراحمین
که بعد از آنکه توبه کرده و سر را بر زمین می گذارد و می گوید یا ارحم الراحمین
که بعد از آنکه توبه کرده و سر را بر زمین می گذارد و می گوید یا ارحم الراحمین

تَجَبُّنِي أَمْرًا مَرَّتْ بِهِ فَأَبْطَأْتُ عَنْهُ

و نهی کردی من را که از آن بگریزم و من در آن غرق شدم و از آن بگریزتم

وَنَهَيْتَنِي عَنْهُ فَأَسْرَعْتُ إِلَيْهِ وَنِعْمَ

و نهی کردی من را که از آن بگریزم و من در آن غرق شدم و از آن بگریزتم

أَنْعَمْتُ بِهَا عَلَىَّ فَقَصَرْتُ فِي شُكْرِهَا

و من در آن غرق شدم و از آن بگریزتم

وَيَحْمَدُ وَلِيَّ عَلَى سَائِلِكَ تَفَضُّلِكَ عَلَى

و من در آن غرق شدم و از آن بگریزتم

مَنْ أَقْبَلَ بِوَجْهِهِ إِلَيْكَ وَوَدَّ حُجْنَ

و من در آن غرق شدم و از آن بگریزتم

ظَنِّهِ إِلَيْكَ إِذْ حَمَّحَ إِحْسَانِكَ تَفَضُّلَكَ وَإِذْ

و من در آن غرق شدم و از آن بگریزتم

كُلُّ نَيْكَ ابْتِدَاءَ فَهَذَا أَنَا إِذَا لَيْتِي وَأَقِظْ

و من در آن غرق شدم و از آن بگریزتم

بِبَابِ عِزِّكَ وَقِفْ الْمُسْتَسْلِمَ الذَّلِيلَ

و من در آن غرق شدم و از آن بگریزتم

وَسَائِلُكَ عَلَى الْحَيَاةِ مِثْلِي سَوَالُ الْبَائِسِ

و من در آن غرق شدم و از آن بگریزتم

لِمُعِيلٍ مَقْرُوكٍ بَاتِي لِمَا اسْتَسْلِمُ وَفَتْ

و من در آن غرق شدم و از آن بگریزتم

ظاهر است که اینها از کلمات و عبارات است که در این کتاب آمده است و اینها از کلمات و عبارات است که در این کتاب آمده است

و من در آن غرق شدم و از آن بگریزتم

و من در آن غرق شدم و از آن بگریزتم

إِحْسَانِكَ إِلَّا بِالْإِقْلَاعِ عَنْ عَضِيَانِكَ

بعضی از عصای باز آید
ام کار دیگر نکردم و احتمالات
دیگر نیز هست لکن همه خلا
ز دور نیست

وَلَمْ أَخْلُ فِي الْحَالَاتِ كُلِّهَا مِنْ أَمْتِنَانِكَ

فَهَلْ يَفْعَلُنِي يَا إِلَهِي اقْرَارِي عِنْدَكَ

بِسُورِ مَا اكْتَسَبْتُ وَهَلْ يُخَيِّنُنِي

اعْتِرَافِي لَكَ بِقِيَمِ مَا أَرْتَكِبْتُ أَمْ أَوْجِبَتْ

لِي فِي مَقَامِي هَذَا سُنَّتُكَ أَمْ لَزِمَنِي

فِي وَقْتِ دُعَائِي مُفَتِّتُ سُبْحَانِكَ لَا

أَيْسُرُ مِنْكَ وَقَدْ فَتَحْتَ لِي بَابَ التَّوْبَةِ

لَكَ بَلْ أَقُولُ مَقَالَ الْعَبْدِ الْمَذَلِيلِ

الظَّالِمِ لِنَفْسِهِ الْمُسْتَخِفِّ بِجُرْمِهِ رَبِّهِ

بعضی از عصای باز آید
ام کار دیگر نکردم و احتمالات
دیگر نیز هست لکن همه خلا
ز دور نیست

الَّذِي عَظَمْتَ ذُنُوبَهُ فَحَلَّتْ وَأَذْبَرَتْ

توبه کند و بزرگ گناهان او پس بزرگ گشت

أَيَّامَهُ فَوَلَّتْ حَتَّى إِذَا رَأَى مَدَّةَ الْعَمَلِ

روزگار پس برگشت تا اینکه بپیمزد مدت کار

قَدْ انْقَضَتْ وَغَايَةُ الْعَصْرِ وَدَانَتْ

که تیری منقض شد و غایت عصر و دانست

وَأَيُّقِنَ أَنَّهُ لَا أَحْيَا لَهُ مِنْكَ وَلَا مَهْرَبَ

و یقین دانست که مراور از تو نیست

لَهُ عَنْكَ تَلَقَّاكَ بِالْإِنَابَةِ وَأَخْلَصَ لَكَ

او را از تو رو آورد و بپایان رساند

التَّوْبَةَ فَقَامَ إِلَيْكَ بِرَأْسِهَا عِزٌّ

توبه و سر بر داشت

تَزِدُكَ بِصَوْتِ حَائِلٍ خَفِيَ قَدْ تَطَاوَا

بهر آواز پدید یافته است و فراتر

لَكَ فَخَاجَنِي وَنَكَّسَ رَأْسَهُ فَأَنْتَنِي قَدْ

رو بفرمود و پیش سر خود تار و تار شد

أَرَعَشْتُ خَشْيَتَهُ رَجُلِيهِ وَغَرَّ قَتَتْ

که ریشه انداخت ترس از تو هر دو پای آورد

دُمُوعُهُ خَدَّيْهِ يَدْعُوكَ يَا أَرْحَمَ

و زلف بر دانه مت است ای دانا و دانا

الرحيم يا ارحم من انثابه المسترحمون

يا ارحم من انثابه المسترحمون

ويا اعطف من اطفاف به المستغفرون

ويا اعطف من اطفاف به المستغفرون

ويا عفو اكثر من قيمته ويا

ويا عفو اكثر من قيمته ويا

يعز نفتر داده است که بر او از هر که نذر او شده اند افرایش

منته است و اگر نه خدا را منته است که از منته گذشتن منزه است

محمد المخلقه بحسن التجاوز ويا

محمد المخلقه بحسن التجاوز ويا

من عود عبادته قبول الانابة ويا من

من عود عبادته قبول الانابة ويا من

من استخسار فاسيدهم بالتوبة ويا من

من استخسار فاسيدهم بالتوبة ويا من

رضي من فعلهم باليسير ويا من

رضي من فعلهم باليسير ويا من

كافي قليلهم بالكثير ويا من

كافي قليلهم بالكثير ويا من

ضمن لهم اجابة الدعاء ويا من

ضمن لهم اجابة الدعاء ويا من

اشد استغفار که از او دعوت
استغفار که از او دعوت
استغفار که از او دعوت

وَعَدَهُمْ عَلَى نَفْسِهِ بِتَقْضِيهِ حُسْنِ

الْجَزَاءِ مَا أَنَا بِأَعْطَى مِنْ عَصَاكَ

فَغَفَرْتَ لَهُ وَمَا أَنَا بِأَلْوَمٍ مِنْ أَعْتَدَ

إِلَيْكَ فَقِيلَتْ مِنْهُ وَمَا أَنَا بِأَظْلَمِ

مَنْ تَابَ إِلَيْكَ فَجُدْتَ عَلَيْهِ أَنْتَ

إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا تَوْبَةً نَادِمٍ عَلَى

مَا فَرَطَ مِنْهُ مُشْفِقٍ مِمَّا اجْتَمَعَ عَلَيْهِ

خَالِصِ الْحَيَاءِ مِمَّا وَقَعَ فِيهِ عَالِمِ بَارِئِ

الْعَفْوِ عَنِ الذَّنْبِ الْعَظِيمِ لَا يَنْتَظِمُكَ

وَأَنْ الْجَاءُ زَعْنِ الْإِثْمِ الْجَلِيلِ لَا

یا مراد اینست که نیستیم
لینم تره

سَيَسْجُدُكَ وَأَنَّ احْتِمَالَ الْجَنَابَاتِ الْفَاتَا

لَا يَنْكَادُكَ وَأَنَّ أَحَبَّ عِبَادِكَ إِلَيْكَ

مَنْ تَرَكَ الْإِسْتِكْبَارَ عَلَيْكَ وَجَانِبَ الْأَضْرَارِ

وَلَزِمَ إِذْ سَتِغْفَارُ وَأَنَا أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِنْ

يعني همیشه با او است
و از او جدا نمیشود

أَنْ أَسْتَحْكِبَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ

أَصِرَّ وَأَسْتَفِيزُكَ لِمَا قَصَّرْتُ فِيهِ وَأَنَا

بِكَ عَلَى مَا عَجَزْتُ عَنْهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي مَا يَجِبُ عَلَيْكَ

وَعَالَيَ مِمَّا اسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ وَأَجِرْنِي

مِمَّا يَخَافُهُ أَهْلُ الْإِسَاءَةِ فَإِنَّكَ مَلِكٌ

لما سجدت اليه
و سجدت اليه
و سجدت اليه
و سجدت اليه
و سجدت اليه

اللهم صل على محمد و آله
و عاله م مما استوجبك
و عاله م مما استوجبك
و عاله م مما استوجبك
و عاله م مما استوجبك

بِالْعَفْوِ مَرْجُوٍّ لِلْعَفْوَ مَعْرُوفٌ بِالتَّجَاوُزِ

بمعفو امید داشته شده بر آن فرشتی می شود

لَيْسَ لِحَاجَتِي مَطْلَبُ سِوَاكَ وَلَا لِذَنْبِي

نیست از برای حاجت من غیر سوا تو و نیست برای

غَا فِرْعَنْتِكَ حَاشَاكَ وَلَا أَخَافُ عَلَى

یعنی از زنده غیر تو باشم

نَفْسِي إِلَّا بِإِيَّاكَ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ

یعنی نزارا و آن که از تو
بهریزم

الْمَغْفِرَةِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و صلوات بر محمد و آل محمد

وَأَقْضِ حَاجَتِي وَاجْتَمِعْ طَلِبَتِي وَاعْفِرْ

و اجمع طلب من و عفو

ذَنْبِي وَأَمِنْ خَوْفِ نَفْسِي لِمَا نَكَ عَلَى كُلِّ

و از ترس نفس من که بر من است

شَيْءٍ قَدِيدٍ وَذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و آنکه بر تو آسان است ای سرور دنیای عالمین

اللَّهُمَّ يَا مُنْتَهَى مَطْلَبِ الْحَاجَاتِ وَيَا مَنْ

ای خداوند منتهای طلب حاجات و ای آنکه

بِالْعَفْوِ مَرْجُوٍّ لِلْعَفْوَ مَعْرُوفٌ بِالتَّجَاوُزِ

بمعفو امید داشته شده بر آن فرشتی می شود

لَيْسَ لِحَاجَتِي مَطْلَبُ سِوَاكَ وَلَا لِذَنْبِي

نیست از برای حاجت من غیر سوا تو و نیست برای

غَا فِرْعَنْتِكَ حَاشَاكَ وَلَا أَخَافُ عَلَى

یعنی از زنده غیر تو باشم

نَفْسِي إِلَّا بِإِيَّاكَ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ

یعنی نزارا و آن که از تو

الْمَغْفِرَةِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و صلوات بر محمد و آل محمد

یعنی منتهای طلب حاجات است

داد از منتهای طلب حاجتها بود زیرا اینست که هر حاجتی که نیست با آنرا از آن حاجت
و غیر است چنانکه بخدا برسد که با آنرا از او حاجت و مطلب نیست یا اینست
که از همه خلائی که نوسید شداند آفر حاجت از او میطلبند یا اینکه غیر خداست
در کسی که حاجت از او میطلبند او نیز از غیر خود البتة حاجت میطلبند یا اینکه منتهای
شود بخدا برسد که او از غیر خود حاجت میطلبند

عَنْهُمْ وَنَسَبْتَهُمْ إِلَى الْفَقْرِ وَهُمْ أَهْلُ

الْفَقْرِ إِلَيْكَ مَنْ حَاوَلَ سَدَّ خَلْقِهِ مِنْ

عِنْدِكَ وَرَأَى صَرْفَ الْفَقْرِ عَنْ نَفْسِهِ

بِكَ فَقَدْ طَلَبَ مَا جَعَلَهُ فِي مَخْلُوقَاتِهِ وَأَخَذَ

طَلِبَتَهُ مِنْ وَجْهِهَا وَمِنْ وَخْءِهَا بِحَاجَتِهِ

إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ أَوْ سَمِعَ لَهُ سَبَبٌ

بِغُحِّهَا دُونَكَ فَقَدْ تَرَضَّى لِمِزْمَانٍ

وَاسْتَحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ قُوَّةَ الْإِحْسَانِ

اللَّهُمَّ وَلِيَّ إِلَيْكَ حَاجَةٌ قَدْ قَصَّرَ عَنْهَا

جُهْدِي وَتَقَطَّعَتْ دُونُهَا جِيلِي وَسَوَّلَتْ

انفق المراتب من سببها
بأهلها الناس انتم الفقراء
وانت هو الغني المحتجب
شما محتاجا بعبودت خدا
و خدا اداست و پس نیاز
ست شکر و شکر

لِيَنْفُسِي رَفْعَهَا إِلَى مَنْ يَرْفَعُ حَوَائِجَهُ إِلَيْكَ

وَلَا يَسْتَعْنِي فِي طَلِبَاتِهِ عَنْكَ وَهِيَ

زَلَّةٌ مِنْ زَلَلِ الْخَاطِئِينَ وَعَشْرَةٌ مِنْ

عَشْرَاتِ الْمَذْنُوبِينَ ثُمَّ أَنْبَهَتْ بِتَذْكِرِكَ

لِي مِنْ غَفْلَتِي وَهَوَّنَتْ بِتَوْفِيقِكَ

مِنْ زَلَّتِي وَنَكَصَتْ بِسُدِّ يَدِكَ

عَنْ عَثْرَتِي وَقُلْتَ سُبْحَانَ رَبِّي كَيْفَ

يَسْأَلُ مُحْتَاجٌ مُحْتَا جَاءَنِي رَغِبٌ مَعْدَمٌ

إِلَى الْمُعْصِدِ فَقَصَدْتُكَ يَا إِلَهِي بِالرَّغْبَةِ

فَأَوْفَدْتُ عَلَيْكَ رَجَائِي بِالثِّقَةِ بِكَ

وَعَلَيْكَ أَنْ كَثِيرَ مَا أَسْأَلُكَ بِسِيرٍ

وَأَنْ خَطِيرَ مَا أَسْتَوْهِبُكَ
فِي وَجْدِكَ

وَأَنْ كَرَمَكَ لَا يَصْنُقُ
حَقِيرَتِي وَسُعْيِكَ

وَأَنْ يَدَكَ بِالْعَطَا
عَنْ سُؤَالِ أَحَدٍ

أَعْلَى مِنْ كُلِّ لَهْمَةٍ فَصَلِّ عَلَى حَسْمَدِهِ

وَالِهِ وَاحْمَدِي بِكَرَمِكَ عَلَى

التَّفَضُّلِ وَلَا تَحْمِلْنِي بِعَدْلِكَ عَلَى

الِاسْتِحْقَاقِ فَإِنَّا بِأَوَّلِ رَاغِبٍ رَغِبٍ

إِلَيْكَ فَأَعْطِنَهُ وَهُوَ يَسْتَحِقُّ الْمُنْعَ

وَلَا بِأَوَّلِ سَائِلٍ سَأَلَكَ فَأَفْضَلْتَ

تفضل او را عبادت
جستند و سزاوارت
خدا و او را فخر و جلال
تفضل او را عبادت
جستند و سزاوارت
خدا و او را فخر و جلال
تفضل او را عبادت
جستند و سزاوارت
خدا و او را فخر و جلال

عَلَيْهِ وَهُوَ سَيُوجِبُ الْحَرَمَانَ اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَرِّدْ عَلَيَّ مُجِيبًا

وَمِنْ نِدَائِي قَرِيبًا وَلِضَرْعِي رَاحِمًا

وَلِصَوْتِي سَامِعًا وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي عَنْكَ

وَلَا تَبْطِئْ سَيْدِي مِنْكَ وَلَا تَوَجِّهْخِي فِي

مَا جِئْتُكَ بِهِ وَغَيْرَهَا سِوَاكَ وَتَوَلَّى

بِحُجْجِ طَلِبَتِي وَفَضَاءِ حَاجَتِي وَنَيْلِ سُؤْلِ قَلْبِي

رَوَايَ عَنْ مَوْفِقِي هَذَا بِتَيْبِيرِكَ إِلَى الْعَسِيرِ

وَحُسْنِ تَقْدِيرِكَ لِي فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً دَائِمَةً

نَامِيَةً لَا انْقِطَاعَ لِأَيْدِهَا وَلَا مَنَتَى

فترت کشت که قطع از دستهای او نیست

لَا مَدِّهَا وَاجْعَلْ ذَلِكَ عَوْنًا لِي وَسَبَبًا

از تمام مریدان او و بگو من از امدد که از دست او

لِنَجَاحِ طَلَبِي إِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ وَمِنْ حَاجَتِي

از دست او بگو که تو وسیع و کریم و من از حاجت

يَا رَبِّ كَذَا وَكَذَا وَتَذَكَّرُ طَلَبَتُكَ

ای رب در دعا و یاد تو و ذکر میکنم حاجت

ثُمَّ تَسْجُدُ وَتَقُولُ فِي سَجُودِكَ فَضْلَكَ

پس سجده کن و بگو در سجده

أَنْسِي وَأَحْسَانُكَ دَلَّنِي فَأَسْأَلُكَ بِكَ

من فراموشی و احسان تو مرا دلالت داد پس از تو میگویم

وَيُحَمَّدُ وَإِلَيْهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَنْ لَا تُرَدَّنِي

و محمد و آن را بر تو صلوات بفرست که مرا

خَائِبًا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ لَا

تو امید بده که مرا مستوفی و نزدیک و پاسخ

وَكَاثِبٌ لِمَنْ يَسْتَعِذُّ بِكَ مِنْ عَذَابِكَ

و کاتب برای کسی که از عذاب تو پناه

يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَنْبَاءُ الْمُتَظَلِّينَ وَيَا مَنْ

ای آن که از اخبار پناه نبرندگان

و من از حاجت تو

لَا يَحْتَاجُ فِي قَصَصِهِمُ إِلَى شَهَادَاتِ الشَّاهِدِينَ

وَيَا مَنْ قَرِيبَتْ نَصْرَتُهُ مِنَ الْمَظْلُومِينَ

وَيَا مَنْ بَعْدَ عَوْنِهِ عَنِ الظَّالِمِينَ فَدَعَا

عَلَيْكَ يَا إِلَهِي مَا نَالَنِي مِنْ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ

بِمَا حَظَرْتَ وَاتَّهَكَّ مِنِّي مَا حَبَرْتَ

عَلَيْهِ يَطْرَأُ فِي نِعْمَتِكَ عِنْدَهُ وَاعْتِرَازًا

بِنِكَ بَرَكْ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ

مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَخُذْ ظَالِمِي وَعِدْوِي عَنْ

ظُلْمِي بِقُوَّتِكَ وَأَقْلَحْ حَذَّةَ عَنِّي بِقُدْرَتِكَ

وَاجْعَلْ لَهُ شُغْلًا يَمْلِكُهُ وَعَجْزًا

یا ایله را بیا نغز کرده است
در دیدن لغز از او متهاجر

یعنی او را از ستم کردن من
رهان بیاورد و از ستم من
بهره ببرد و از ستم من
بهره ببرد

یعنی عافیت خود را از دشمن خود بیاورد
بیت که او را عجز دهد از آنچه
قیام مینماید بغیر دشمن و ظلم
و ستم کردن

غلمان و

عَالِيَا وَبِهِ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْحَمِهِمْ

أَلْظَلَمِي وَأَخْسِنْ عَلَيْهِ عَوْنِي وَأَعِزِّمْنِي

وَمِنْ مِثَالِ حَالِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَأَعِزِّي عَلَيْهِ عَدُوِّي حَاضِرًا وَكَائِنًا

مِنْ غِيظِي بِشَفَاءٍ وَمِنْ حَنَقِي عَلَيْهِ

وَفَاءً اللَّهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَوَصَّنِي

مِنْ ظَلَمِي عَفْوًا وَبِزِلَّةِ نِسْوَةٍ

صَنِيعَةٍ بِحِرْمَتِكَ فَكُلْ مَكْرُومٍ جَلِيلٍ

دُونَ سَخَطِكَ وَكُلْ مَرْزُومَةٍ سَوَاءٍ مَعَ

مَوْجِدَتِكَ اللَّهُمَّ فَمَا كَرِهْتَ إِلَّا أَنْ

مثال آفرماید و
میتواند
تجسس کند

مهرت در آن که وفا کرد خشم
و بیگانه من را و آفتابان بنم که
خشم مرا فرو نشاند و داد دل
مرا بخوار کرد

یعنی در جنب عفت و تقوی

بسم الله الرحمن الرحيم

أَنْ أَظْلِمَ فَقَيِّمْنَا أَنْ أَظْلِمَ اللَّهُمَّ لَا أَشْكُو

لَا تَحْزَنْ سِوَاكَ وَلَا اسْتَغِيثُ بِجَانِبِكَ

غَيْرِكَ حَاشَاكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَفَصِّلْ دُعَائِي بِالْإِجَابَةِ وَاقْصِرْ

الْخَيْرُ اللَّهُمَّ لَا تَقْنِي

خداوند منیا را

بِالْعَنُوطِ مِنْ إِثْمِهَا فَلِكِ وَلَا تَقْنُتُهُ هـ

بِالْأَمْرِ مِنْ إِنْكَارِكَ فَيُصِرُّ عَلَى ظُلْمِي

وَيُخَالِصُنِي بِحَقِّي وَعَرَفَ عَمَّا قَلِيلٍ

۵۰

مَا أَوْعَدْتَ الظَّالِمِينَ وَعِزِّي مَا

وَعَدْتُ فِي جَانِبِ الْمُضْطَرِّينَ اللَّهُمَّ

[illegible]

من

صلى الله عليه وسلم

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَوَقِّفْنِي لِقَبُولِ

رحمت اوست بر محمد و آل او و تقفین به مرا از این رحمت

مَا قَضَيْتَ لِي وَعَلَيْكَ وَرَضَيْتَ بِي مَا اخَذْتَ

چیز که نخواستی از من و بر روی تو را آنچه گرفتی

لِي وَمَنِّي وَاهْدِنِي لِلَّتِي هِيَ اَقْوَمُ وَاسْتَعْلِنِي

از راه من و از راه من و راه من را که بر من استوارتر است

بِمَا هُوَ اَسْلَمُ اللَّهُمَّ وَارِثُكَ كَانَتْ الْخَيْرَةُ

در آنکه بر من استوارتر است خداوند منم و ارث تو که استوارتر است

لِي عِنْدَكَ فِي تَأْخِيرِ الْاِخْتِارِ لِي وَتَرْكِ

تو و غلبه تو بر من در تأخیر اختیار من و ترک

الِاِنْتِقَامِ مِنْ ظَلَمَتِي اِلَى يَوْمِ الْفَصْلِ وَتَجَمُّعِ

انتقام از من از ظلمت من تا روز فصل و تجمع

الْحُزْمِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَايِّدْنِي

استقامت دشمن پس بر محمد و آل او و یاری من

مِنْكَ بِنِيَّةٍ صَادِقَةٍ وَصَبْرٍ دَائِمٍ وَاعِظْنِي

از جانب خودت بنية راست و شکیبایی دائم و پندار من

مِنْ سُوءِ الرِّغْبَةِ وَهَلِّعْ اَهْلَ الْحَرْبِ

از بد رغبت و از دور من و از دور من

وَصَوِّرْ فِي قَلْبِي مِثَالَ مَا اَذْخَرْتَ لِي مِنْ

و آنچه در دل من نگه داشتی و در دل من نگه داشتی

روز قیامت را روز فصل
باین اعتبار میکنید که بعد از
در روز حق از باطل

تَوَاتُكَ وَاعْدَدْتَ لِحِصْمِي مِنْ جَزَائِكَ

از تو ایستادگی و بر من از جزای تو

وَعِيقَابِكَ وَاجْعَلْ ذَلِكَ سَبِيًّا لِقِنَاعِي

و عقاب تو را و بگردان این را سببی در برابر

بِمَا قَضَيْتَ وَبِقِيَّتِي بِمَا تَخَيَّرْتَ أُمِّمْتُ

بنا بر آنکه ایستادگی و بر بقیت تو بنا بر آنکه

رَبِّ الْعَالَمِينَ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

پروردگار عالمیان ایستادگی تو بزرگوار

وَأَنْتَ عَلِيُّ كُلِّ شَيْءٍ فَدِيرُودُ

و تو بر هر چیزی استاد و درود

و تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

و بزرگوار است از آنکه

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا لَمْ أَزَلْ أَنْصَرِفُ

خدایا تو را حمد است بر آنکه

فِيهِ مِنْ سَلَامَةٍ بَدَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ

در او است سلامت بدن من و تو را حمد

عَلَى مَا أَحْدَثْتَ بِي مِنْ عِلَّةٍ فِي جَسَدِي

بر آنکه بدید آوردی در من از علل در جسد من

فَمَا أَذْرِي بِإِلَهِ أَيْ الْخَالِئِ أَحَقُّ

پس غنیانم از چه او ندانم که خدایا

بِأَعْيُنِنَا

در پیشگاه تو

بِالشُّكْرِ لَكَ وَأَيُّ الْوَقْتَيْنِ أَوَّلِي بِالْحَمْدِ

لَكَ أَوْفَتْ الصِّحَّةَ الَّتِي هَنَأْتَنِي فِيهَا

طِبَّاتِ رِزْقِكَ وَتَشَطُّطِي بِهَا لِابْتِغَاءِ

مَرْضَانِكَ وَفَضْلِكَ وَقَوَّيْتَنِي مَعَهَا عَلَى

مَا وَفَّقْتَنِي لَهُ مِنْ طَاعَتِكَ أَمْ وَفَّقْتَ

الْعِلَّةَ الَّتِي مَحَصَّنْتَنِي بِهَا وَالنِّعَمَ الَّتِي

أَخَفَّفْتَنِي بِهَا خَفِيفًا لِمَا ثَقُلَ بِهِ عَلَى

ظَهْرِي مِنَ الْخَطِيئَاتِ وَتَطَهَّرَ لِمَا

انْتَمَسَتْ فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ وَتَنَبَّهَ لَهَا

لِتَبَاوُلِ التَّوْبَةِ وَتَذَكُّرِ الْحِجْرِ الْحَوْبَةِ

نشد
نشد
نشد
نشد
نشد

مراد از نعمتها همانست بپارسیها

بپارسیها از آنکه اولی از نعمت
بپارسیها از آنکه اولی از نعمت
بپارسیها از آنکه اولی از نعمت
بپارسیها از آنکه اولی از نعمت
بپارسیها از آنکه اولی از نعمت

بِقَدِيرِ التَّجْمَةِ وَفِي خِلَالِ ذَلِكَ مَا كُنْتَ

مراد اینست که در شمار کاتبان
اعمال عمل نیکو مینویسند از
برادر آدم و اگر چه نمکند و در
احادیث بقرع باین معنی
بسیار واقع شده

لِي الْكَاتِبَانِ مِنْ زَكَاةِ الْأَعْمَالِ

مَا لَا قَلْبُ فَكَرَّ فِيهِ وَلَا لِسَانُ نَطَقَ

بِهِ وَلَا جَارِحَةٌ تَكَلَّفَتْهُ بَلْ إِفْضَالًا

مِنْكَ عَلَيَّ وَاحْسَانًا مِنْ صَنِيعِكَ

إِلَى اللَّهِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَحَبِيبِ إِلَى مَا رَحِمْتَ لِي وَبَيَّرْتَ لِي مَا

أَحَلَّكَ لِي وَطَهَّرْتَ لِي مِنْ دَنَسِ مَا

أَسْلَفْتُ وَأَمَحْ عَنِّي شَرَّ مَا قَدَّمْتُ

وَأَوْجِدْ لِي حَلَاوَةَ الْعَافِيَةِ وَأَذِقْنِي

مراد از اقصای اقله و بجزای

بَرْدَ السَّلَامَةِ وَاجْعَلْ عَجْرَجِي عَنْ عَلَيَّ إِلَى

عَفْوِكَ وَتُخَوِّلِي عَنْ صُرْعَتِي إِلَى الْخَبَاوِزِكَ

یعنی راحت مرا از جانب رحمت تو

وَحَلِّصِي مِنْ كَرْبِي إِلَى رَوْحِكَ وَسَلَامَتِي

یعنی نجات مرا از کرب و غم به روح تو

مِنْ هَذِهِ الشَّدَّةِ إِلَى فَرْحِكَ تِلْكَ

الْمُنْفَضِّلُ بِالْإِحْسَارِ الْمُنْطَوِّلُ بِالْإِمْتِنَانِ

ممکن است که از جلال صفات
تو عزادارم و در اکرام صفات
رحمت تو

الْوَهَّابُ الْكَرِيمُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

أَوْضَعُ فِي طَلَبِ الْعَمَلِ

اللَّهُمَّ يَا مَنْ بِرَحْمَتِهِ يَسْتَغِيثُ الْمُذْنِبُونَ

وَيَا مَنْ ذَكَرَ إِحْسَانِهِ يَقْتَرِعُ

المُضْطَرُونَ وَيَا مَنْ يُخَفِّفُنِيهِ يَنْتَجِبُ الْخَاطِرُونَ

يَا أَشْرَكَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ غَرِيبٍ وَيَا فَارِحَ

كُلِّ مَكْرُوبٍ كَيْفٍ وَيَا غَوَاثَ كُلِّ غَدَوَةٍ

فَرِيدٍ وَيَا عَصْدَ كُلِّ مَحْتَاكِ طَرِيدٍ أَنْتَ

الَّذِي وَسَّعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا

یعنی همه چیز در رحمت
و علم و کنجیده است

وَأَنْتَ الَّذِي جَعَلْتَ لِكُلِّ مَخْلُوفٍ

فِي بَيْعِكَ سَهْمًا وَأَنْتَ الَّذِي عَفَوَهُ أَعْلَى

مِنْ عِقَابِهِ وَأَنْتَ الَّذِي تَسْعَى رَحْمَتُهُ

أَمَامَ غَضَبِهِ وَأَنْتَ الَّذِي عَطَاؤُهُ

أَكْثَرُ مِنْ مَنَعِهِ وَأَنْتَ الَّذِي

بغض نواكس و نواكس
وقدره توبه منه

اشع الخلائق كلهم في وسعِهِ وَأَنْتَ

الَّذِي لَا يَرْغَبُ فِي جَزَاءٍ مِنْ أَعْطَاهُ وَأَنْتَ

الَّذِي لَا يَفْطِرُ فِي عِقَابٍ مِنْ عَصَاهُ وَأَنَا

يَا إِلَهِي عَبْدُكَ الَّذِي أَمَرْتَهُ بِالِدُّعَاءِ فَقَالَ

لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ هَا أَنَا ذَا بَارِكْ مَطْرُوحٌ

بَيْنَ يَدَيْكَ أَنَا الَّذِي أَوْفَرْتَ الْخَطَايَا

ظَهَرَهُ وَأَنَا الَّذِي أَفْنَيْتَ الذُّنُوبَ عُمْرَهُ

وَأَنَا الَّذِي جَعَلْتَهُ عَصَاكَ وَلَمْ تُكُنْ

أَهْلًا مِنْهُ لِذَاكَ هَذَا أَنْتَ يَا إِلَهِي رَاحِمٌ

مَنْ دَعَاكَ فَأَبْلَغَ فِي الدُّعَاءِ أَمْ أَنْتَ

يا كذا...
هذا...
موتان...
موتان...
موتان...

بعض...
بعض...
بعض...
بعض...
بعض...

ماد...
وركانه...
باعث...

بعض...
بعض...
بعض...
بعض...
بعض...

غَاثِرُ لِمَنْ بَكَكَ فَاسْرِعْ فِي الْبُكَاءِ

أَمِ أَنْتَ مَجْنُونٌ وَزِعْمَتُ عَقْرِكَ وَجْهَهُ

تَذَلُّ لَأَمِ أَنْتَ مُغْنٍ مِنْ شَكَا لَيْلِكَ

فَقْرُهُ تَوَكَّلْ الْوَيْلَ لَأَخْتِيبُ مِنْ لَا يَجِدُ

مُعِيًا غَيْرَكَ وَلَا تَحْذُلُ مَنْ لَا يَسْتَعِينُ

عَنْكَ بِأَحَدٍ دُونَكَ إِلَهِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَأَلِهِ وَلَا تَعْرِضْ عَنِّي وَقَدْ أَقْبَلْتُ إِلَيْكَ

وَلَا تَحْرِمْ نِي وَقَدْ رَغِبْتُ إِلَيْكَ وَلَا هَـ

تَجَبَّهْنِي بِالرَّثَةِ وَقَدْ انْتَصَيْتُ نَبِيَّ

أَنْتَ الَّذِي وَصَفْتَ نَفْسَكَ بِذِيكَ أَنْتَ الَّذِي سَمَّيْتَ نَفْسَكَ بِالْعَفْوِ

بِالرَّحْمَةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَارْحَمْنِي وَصَحْبِي

وَارْحَمْنِي وَصَحْبِي

وَارْحَمْنِي وَصَحْبِي

وَارْحَمْنِي وَصَحْبِي

فَاعْفُ عَنِّي قَدْ تَرَى يَا إِلَهِي فَيْضَ دَمْعِي

مِنْ خِيفَتِكَ وَوَجِيبَ قَلْبِي مِنْ

خَشْيَتِكَ وَانْتِقَاضَ جَوَارِحِي مِنْ هَيْبَتِكَ

كُلُّ ذَلِكَ حَيَاءٌ مِنِّي يَسُوءُ عَيْنِي إِلَى ذَلِكَ

خَدَّ صَوْتِي عَنِ الْجَارِ إِلَيْكَ وَكُلَّ لِسَانِي

عَنْ مُنَاجَاةِكَ يَا إِلَهِي فَلكَ الْحَمْدُ فَمِنْ

مِنْ غَائِبَةٍ سَتَرْتَهَا عَلَيَّ فَلَمْ تَشْهَرْنِي

وَكَمْ مِنْ شَائِبَةٍ أَلَمْتُ بِهَا فَلَمْ

تَهْتِكْ عَنِّي سِرَّهَا وَلَمْ تَقْلِدْنِي مَكْرُوهَ

شَنَائِرِهَا وَلَمْ تَبْدُ سَوَائِهَا لِمَنْ يَلْمُسُ

مِنْ خِيفَتِكَ وَوَجِيبَ قَلْبِي مِنْ خَشْيَتِكَ وَانْتِقَاضَ جَوَارِحِي مِنْ هَيْبَتِكَ كُلُّ ذَلِكَ حَيَاءٌ مِنِّي يَسُوءُ عَيْنِي إِلَى ذَلِكَ خَدَّ صَوْتِي عَنِ الْجَارِ إِلَيْكَ وَكُلَّ لِسَانِي عَنْ مُنَاجَاةِكَ يَا إِلَهِي فَلكَ الْحَمْدُ فَمِنْ غَائِبَةٍ سَتَرْتَهَا عَلَيَّ فَلَمْ تَشْهَرْنِي وَكَمْ مِنْ شَائِبَةٍ أَلَمْتُ بِهَا فَلَمْ تَهْتِكْ عَنِّي سِرَّهَا وَلَمْ تَقْلِدْنِي مَكْرُوهَ شَنَائِرِهَا وَلَمْ تَبْدُ سَوَائِهَا لِمَنْ يَلْمُسُ

مَعَايِي مِنْ جِبْرِتِي وَحَسَدَةِ نِعْمَتِكَ

عِنْدِي شَتْرُكُمْ يَنْهَى ذَلِكَ عَنْ أَنْ

جَرَيْتُ إِلَى سُوءِ مَا عَاهَدْتُ مِنْ قَبْلِ

أَجْهَلُ مِنِّي يَا إِلَهِي بِرُسُودِهِ وَمَنْ أَغْفَلُ

مِنِّي عَنْ حَظِّهِ وَمَنْ أَبْعَدُ مِنِّي

مِنْ اسْتِضْلَاحِ نَفْسِي حِينَ أَقِفُ

بَيْنَ دَعْوَتِكَ وَدَعْوَةِ الشَّيْطَانِ

فَاتَّبِعْ دَعْوَتَهُ عَلَى غَيْرِ عَمَلِي فِي مَعْرِفَةِ

بِهِ وَلَا نِسْيَانٍ مِنْ حِفْظِهِ وَأَنَا حَيِّدٌ

مُوقِفٌ بِأَنْ مَبْتَنِي دَعْوَتِكَ إِلَى الْجَنَّةِ

بعض کلمات اولی و ثانی و غافل
از من در وقت که چنین
کار میکنم

وَأَنَا حَيِّدٌ مُوقِفٌ بِأَنْ مَبْتَنِي دَعْوَتِكَ إِلَى الْجَنَّةِ

بعض کلمات اولی و ثانی و غافل
از من در وقت که چنین
کار میکنم

وَمُنْتَهَى دَعْوَتِهِ إِلَى النَّارِ سُبْحَانَكَ مَا أَعْجَبَ

بیت شریف از آنکه در این آیه که خداوند فرموده است

مَا أَشْهَدُ بِهِ عَلَى نَفْسِي وَأَعِدَّةٌ مِنْ

اینکه گویند که در این آیه که خداوند فرموده است

مَكْتُومٌ أَمْرِي وَأَعْجَبُ مِنْ ذَلِكَ أَنَا نُكَ

بیت شریف از آنکه در این آیه که خداوند فرموده است

عَنِّي وَلَاطِبَاءُ أُولَئِكَ عَنْهُمْ مُعَاجِلَتِي وَلَكِنَّ

از من و از آنکه در این آیه که خداوند فرموده است

ذَلِكَ مِنْ كَرَمِي عَلَيْكَ بَلْ ثَانِيًا

گرامی من

لَنْزِيلِ الْمُرْسَلِ وَتَقْضَى لَكَ الْحَسَنَاتُ

مِنْكَ لِي وَتَقْضَى لَكَ مِنْكَ عَلَى لَأَنْ أَرْتَدَّ

بیت شریف از آنکه در این آیه که خداوند فرموده است

عَنْ مَعْصِيَتِكَ الْمُسْحَطَةِ وَأَقْلَعَ عَنْ

از من و از آنکه در این آیه که خداوند فرموده است

سَيِّئَاتِي الْمَخْلُفَةِ وَلَإِنْ عَفَاكَ عَنِّي

بیت شریف از آنکه در این آیه که خداوند فرموده است

أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ عَفْوِي بَلْ أَنَا يَا إِلَهِي

بیت شریف از آنکه در این آیه که خداوند فرموده است

أَكْثَرُ ذُنُوبًا وَأَقْبَحُ إِثْمًا وَأَشْنَعُ

بیت شریف از آنکه در این آیه که خداوند فرموده است

بعضی اینکس را خوار و بمقدار
میکند مانند حابه که نه

أَفْعَالًا وَأَشَدُّ فِي الْبَاطِلِ تَهَوُّرًا وَأَضْعَفُ

عِنْدَ طَاعَتِكَ تَقْضًا وَأَقْلُ لَوْعِيدِكَ

إِنْتِبَاهًا وَارْتِقَابًا مِنْ أَنْ أُحْصِيَ لَكَ

عُيُوبِي أَوْ أَقْدِرَ عَلَى ذِكْرِ ذُنُوبِي

وَأَتِمَّا أَوْجِعُ بِهَذَا نَفْسِي طَمَعًا فِي رَأْفَتِكَ

الَّتِي بِهَا صَلَاحُ أَمْرِ الْمَذْنُوبِينَ وَرَجَاءُ

لِرَحْمَتِكَ الَّتِي بِهَا فَكَاكُ رِقَابِ الْخَاطِئِينَ

اللَّهُمَّ وَهَذِهِ رَقَبَتِي خُذْ أَرْقَتَهَا الذُّنُوبُ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِيقْهَا بِعَفْوِكَ

وَهَذَا ظَهْرِي خُذْ أَثْقَلَتَهُ الْخَطَايَا

فَصَلِّ عَلَى

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَفِّفْ عَنِّي

بِمَنِّكَ يَا إِلَهِي لَوْ بَكَيتُ إِلَيْكَ

حَتَّى سَقَطَ اسْفَارُ عَيْنِي وَانْتَجَبْتُ

حَتَّى يَنْقَطِعَ صَوْتِي وَفُتُّ لَكَ حَتَّى

تَنْتَشِرَ قَدَمَايَ وَرَكَعْتُ لَكَ حَتَّى يَجْلُعَ

صَلْبِي وَسَجَدْتُ لَكَ حَتَّى تَتَفَقَّأَ حَدَقَا

وَأَكَلَكَ تُرَابُ الْأَرْضِ طُولَ عُمْرِي وَشَرِبْتُ

مَاءَ الزَّمَادِ آخِرَ دَهْرِي وَذَكَرْتُكَ فِي

خِلَالِ ذَلِكَ حَتَّى يَكِلَ لِسَانِي شُكْرُكَ

أَرْفَعُ طَرَفِي إِلَى آفَاقِ السَّمَاءِ اسْتَحْيَاءً مِنْكَ

وَأَتَذَكَّرُ بِمَنِّكَ يَا إِلَهِي

مَا اسْتَوْجِبْتُ بِذَلِكَ مَحْوسِبَةً وَاحِدَةً

مِنْ سَيِّئَاتِي وَإِنْ كُنْتُ تَغْفِرُ لِي حِينَ

اسْتَوْجِبُ مَغْفِرَتَكَ وَتَغْفِرُوا عَنِّي

حِينَ اسْتَخَيُّ عَمَّنْكَ فَإِنَّ ذَلِكَ

غَيْرُ وَاجِبٍ لِي بِاسْتِحْقَاقٍ وَلَا أَنَا

أَهْلٌ لَهُ بِاسْتِجَابٍ إِذْ كَانَ جَزَائِي

مِنْكَ فِي أَوَّلِ مَا عَصَيْتُكَ النَّارُ فَإِنْ

تَعَذَّبَنِي فَأَنْتَ غَيْرُ ظَالِمٍ لِي يَا أَلَهِي فَإِذَا قَدْ

تَعَذَّبَنِي بِسَيِّئَتِكَ فَلَمْ تَقْضِ عَنِّي

وَنَأَيْتَنِي بِكَرَمِكَ فَلَمْ تُعَاجِلْنِي

وَحَدَّثَ

گویند که اینست که اگر مرا بیا مرز
در وقتیکه مستوجب نرسیده باشم
باز اینهم از دست و استحقاق نیست
و عذر بهالغه است در عذر استحقاق
مرزش که اگر بالفرض در حال استحقاق
نیست والله اعلم

وَحَلَمْتُ عَنِّي بِتَفَضُّلِكَ فَلَمْ تُغَيِّرْ نِعْمَتَكَ

عَلَيَّ وَلَمْ تُكْثِرْ مَعْدُودَكَ

عِنْدِي فَأَرْحَمُ طَوْلَ نَصْرَتِي وَشِدَّةَ

مُسْكِنَتِي وَسُوءَ مَوْقِفِي اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفِي مِنَ الْمَعَاصِي

وَأَسْتَغِيثُ بِالطَّاعَةِ وَأَرْزُقُنِي حُسْنَ

الْإِنَابَةِ وَطَهِّرْنِي بِالتَّوْبَةِ وَأَيِّدْنِي

بِالْعِصْمَةِ وَأَسْأَلُكَ بِالْعَافِيَةِ وَأَذِقْنِي

خَلَاوَةَ الْمَغْفِرَةِ وَاجْعَلْنِي طَلِيقَ

عَقُوبِكَ وَعَتِيقَ رَحْمَتِكَ وَآكِبَ

أَمَّا نَا مِنْ سُخْطِكَ وَكَثْرَتِي بِذَلِكَ

فِي الْعَاجِلِ دُونَ الْآجِلِ شَرِي

يعززدردیانه در آفت
یا زود نه دیر کار

أَعْرِفُهَا وَعَرَفَنِي فِيهِ عَلَامَةٌ أَتَيْنَهَا

إِنَّ ذَلِكَ لَا يَضِيقُ عَلَيْكَ فِي وَسْعِكَ

وَلَا يَتَكَدَّرُكَ فِي قَدْرِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ نَزَاغَاتِ

الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمَكَايِدِهِ وَ

وکیده

وَمِنْ أَلْفَقَةٍ بِأَمَانِيهِ وَمَوَاعِيدِهِ

وَعُرُورِهِ وَمَصَائِدِهِ وَإِنْ يَطْمَعُ

نَفْسَهُ فَاَضِلَّا لَنَا عَنْ طَاعَتِكَ وَامْنِهَا لَنَا

یعنی دفع کنز از ما مگر اورا

بِمَعْصِيَتِكَ اَوْ اَنْ يَّحْسُنَ عِنْدَنَا مَا

حَسَنَ لَنَا اَوْ اَنْ يَثْقُلَ عَلَيْنَا مَا كَثَرَهُ

اَلَيْنَا اَللّٰهُمَّ اخْسَا عَنَّا بِعِبَادَتِكَ

وَ اكْبِنَهُ بِدُؤْبَانَا فِي حُبِّكَ وَ اجْعَلْ

بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُ سِتْرًا لَا يَهْتِكُكَ وَ رَدًّا

لَا يَفْتِنُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَ اشْغَلْهُ عَنَّا بِغَضَائِكَ وَ اعْصِمْنَا

مِنْهُ بِحُسْرِ رِعَايَتِكَ وَ اكْفِنَا خَيْرَهُ

وَ وَلِّنَا ظَهْرَهُ وَ اقْطَعْ عَنَّا اِثْرَهُ اَللّٰهُمَّ

یعنی دفع کنز از ما مگر اورا

انترت از قدرت و بیدار کن
که یار است از انیکه او نباید
پیش ما

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْتِعْنَا مِنْ

الْهُدَى بِمِثْلِ صَلَاتِكَ وَزَوِّدْنَا مِنْ

التَّقْوَىٰ صَدِّ غَوَايَتِهِ وَاسْلُكْ بِنَا مِنْ

الَّتَمَىٰ خِلَافَ سَبِيلِهِ مِنَ الْبُرْدَىٰ اللَّهُمَّ

لَا تَجْعَلَ لَهُ فِي قُلُوبِنَا مَذْخَلًا وَلَا هَـ

تُوطِئَنَّ لَهُ فِيمَا لَدَيْنَا مَنَزَلًا اللَّهُمَّ وَمَا

سَوَّلَ لَنَا مِنْ بَاطِلٍ فَعَرَّفْنَا هُ وَإِذَا

عَرَّفْنَا هُ فَقِنَا هُ وَبَصِّرْنَا نَكَائِدُهُ

بِهِ وَالْهِنَا مَا نَعِدُّهُ لَهُ وَأَنْقُظْنَا

عَنْ سِنَةِ الْغَفْلَةِ بِالرُّكُوبِ

بعض آنقدر که او کرامت
ما را راه بنما را بر او نیست
که آنقدر که کراه می کنی تو
ما را راه بنما

بعض فقره بمنزله تاکید
فقره سابق است

وَلَا تُؤَخِّرْ

لِيَهْدِيَنَا إِلَى خَيْرِ مَخْرَجٍ مِنْكُمْ عَوْنًا عَلَيْهِ

اللَّهُمَّ وَأَشْرِبْ قُلُوبَنَا انْكَارَ عَمَلِهِ وَالطُّفْ

لَنَا فِي نَقْضِ حِيلِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالِهِ وَحَوْلِ سُلْطَانِهِ عَنَّا وَاقْطَعْ رَجَاءَ

مِنَّا وَادْرَأْهُ عَنِ الْوُلُوعِ بِنَا اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ آبَاءَنَا وَأُمَّهَاتِنَا

وَأَوْلَادَنَا وَأَهْلَانَا وَذَوِي أَرْحَامِنَا

وَقَرَابَاتِنَا وَجِيرَانِنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي حَرِّ حَارِزٍ وَحِصْنٍ

حَافِظٍ وَكَهْفٍ مَانِعٍ وَالْبِسْطِ

یعنی انکار کردہ او در تمام دل جا کند
چنانکہ آب در ہر عضو میرود

مِنْهُ جَنَّا وَاقِيَةً وَعَظِيهِمْ عَلَيْهِ سَلَامٌ

مَا صِيَّةَ اللَّهُمَّ وَعِظْمُ ذَلِكَ مَنْ

يعني لغير دعاء ككريم الزبور
بدرلنر و مادرلنر

شَهِدَ لَكَ بِالرُّبُوبِيَّةِ وَأَخْلَصَ لَكَ

بِالْوَسْطَانِيَّةِ وَمَا دَاكَ لَكَ حَقِيقَتِهِ

الْعَبْدِيَّةِ وَأَسْتَظْهِرُكَ عَلَيْكَ

مَعْرِفَةِ الْعُلُومِ الرَّبَّانِيَّةِ اللَّهُمَّ احْلُلْ

يعني علم بجميع العلوم
وصفات او دمانند

مَا حَقَّقَدَ وَأَفْتَقُ مَا رَفَعَ وَأَفْشَحَ مَا دَبَّرَ

آية او كره

وَنَبِيَّتُهُ إِذَا عَزَمَ وَأَنْفَقَ مَا ابْرَأَ اللَّهُمَّ

وَاهْزِمْ جُنْدَكَ وَأَبْصِلْ كَيْدَهُ وَاهْدِمِ

كَهْفَهُ وَأَرْغِمِ أَنْفَهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا

فَنظُمِ أَعْدَائِهِ وَأَعِزَّنَا عَنْ عَدَادِ أَوْلِيَاءِهِ

لَا نَطِيعُ لَهُ إِذَا اسْتَهْوَانَا وَلَا نَسْتَجِيبُ لَهُ

إِذَا دَعَانَا نَا مَرُمِنَا وَإِنَّهُ مِنْ أَطَاعِ أَمْرِنَا

وَنَغْضُ عَنْ مَنَابِعِنَهُ مِنْ أَسْمَعِ زَجَرِنَا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ

الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَأَعِزَّنَا وَأَهْلَانَا

وَأَخْوَانَنَا وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

مِمَّا اسْتَعَاذْنَا مِنْهُ وَأَجْرُنَا مِمَّا اسْتَجَرْنَا

بِكَ مِنْ خَوْفِكَ وَاسْمَعْ لَنَا مَا دَعَوْنَا

وَالله
خاتم المرسلين
خاتم النبيين
خاتم النبيين
خاتم النبيين
خاتم النبيين

بِهِ وَأَعْطَانَا مَا أَعْقَلْنَاهُ وَاحْفَظْ لَنَا

بعض آنچه را فراموش کردم و خواستم
از تو انرا از برای ما حفظ کن
بعض تو انرا داشته باش که بما
عطا کنی

مَا سَيِّئَنَاهُ وَصَدِّرْنَا بِذَلِكَ فِي ذَرْجَاتِ

یعنی بلیب داد از آنچه از تو خواستیم

الصَّالِحِينَ وَمَرَاتِبِ الْمُؤْمِنِينَ آمِينَ

رَبِّ الْعَالَمِينَ

اربد و در دکار عالمیان

اللَّهُمَّ إِنَّا نَدْعُكَ بِمَا نَسْتَعِيزُكَ بِهِ

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ فَضَائِكَ

وَبِمَا صَرَفْتَ عَنِّي مِنْ بَلَاءِكَ فَلَا تَجْعَلْ

حَظِّي مِنْ رَحْمَتِكَ مَا عَجَّلْتَ لِي مِنْ

عَافِيَتِكَ فَأَكُونَ قَدْ شَقِيتُ

بِمَا أَجَبْتُ وَسِعِدَ عَذْرَى بِمَا كَرِهْتُ

بعض هر دیکر در آفت
خدا را اینست که هر چه می
میدانم با تو در آفت بسبب این که احوال دوست دارم
که از عافیت است و غیر من بجز چنین باشد عافیت
و بنا داشته باشم اما در آفت هر چه داشته باشم
و انرا بیکدیگر باشد بسبب آنکه من از آنکه از تو
میدارم که از بلاء و عافیت است

وَأِنْ يَكُنْ مَا ظَلَمْتُ فِيهِ أَوْيْتُ فِيهِ

مِنْ هَذِهِ الْعَافِيَةِ بَيْنَ يَدَيَّ بَلَاءُ وَلَا

يَنْقَطِعُ وَوَزِيرٌ لَا يَرْفَعُ فَقَدِمَ لِي مَا آخَرْتُ

وَأَخْرَعَنِي مَا قَدَّمْتَ تَغْيِيرٌ كَثِيرٌ مَا عَاقَبْتَهُ

الْفَنَاءُ وَغَيْرُ قَلِيلٍ مَا عَاقَبْتَهُ الْبَقَاءُ وَصَلَّ

وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا

اللَّهُمَّ اسْقِنَا الْغَيْثَ وَافْتَرِّعْنَا رَحْمَتَكَ نَعْبُدُ

بِعَيْنِكَ الْمَغْدُوقِ مِنَ السَّحَابِ الْمُنْسَاقِ

لِبَنَاتِ أَرْضِكَ الْمُؤْتِقِ فِي جَمِيعِ الْأَفَاقِ

عجب است که بافته ام
خداوند عافیت را
از خود بخارج
که در این دنیا داد و عقب
آهسته به و بلا و عفو
دنیا خواهد داد آنرا پیش اندازد
نیاید زیر که چیز است
بسیار نیست بین بلاء و دنیا
سهل است و آنچه عاقبتش بقا است
بسیار است بین راحت و غم
هر آنکه باند هم بسیار است
باقیت و زائل نشود

عینک است فرستاده به
از باری و باری
در همه اطراف

وَأَمِّنْ عَلَى عِبَادِكَ بِإِنْعَامِ الثَّمَرَةِ وَاجْهِ

بِلَادِكَ يُلَوِّغُ الزَّهْرَةَ وَاسْتَهْدِمَلِكْ

یا حاضر از ایشان

الْكِرَامِ السَّقَرَةِ بِسَقْيِ مِنْكَ نَافِعِ

دَائِمِ عِزُّكَ وَاسِعِ دِرْزَةُ وَأَبْلِ سَرِيعِ

عَاجِلِ خَبِيٍّ مَاقْدُمَاتٍ وَتَرْدِيهِ

مَاقْدُمَاتٍ وَخُجْرٍ بِهَ مَاهُؤَاتٍ

وَتَوْسِعِ بِهِ فِي الْأَقْوَاتِ سَحَابًا مَرَامًا

هَنِيئًا مَرِيئًا طَبَقًا مَجْلِلًا غَيْرِ مِلَّتِ

وَذَقَهُ وَلَا خَلْبَ بَرَقَهُ اللَّهُمَّ اسْقِنَا

عَيْنًا مَعِينًا مَرِيئًا مَرَعًا عَرِيضًا وَاسِعًا

معز لینه لفظ نزدیک
بیکدیگر است و غرض تاکید است

بسم الله الرحمن الرحيم

عَزِّيزٌ لَّدُّ بِهِ التَّهْيِيزُ وَتَجَرُّ بِهِ الْمَهْيِيزُ اللَّهُمَّ

اسْقِنَا سَقِيًّا تَسِيلُ مِنْهُ الضَّرَابُ وَمَمْلَأْ

مِنْهُ الْحَبَابَ وَتَجَرُّ بِهِ الْأَنْهَارُ وَتَنْبُتُ

بِهِ الْأَشْجَارُ وَتَرْخُصُ بِهِ الْأَسْعَارُ فِي

جَمِيعِ الْأَمْصَارِ وَتُعْشِرُ بِهِ الْبَهَائِمَ وَالْخَلْقَ

وَتُكْمِلُ لَنَا بِهِ طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ

وَتَنْبُتُ لَنَا بِهِ الزَّرْعُ وَتُدِرُّ بِهِ الصَّرْعُ

وَتَزِيدُنَا بِهِ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِنَا اللَّهُمَّ لَا

تَجْعَلْ ظِلَّهُ عَلَيْنَا سَمُومًا وَلَا تَجْعَلْ

بَرْدَهُ عَلَيْنَا حُسُومًا وَلَا تَجْعَلْ صَوْمَهُ

بعض کلمات این است که بسبب آیه
و تشنگی افتاده اند آنها را بحال خود
باز کرده اند یا کلمات راست ایستاده
که در میانها رد یکدیگر میبوده اند
امسال باز برویاست

رجوم چیزهایست که بر سر
برسد از شک و تیر و ما
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْنَا رُجُومًا وَلَا تَجْعَلْ مَاءَهُ عَلَيْنَا أَجَامًا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ه

وَارْزُقْنَا مِنْ بَرَكَاتِ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْ ه

خداوند از رحمت بفرست بر محمد و آل او و برسان
يَا مَيَّانِي اكْمِلْ الْإِيمَانَ وَاجْعَلْ

بِقِيَّتِي أَفْضَلَ الْيَقِينِ وَأَنْتَ بَيْنِي

وَالْأَحْسَنَ النَّيَّاتِ وَبِعَمَلِي إِلَى أَحْسَنِ

الْأَعْمَالِ اللَّهُمَّ وَفَرِّطُطْفِكَ بَيْنِي

ببین از اقیانوس نیکیها منزه و خاتم اعمال
منزهترین و عملی که بهتر از نیکیها
و عملها باشد با او که غایت و عمل
باین حد برسان که بهتر از
نیکیها و عملها باشد

وَصَحِّحْ بِمَا عِنْدَكَ يَغْنِي وَاسْتَصْلِحْ لِقَدْرِكَ

بجز یقین ما با آنچه نزدست
از ثواب و اوقیامت و مانند
لین در دست کن تا اینکه بسبب
آنچه نزدست از لطف
و رحمت یقین مراد دست کن

مَا فَسَدَ مِنِّي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَإِكْفِنِي مَا يَشْغُلُنِي الْإِهْتِمَامُ بِهِ

وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا سَأَلَنِي عَدَا عَنكَ وَاسْتَفْرِغْ

أَيَّامِي فِيهَا خَلَقْتَنِي لَهُ وَأَغْنِنِي وَأَوْسِعْ

عَلَيَّ فِي رِزْقِكَ وَلَا تَقْنِئْنِي بِالنَّظَرِ وَأَمْرِ

نظر باموال و اسباب
مقتضا است
و نیز در دست
بامداد از نظر انتفاع
بغیر متلا با مراد با نظر
دور رسیدن

وَلَا تَبْتَلْنِي بِالْكِبَرِ وَعَبِيدِي لَكَ

وَلَا تَقْسِدْ عِبَادَتِي بِالْعُجْبِ وَأَجِدْ

لِلنَّاسِ عَلَى يَدَيِ الْخَيْرِ وَلَا تَحْقُقْهُ

یعنی چیزی که غیر بکنم نیست
برودمان و منت بر ایشان
نکند ایم تا آنچه کرد و نام باطل
شعوه

بِالْمِرَّةِ وَهَبْ لِي مَعَالِيَ الْأَخْلَاقِ

وَاعْصِمْنِي مِنَ الْفُخْرِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَرْفَعْنِي فِي النَّاسِ

دَرَجَةً إِلَّا حَطَّطْتَنِي عِنْدَ نَفْسِي مِثْلَهَا

وَلَا تُعْزِزْنِي لِجَعِظِ ظَاهِرٍ إِلَّا أَحَدٌ

لِيَذُلَّنِي بِأُطْنَةٍ عِنْدَ نَفْسِي بِقُدْرَتِهَا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَمَنْعَنِي بِهَدْيٍ صَالِحٍ لَا أُسْبِدُ لَيْلَةً

وَطَرِيقَةً حَوْلًا أَرْبَعُ عَنْهَا وَبَيْتَةً

رُسْدًا لَا أَشْكُ فِيهَا وَعَمَرْتُ مَا كَانَ

عُمُرِي بِذِلَّةٍ فِي طَاعَتِكَ فَإِذَا كَانَتْ

عَمْرِي مَدَنًا لِلشَّيْطَانِ فَاقْضِنِي

إِلَيْكَ قَبْلَ أَنْ يَسْبِقَ مَقْتُكَ إِلَيَّ أَوْ

يَسْتَحْيِكَ عَرَضُكَ عَلَى اللَّهِ

لَا تَدْعُ خَصْلَةً تُغَابُ مِنِّي إِلَّا أَصْلَحْتَ

وَلَا عَائِيَةً أَوْ تَبَّ بِهَا إِلَّا حَسَنَتْهَا وَلَا

أَكْرُمَةً فِي نَاقِصٍ إِلَّا أَتَمَّتْهَا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَبْدِلْنِي مِنْ

بَغْضَةِ أَهْلِ الشَّارِ الْمَحَبَّةِ وَمِنْ

حَسَدِ أَهْلِ الْبَغْيِ الْمَوَدَّةَ وَمِنْ ظَنَّةِ

أَهْلِ الصَّلَاحِ الثَّقَةَ وَمِنْ عَدَاوَةِ الْأَدِّ

وَالْحَمْدُ

باز میخواندند و میگویند که این دعا را از حضرت زین العابدین علیه السلام نقل کرده اند و میگویند که این دعا را از حضرت زین العابدین علیه السلام نقل کرده اند و میگویند که این دعا را از حضرت زین العابدین علیه السلام نقل کرده اند

باز میخواندند و میگویند که این دعا را از حضرت زین العابدین علیه السلام نقل کرده اند و میگویند که این دعا را از حضرت زین العابدین علیه السلام نقل کرده اند و میگویند که این دعا را از حضرت زین العابدین علیه السلام نقل کرده اند

الْوَلَايَةَ وَمِنْ عَفْوٍ دَوَى الْأَرْحَامِ هـ

بعض سبک بد با مصاحبه از کردن
وایشان را ندان از پیش خوف
بول گز بسبک خوب با ایشان
کردن و معاشرت نیکو کردن

الْمُبَرَّةَ وَمِنْ خِذْلَارِ الْأَقْرَبِينَ النَّصْرَةَ

وَمِنْ حُبِّ الْمُدَارِينَ نَصِيحَ الْمَقْبَةِ وَمِنْ

رَدِّ الْمُلَايَسِينَ كَرَمَ الْعَشِيرَةِ وَمِنْ

مَرَادَةِ خَوْفِ الظَّالِمِينَ حِلَاوَةَ الْأَمْنَةِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ

لِي يَكَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَلِيَا نَا عَلَى مَنْ خَا صَمَنِي

وَضَفَرًا بَيْنَ عَانَدِي وَهَبْ لِي مَكْرًا

عَلَى مَنْ كَانَدِي وَقُدْرَةً عَلَى مَنْ اضْطَهَدَ

وَتَكْ ذِي بَالٍ لِي فَصَبْنِي وَسَلَامَةً

مِنْ

مِنْ تَوْعَدِي وَدَفْعِي لِطَاعَةٍ مِنْ

از کسی که تو وعده دادی و دفعه ای از طاعتی که از من

سَدَدِي وَمُنَابَعَةٍ مِنْ ارْشَادِي

باز من را از دوری و پیروی از هدایتی که از من

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَدِّدِي

خدایا در روز قیامت بر محمد و آل او و من را

لَا تُغَارِضْ مِنْ غَشْبِي بِالنَّصِيحِ وَأَجْزِي

یعنی که با من غش و دروغ و نفاق
کنند یا او را نصیحت و با نفاق و پند
و مصلحت باشم

از من را از غش و دروغ و نفاق و از نصیحتی که از من

مَنْ هَجَرَنِي بِالْبِرِّ وَأَثَبَ مِنْ حَرَمِي

و از کسی که مرا از بری و از حرمی که از من

بِالْبَذْلِ وَكَافِي مِنْ قَطْعِي بِالنَّصِيحِ

و از کسی که مرا از بذر و از نصیحتی که از من

وَاخَالِفَ مِنْ اغْتَابِي إِلَى حُسْنِ الذِّكْرِ

و از کسی که مرا از اغتابی که از من به حسن الذکر

وَأَنْ أَشْكُرَ الْحَسَنَةَ وَأَعْضَى عَنْ

و از کسی که مرا از شکر کردن حسنات و از عصبانیت

السَّيِّئَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

خدایا در روز قیامت بر محمد و آل او و

وَحَلِّفِي جَلِيلَةَ الصَّالِحِينَ وَالْبَسِي

و از کسی که مرا از حلف کردن بزرگان صالحین و از

بِإِزْهِافِ صَالِحِينَ وَزِينَةِ
بِرِيزِ كَارَانِ اسْتِ

زِينَةُ الْمُتَّقِينَ فِي بَسْطِ الْعَدْلِ وَكُظْمِ

الْغَيْظِ وَإِطْفَاءِ النَّارِ وَضَمِّ أَهْلِ

الْفُرْقَةِ وَإِصْلَاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ وَإِفْثَاءِ
بِعِزِّ دُشْمَنِهِمْ بَاشْتِ وَبِإِثْمِ
نَدَاشْتِ بَاشْتِ

الْعَارِفَةِ وَسِتْرِ الْعَائِبَةِ وَلِيسِ الْعَرِيكِ

وَحَفْظِ الْجَنَاحِ وَحُسْرِ السَّيْرِ وَسُكُونِ
بِغِي مَتَوَاضِعِ بَعِزِّ وَتَكْبُرِ

الرَّيْحِ وَطَيْبِ الْمَخَالِقَةِ وَالسَّبْقِ إِلَى الْفَضْلِ

وَإِثَارِ الْفَضْلِ وَتَرْكِ التَّعْيِيرِ وَالْإِثْمِ
فَظَاهِرِ امْرَأَتِ افْضَاءِ
كُنْتُ بِرَغْبِ مَسْتَحْقِ نَدَانِيكِهِ
افْضَالَ كُنْتُ

عَلَى غَيْرِ الْمُسْتَحِقِّ وَالْقَوْلِ بِالْحَقِّ وَإِثَارِ

عِزِّ وَاسْتِغْلَالِ الْخَيْرِ وَإِثَارِ كَرَمِ
بِعِزِّ بَرِيدِ خَيْرِ سَيَّارِكُومِ
وَبِكْرَمِ انْوَاسِ بَارِشْتَارِومِ
وَحَوْفِ بَرِيدِ نَكْرَمِ

الَّذِي كَبُرَ وَاسْتِغْلَالِ الْخَيْرِ وَإِثَارِ كَرَمِ
مِنْ قَوْلِي وَفِعْلِي وَاسْتِغْلَالِ الْخَيْرِ

وَأَنْ فَكَّرَ مِنْ قَوْلِي وَفَعَلِي وَأَكْمَلُ

ذَلِكَ لِي بِدَوَامِ الطَّاعَةِ وَالزُّوْمِ الْجَمَاعَةِ

وَرَفْضِ أَهْلِ الْبِدْعِ وَمُسْتَعِيلِ الرَّأْيِ

الْمُخْتَرِعِ وَمُسْتَعِيلِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالِهِ وَاجْعَلْ أَوْسَعَ رِزْقِكَ شَيْئًا إِذَا

كَبُرْتُ وَأَقْوَى قُوَّتِكَ فِي إِدَاءِ

نَضِيَّتِكَ وَلَا تَبْتَلِيَنِي بِالْكَسَلِ عَنْ عِبَادَتِكَ

وَلَا الْعَصْيَ عَنْ سَبِيلِكَ وَلَا بِالْتَّعَرُّضِ

لِخِلَافِ مَحَبَّتِكَ وَلَا لِمُجَامَعَةِ مَنْ

تَفَرَّوْا عَنْكَ وَلَا مَفَارِقَةٍ مِنْ اجْتِمَاعِ

إِلَيْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي أَصُولُ بِكَ عِنْدَكَ

الضَّرُورَةُ وَأَسْأَلُكَ عِنْدَ الْحَاجَةِ

وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ عِنْدَ الْمُسْكِنَةِ وَلَا تَقْنَتِي

بِالْإِسْتِعَانَةِ بِغَيْرِكَ إِذَا اضْطَرَّرتُ

وَلَا بِالْخُضُوعِ لِسُؤَالِ غَيْرِكَ إِذَا اقْتَضَتْ

وَلَا بِالنَّضَرِ إِلَى مَنْ دُونِكَ إِذَا رَهَيْتُ

فَأَسْتَجِزْ بِذَلِكَ خِذْلًا لَكَ وَمَنْعًا

وَعَرَاضًا لَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِي رُوعِي

مِنْ التَّمَنِّيِ وَالتَّظَنِّيِ وَالْحَسَدِ ذِكْرًا

يعني آياتي التي يلقى الشيطان في روعي
من التمني والتظن والحسد ذكرا

دُهِيتُ

عَفْوٌ

لِعَظَمَتِكَ وَتَفَكُّرًا فِي قُدْرَتِكَ وَتَذَكُّرًا
 عَلَى عَدُوِّكَ وَمَا أَجْرِي عَلَى لِسَانِي مِنْ
 لَفْظَةٍ فَحْشٍ أَوْ هَجْرٍ أَوْ شِمٍّ عَرَضٍ
 أَوْ شَهَادَةٍ بَاطِلٍ أَوْ اغْتِيَابٍ مُؤْمِنٍ
 غَائِبٍ أَوْ سَبِّ حَاضِرٍ وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ
 نُطْقًا بِالْحَمْدِ لَكَ وَاعْتِرَافًا فِي الشَّيْءِ
 عَلَيْكَ وَذَهَابًا فِي تَجِيدِكَ وَشُكْرًا
 لِنِعْمَتِكَ وَاعْتِرَافًا بِإِحْسَانِكَ وَاحْصًا
 لِمَنِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَلَا تَظْلِمَنَّ وَأَنْتَ مُطِيقٌ لِلدَّفْعِ عَنِّي

غائب مؤمن
 غائب مؤمن
 غائب مؤمن
 غائب مؤمن

ممکن است که این فقره بعنوان دعا باشد
 بعضی خداوند استمیده میگویند
 و یا اینکه جزئی از بعضی دعاهاست
 و یا اینکه جزئی از بعضی دعاهاست
 و یا اینکه جزئی از بعضی دعاهاست
 و یا اینکه جزئی از بعضی دعاهاست

وَلَا أَظْلَمَ وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى الْقَبْضِ مِنِّي

وَلَا أَضِلُّهُ وَقَدْ أَمَكَّنَكَ هِدَايَتِي

وَلَا أَفْقِرَنَّ وَمِنْ عِنْدِكَ وَسْعِي

وَلَا أَصْغِيَنَّ وَمِنْ عِنْدِكَ وَجْدِي

الَّتِي سَمِعْتُكَ مَغْفِرَتِكَ وَقَدْتُ وَلِي

عَفْوِكَ فَصَدْتُ وَالْحِجَاؤُزْكَ

أَشَقُّتُ وَبِعِضْلِكَ وَثِقْتُ وَلَيْسَ

عِنْدِي مَا يُوجِبُ لِي مَغْفِرَتَكَ وَلَا

فِي عَمَلِي مَا اسْتَحْوِجُ بِهِ عَفْوَكَ وَمَالِي

بَعْدَ أَنْ حَكَمْتُ عَلَى نَفْسِي الْإِفْضَالَ

يعني بعد از اينكه من اعتراف كنم و حكم
بر خود بابينر كنم ان كبت كنم و بگويم
كه از برار من باشد و بار من
كند كه فضل تو را

يَخْلِصُهَا وَأَبُو لَيْقَاسٍ مِنْ نَفْسِي مَا بَصِلُهَا

فَارِ نَفْسِي هَالِكَةً أَوْ تَعْصِمَهَا اللَّهُمَّ أَنْتَ

عَدَدِي لَنْ حَزَنْتُ وَأَنْتَ مُنْتَجِعِي لَنْ حَزَمْتُ

وَبِكَ اسْتِغَاثَتِي إِنْ كَرِهْتُ وَعِنْدَكَ مِمَّا

فَاتَ خَلْتُ وَلِمَا فَسَدَ صَلَاحُ وَفِيمَا أُنْكِرْتُ

وَقَبْلَ الطَّلَبِ بِالْجِدَّةِ وَقَبْلَ الضَّلَالَةِ

بِالرَّشَادِ وَأَكْفِي مَوْئِنَةً مَعَدَّةَ

الْعِبَادِ وَهَبْ لِي مِنْ يَوْمِ الْمَعَادِ وَأَمْنِي

حَسْنَ الْإِشَادِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

در ماه جمادی الثانی ۱۰۶۲
چهارشنبه ۱۱ آذرماه ۱۰۶۲
شهریار، امیر خواجه، کهنه

مجلس تفسیر خطبات و احادیث از
آیت الله العظمی آقا میرزا محمد باقر
طهرانی

یعنی می توان که آنچه از او بدست
باشد تغییر نماید و بدین اثر
آنچه خوب میدانم از او

در شهر قم در روز جمعه
و صواب است

وَالِهِ وَاذْرَاعِي بِلُطْفِكَ وَاعْذُرِي بِبِعْمَتِكَ

وَأَصْلِحْ بِيْكَرْمِكَ وَدَاوِيْ بِصُنْعِكَ

وَاطْلُبِيْ فِي ذَرَاكَ وَجَلِّبِيْ رِضَاكَ

وَوَقِّفِيْ إِذَا اشْتَكَتْ عَلَى الْأُمُورِ لَا هَذَا

وَإِذَا تَشَابَهَتْ الْأَعْمَالُ لَا زَكَاةً وَإِذَا

تَنَاقَضَتْ الْمِلَلُ لَا رِضَاَهَا اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَوَجَّيْ بِالْكِفَايَةِ

وَسُمِّيْ حُسْنَ الْوِلَايَةِ وَهَبْ لِيْ صِدْقَ

الْهِدَايَةِ وَلَا تَقْتِنِيْ بِالسَّعَةِ وَاصْنَحْنِيْ

حُسْنَ الدَّعَةِ وَلَا تَجْعَلْ عَيْشِيْ

بَارِئًا مِنْ جَمِيعِ ذَوَاتِ الْخَلْقِ وَتَجْعَلْ لِيْ فِي كُلِّ شَيْءٍ حُسْنَ الْوِلَايَةِ
بِهَيْبَةِ الْوَلِيِّ الْمَوْجُودِ فِي كُلِّ شَيْءٍ وَتَجْعَلْ لِيْ فِي كُلِّ شَيْءٍ حُسْنَ الْوِلَايَةِ

ولايت بکسر و او مالک تدبیر و توقف
در امور بعبودت و بیعت و او
دوست و یار کردن

بجز زاده ناسا اذ در راسرکنم

بَعْدَ بَسْمِ اللَّهِ وَحَمْدِهِ كُنْتُمْ كَذَلِكَ لَا تَزِدْ دُعَائِي عَلَيْكَ عَلَيَّ رَدًّا فَإِنِّي

بَعْدَ قَوْلِ سُبْحَانَكَ يَا نَوَّامُ لَا أَجْعَلُ لَكَ ضِدًّا وَلَا أَدْعُو أَمْعَكَ
وَتَرَاهُ وَمَا تَنْتَظِرُ

يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنَعْنِي

أَسْرَفَ زِيَادَةِ أَهْلِ الدُّنْيَا مِنَ الشَّرَفِ وَصَحْنِ رِزْقِي مِنَ التَّلَفِ
خَرَجَ كَرْدَنَسْتَه

وَوَفِّرْ مَلَكَتِي يَا أَمِيرَ الْبَرَكَةِ فِيهِ وَأَصِيبْ

بِالسَّبِيلِ الْهَدَايَةِ لِلْبِرِّ فِيمَا أَنْفَقُ مِنْهُ
بَعْدَ زَاهِرِ نِهَايَةِ مَا يَحْتَفِظُ فِي
جَمِيعِ مَا خُوبَ خُوفِ كُنْتُمْ فِي
بِزَارِ بَدَنِهِ

يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنِي
بَعْدَ زَاهِرِ كَلَامِ مَنْ دَعَا
وَصَحْنِ كَلَامِ مَنْ خُجَّاجَ بِيَكْ
بِنَاثِمِ دَرِخْصِيلِ بَعْدَ

مَوْئِدَةِ الْإِكْتِسَابِ وَارْزُقْنِي مِنْ غَيْرِ

إِحْسَابٍ فَلَا أَشْتَغِلُ عَنْ عِبَادَتِكَ
بَعْدَ بَيَانِ كَلَامِ مَنْ رَدَّ بَدَنَهُ
يَا حَبِيبَ دَرِخْصِيلِ
بِنَاثِمِ بَدَنِهِ

بِالطَّلَبِ وَلَا أَحْتَمِلُ إِضْرَافَ الْمَكْسَبِ

اللَّهُمَّ

اللَّهُمَّ فَاطِلِبِي بِقُدْرَتِكَ مَا أَطْلُبُ

وَأَجِرْنِي بِعِزَّتِكَ مِمَّا أَرْهَبُ اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصُنْ وَجْهِي

بِالْيُسَارِ وَلَا تَبْشُدِلْ جَاهِي بِالِاقْتَارِ

فَأَسْتَزِقْ أَهْلَ رِزْقِكَ وَأَسْتَعِطِي

شِرَارَ خَلْقِكَ فَأَقْتِنِ جِجْدِي مِنْ أَعْطَا

وَأَبْتَلِي بِذَمٍّ مِنْ مَنْعِي وَأَنْتَ مِنْ

دُؤْبِهِمْ وَلِيٍّ الْأَعْطَا وَالْمَنْعُ اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي صِحَّةً

فِي عِبَادَةٍ وَفِرَاقًا فِي زَهَادَةٍ وَعِلْمًا

بَانگاه دارا بزرگوار

بغیر چیز نیست

بجز یکم از حدیث است
منجمله بدعتهای

فِي اسْتِعْمَالٍ وَدُرْعَةٍ فِي اجْنَالِ اللَّهُمَّ

يعز اميد کرد دارم بر حمت تو
درست شوقه

اخْتِمْ بِعَفْوِكَ أَجَلِي وَحَقِّقْ فِي رَجَائِ

رَحْمَتِكَ أَمَلِي وَسَهِّلْ إِلَى بُلُوغِ رِضَاكَ

سُبُلِي وَخَسِّنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي عَمَلِي

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَنَهَيْ

لَذِيكَ كُرِّكَ فِي أَوْقَاتِ الْغَفْلَةِ

يعز هست از شغلها يا از
بیماریها يا اجله

وَاسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ فِي أَيَّامِ الْمُهَلَّةِ

وَأَنْفِجْ لِي إِلَى مَحَبَّتِكَ سَبِيلًا سَهْلَةً

فَأَكْمِلْ لِي بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

فَلَا مُسَكَّرَ لِرَوْعَتِي وَمَنْ يُؤْمِنُ

مِنْكَ وَأَنْتَ أَحَقُّنِي وَمَنْ يُسَاعِدِي

وَأَنْتَ أَفْرَدْتَنِي وَمَنْ يُقَوِّبِي وَأَنْتَ

أَحْزَنْتَنِي وَأَنْتَ بِالْكَرَمِ الْأَوْبِ عَلَى

مَرْبُوبٍ وَلَا يُؤْمِرُ إِلَّا غَالِبٌ عَلَى مَغْلُوبٍ

وَلَا يُعِيرُ إِلَّا طَالِبٌ عَلَى مُطْلُوبٍ

وَبِيَدِكَ يَا إِلَهِي جَمِيعُ ذَلِكَ السَّبَبِ

وَاللَّيْلِ الْمَفَرُّ وَالْمَهْرَبُ فَصَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَجِرْ هَرَبِي

وَأَنْجِ مَطْلَبِي اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْصَرُّ

لَا يُؤْمِرُ إِلَّا غَالِبٌ عَلَى مَغْلُوبٍ
وَلَا يُعِيرُ إِلَّا طَالِبٌ عَلَى مُطْلُوبٍ
وَبِيَدِكَ يَا إِلَهِي جَمِيعُ ذَلِكَ السَّبَبِ
وَاللَّيْلِ الْمَفَرُّ وَالْمَهْرَبُ فَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَجِرْ هَرَبِي
وَأَنْجِ مَطْلَبِي اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْصَرُّ

عَنِّي وَجْهَكَ الْكَرِيمَ أَوْ مَنَعْتَنِي

فَضْلَكَ الْجَسِيمَ أَوْ حَظَرْتَ عَلَيَّ رِزْقَكَ

أَوْ قَطَعْتَ عَنِّي سَبِيلَكَ لِمَا جِدَّ السَّبِيلُ

إِلَى شَيْءٍ مِنْ أَمَلٍ غَيْرِكَ وَلَمْ أَقْدِرْهُ

عَلَى مَا عِنْدَكَ بِمَعُونَةِ سِوَاكَ فَإِنِّي

عَبْدُكَ وَفِي قَبْضَتِكَ نَاصِيَتِي

بِيَدِكَ لَا أَمْرَ لِي مَعَ أَمْرِكَ مَا حِصْرُ

فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ

وَلَا قُوَّةَ لِي عَلَى الْخُرُوجِ مِنْ سُلْطَانِكَ

وَلَا اسْتَطِيعُ مُجَاوِزَةَ قُدْرَتِكَ وَلَا

بعض را هر سوره را از دو یا بغیر از تو

ناصیه است و ناصیه است
بعض کتاب است از مفهومی
و منسوب بعضی

وَلَا أَسْتَمِيلُ هَوَاكَ وَلَا أَبْلُغُ رِضَاكَ وَلَا

أَنَا مَا عِنْدَكَ إِلَّا بِطَاعَتِكَ وَبِفَضْلِ

رَحْمَتِكَ إِلَهِي أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ عَبْدًا

دَاخِرًا لَكَ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا

إِلَّا بِكَ أَشْهَدُ بِذَلِكَ عَلَى نَفْسِي وَأَعْتَرِفُ

بِضَعْفِ قُوَّتِي وَقِلَّةِ حِيلَتِي فَأَجْزِلِي

مَا وَعَدْتَنِي وَتَمِّمْ لِي مَا أَيْتَنِي فَإِنِّي

عَبْدُكَ الْمُسْكِينُ الْمُسْتَكَرِينُ

الضَّعِيفُ الضَّرِيرُ الْحَقِيرُ الْمُهْمِلُ

الْفَقِيرُ الْخَائِفُ الْمُسْتَخِيرُ اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَجْعَلْنِي

نَاسِيًا لِّذِكْرِكَ فِيمَا أَوْلَيْتَنِي وَلَا

غَافِلًا لِإِحْسَانِكَ فِيمَا أَوْلَيْتَنِي وَلَا

أَيْسًا مِنْ إِيْجَابِكَ لِي وَإِنْ أَبْطَأَتْ

عَيْنِي فِي سَرَاءِ كُنْتُ أَوْ خَرَاءَ أَوْ شِدَّةِ

أَوْ رَخَاءٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ بَلَاءٍ أَوْ نَعَاءٍ أَوْ ه

جِدَّةٍ أَوْ لَا وَآءٍ أَوْ فَقْرٍ أَوْ غِنَى اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ شَانِي

عَلَيْكَ وَمُدْحِي إِيَّاكَ وَحَمْدِي لَكَ

فِي كُلِّ حَالٍ أَلَنِي حَتَّى لَا أَفْرَحَ بِمَا أُنِيَّتَنِي

او بوش و بخت
او بخت و بخت
او بخت و بخت
او بخت و بخت

بعضی وقتها مشغول بودم و شانه تو بستم
که بشا در و اندوه نیز دارم با براد
اینست که مدح و ثناء را از من سبب میشود
که از فرج و خوف که مذکور شده بنفوس

مِنَ الدُّنْيَا وَلَا أَحْزَنَ عَلَى مَا مَنَعْتَنِي فِيهَا

وَلَا أَحْزَنَ عَلَى مَنَعْتَنِي فِيهَا وَاشْفِ

قَلْبِي نَفْسُكَ وَاسْتَعِجْ بَدَنِي فِيمَا تَقْبَلُهُ

بعض تقویر الیها ساز
از برادر دل منزه

مِنِّي وَاشْفِ بَطْأَ عَيْنِكَ نَفْسِي عَنْ

كُلِّ مَا يَرُدُّ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَحِبَّ شَيْئًا مِنْ

سَخَطِكَ وَلَا أَسْخَطُ شَيْئًا مِنْ رِضَاكَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَرِّغْ

قَلْبِي لِمَحَبَّتِكَ وَاشْغَلْهُ بِذِكْرِكَ

وَانْغَشِّهِ بِخَوْفِكَ وَبِالْوَجَلِ مِنْكَ

وَقُوَّةِ بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَآمِلُهُ إِلَى

طاعتك

طَاعَتِكَ وَأَجْرِيهِ فِي أَحَبِّ السُّبُلِ إِلَيْكَ

بعض کشتار اور دایرہ فکرت

وَذَلِّلَهُ بِالرَّغْبَةِ فِيمَا عِنْدَكَ أَيَّامَ حَيَاتِي

كُلُّهَا وَاجْعَلْ ثَقُوبَكَ مِنَ الدُّنْيَا

مَدْخَلٌ

وَأَدِى إِلَى رَحْمَتِكَ رَحْلَتِي وَفِي مَرْضَاتِكَ

وَاجْعَلْ فِي جَنَّتِكَ مَثْوَايَ وَهَبْ لِي

قُوَّةَ احْتِمَالِهَا جَمِيعَ مَرْضَاتِكَ وَاجْعَلْ

فِرَارِي إِلَيْكَ وَرَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ

وَالْبَسْ قُلُوبَ الْوَحْشَةِ مِنْ شَرِّ أَرْخَلِكَ

وَهَبْ لِي الْأَشْرَبَ وَبِأَوْلِيَاءِكَ

وَأَهْلَ طَاعَتِكَ وَلَا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ

وَلَا كَافِرٍ عَلَى مِثْلَةٍ وَلَا لَهْ عِنْدِي بِكَ

وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَعْلَمُ بِمَا تَدْعُونَ

فَلِي وَأَنْتَ نَفْسِي وَاسْتَغْنَانِي وَكِفَايَتِي

بِكَ وَبِحَبَابِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي لِمَنْ قَرَّبَ بِنَا

وَاجْعَلْنِي لِمَنْ قَرَّبَ بِنَا وَاجْعَلْنِي لِمَنْ قَرَّبَ

بَشِيرٍ إِلَيْكَ وَبِالْعَمَلِ نِكَ بِمَا حَبَّبْتُ وَنَزَّ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَذَلِكَ عَلَيْكَ

وَأَعْلَمُ بِمَا تَدْعُونَ

وَأَعْلَمُ بِمَا تَدْعُونَ

فِي جَمِيعِ أُمُورِي فَإِنَّكَ إِنْ وَكَلْتَنِي

إِلَى نَفْسِي عَجَزْتُ عَنْهَا وَلَمْ أَقِمْ مَا

فِيهِ مَصْلَحَتُهَا وَإِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى

خَلْقِكَ بَعَثْتَنِي وَإِنْ أَلْبَسْتَنِي

إِلَى رَأْيِي حَرَمْتَنِي وَإِنْ أَعْطَوْا

أَعْطَوْا قَلِيلًا نَكِرًا وَمَتَّوْا

عَلَى طَوِيلًا وَذَمُّوا كَثِيرًا فَبِضْلِكَ

اللَّهُمَّ فَأَغْنِنِي وَبِعَظَمَتِكَ فَأَغْنِنِي

وَبِسَعَتِكَ فَأَبْسُطْ يَدِي وَمِمَّا عِنْدَكَ

فَاكْفِنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالِهِ وَخَلِّصْنِي مِنَ الْحَسَدِ وَاحْصُرْنِي

عَنِ الذَّنُوبِ وَوَرِّعْنِي عَنِ الْمَحَارِمِ

وَلَا تَجُرِّتْنِي عَلَى الْمَعَاصِي وَاجْعَلْهُ

هَوَايَ عِنْدَكَ وَرِضَايَ فِيهَا يَدُوكَ

مِنْكَ وَبَارِكْ لِي فِي مَارَزَقْتَنِي وَفِي مَا

خَوَّلْتَنِي وَفِي مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَاجْعَلْهُ

فِي كُلِّ حَالٍ لِي مَحْفُوظًا مَكْلُوءًا

مَسْتَوْرًا مَنُوعًا مُعَاذًا اِحْجَارًا اَللّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَرْ عَنِّي كُلَّ

الزَّمَنِ بِهِ وَفَرَضْتَهُ عَلَى لَكَ فِي

بَعْدَ زَمَانٍ

وَجْهِهِ مِنْ وَجُوهِ طَاعَتِكَ أَوْ خَلْقٍ

مِنْ خَلْقِكَ وَأَنْ ضَعُفَ عَنْ ذَلِكَ

عَنْهُ بِدَلِيلٍ وَهَنْتَ قُوَّتِي وَلَمْ تَنْلُهُ

مَقْدَرَتِي وَلَمْ يَسَعَهُ مَالِي وَلَا هـ

ذَاتُ يَدَيِ ذِكْرَتِهِ أَوْ شَيْئُهُ

هُوَ يَا رَبِّ مِمَّا أَتَى حَصْبَتَهُ عَلَى

وَأَغْفَلْتُ أَنَا مِنْ نَفْسِي فَأَدِّهِ عَنِّي

مِنْ جَزِيلِ عَطِيَّتِكَ وَكَثِيرِ مَا عِنْدَكَ

فَإِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ حَتَّى لَا يَبْقَى

عَلَيَّ شَيْءٌ مِنْهُ تَزِيدُ أَنْ يَقْصُرَ عَنِّي

بعض از فضل و رحمت که فرستاده

بعض از حسد من ببرد و عفو
از من ببرد

وَالشُّبُهَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالِإِلَهِ وَارْزُقْنِي خَوْفَ عَذَابِ الْوَعِيدِ

وَشَوْقِ ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتَّى أَجِدَ لِقَاءَ

مَا أَذْغَوْكَ لَهُ وَكَأَبَةِ مَا اسْتَجِيرُ

بِكَ مِنْهُ اللَّهُمَّ قَدْ عَلِمَ مَا يَصْحَبُنِي

مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي فَكُنْ بِحَوْلِي

خَفِيًّا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ

وَإِزْزُقْنِي الْحَقَّ عِنْدَ تَقْصِيرِي فِي الشُّكْرِ

لَكَ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فِي الْبَسْرِ وَالْعُسْرَةِ

وَالصِّحَةِ وَالسَّقَمِ حَتَّى أَعْرِفَ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بعضی از اینها در بر او در
حاجت های من

بعضی از اینها در بر او در
حاجت های من
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم

وَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ

وَحَسْبُكَ إِلَهُ وَارْزُقْنِي الْعَقْظَ مِنَ الْخَطَايَا

وَالْإِحْتِرَاسَ مِنَ الزَّلَلِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

يعني غرضش از تو که عیب و نیاید
یا غرضش از تو که عیب و آفت نباشد

حَتَّى أَكُونَ فِي خَالِ الرِّضَا وَالْغَضَبِ بِمَا يَرِدُ عَلَىٰ مِنْهُمَا

یعنی آنکه بر من و او شوق از امور
دنیا و آخرت یا از این دو حالت
و باغض و غضب است بر من و او

بِمَنْزِلِهِ سَوَاءٌ عَامٍ لَا يَطَاعُكَ مُؤَثِّرًا

پیش من یکسان باشد
پیش من یکسان باشد

لِرِضَاكَ قَلْبِي بِوَأَمْرِي فِي الْأَوْلِيَاءِ هـ

وَالْأَعْدَاءِ حَتَّى يَأْمَنَ عَدُوِّي مِنْ ظُلْمِي

یعنی از او و باطنی که حق بالتم
حسب نیاید

وَجُورِي وَيَأْتِيَنِي وَلِيٌّ مِنْ مِثْلِي هـ

وَإِغْطِ طَهَوَائِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَدُ

مُخْلِصًا فِي الرِّخَاءِ دُعَاءُ الْمُخْلِصِينَ الْمُضْطَرِّينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ

لَكَ فِي الدُّعَاءِ إِنَّكَ حَسِيدٌ مَحْبِبٌ

رحاله دعا به بستره
والله اعلم

عافيتك بغير
است بلا راز

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْبِشْرِ

عَافِيَتَكَ وَجَلِّ لِي عَافِيَتَكَ وَحَصِّصْ لِي

بِعَافِيَتِكَ وَأَكْرِمْ نِي بِعَافِيَتِكَ

وَصَدِّقْ عَلَيَّ بِعَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي عَافِيَتَكَ

وَأَفْرِشْ لِي عَافِيَتَكَ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ

عَافِيَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَافِنِي عَافِيَةً دَافِيَةً

شَافِيَةً عَالِيَةً نَامِيَةً عَافِيَةً تُؤَيِّدُنِي

وَأَغْنِنِي بِعَافِيَتِكَ

وَأَصْلِحْ لِي عَافِيَتَكَ

عافيتك بغير
خود را بگو
حال را در حال عافيت
خود را بگو

بَدَّيْ الْعَافِيَةَ عَافِيَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ هـ

وَأَمَّنْ عَلَى الصَّحَّةِ وَالْأَمْنِ وَالسَّلَامَةِ

فِي دِينِي وَبَدَّيْ وَالْبَصِيرَةَ فِي قَلْبِي

وَالْتَفَادِي فِي أُمُورِي وَالْخَشْيَةَ لَكَ

وَالْخَوْفَ مِنْكَ وَالْعُتُوَّةَ عَلَى مَا أَمَرَنِي

بِهِ مِنْ طَاعَتِكَ وَالْإِجْتِنَابَ لِمَا

نَهَيْتَنِي عَنْهُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ اللَّهُمَّ

وَأَمَّنْ عَلَى الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ وَزِيَارَةِ

قَبْرِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ وَرَحْمَتُكَ

وَبَرَكَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَرَسُولِهِ

وَأَعْلَمُ

بجز در دو باب است که در حدیث مذکور است
و در آن دو باب در بیان احوال و عیال

Vc

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي فِي عَالَمِي

هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاجْعَلْ ذَلِكَ

مَقْبُولًا مَشْكُورًا مَذْكُورًا الذِّكْرُ مَذْكُورًا

عِنْدَكَ وَأَنْطَرُ بِخَيْرٍ مِنْكَ وَشُكْرِكَ

وَذِكْرُكَ وَحُسْنُ النَّاسِ عَلَيْكَ

لِسَانِي وَاشْرَحْ لِمُرَاشِدِي دِينِي قَلْبِي

وَأَعِزَّنِي وَذُرِّيَّتِي مِنَ الشُّطَارِ الْبَرِّ

وَمِنْ شَرِّ السَّامَةِ وَالْهَامَةِ وَالْعَامَةِ

وَاللَّامِيَّةِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ شَيْطَانِيٍّ

مَرِيدٍ وَمِنْ رِزْقِ سُلْطَانٍ عَنِيٍّ

غنیہ عن حق ورا داند
وہما لہ لم لہما

وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مَرْفٍ حَفِيدٍ وَمِنْ شَرِّ

حَفِيدٍ غَرِيبٌ تَنَمُّ كَسِيرٌ
شاید بخدمت او خادمان

كُلِّ صَغِيرٍ وَشَدِيدٍ وَمِنْ شَرِّ

كُلِّ شَرِيفٍ وَوَضِيعٍ وَمِنْ شَرِّ

كُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ وَمِنْ شَرِّ

كُلِّ قَرِيبٍ وَبَعِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مَنْ

نَصَبَ لِرَسُولِكَ وَالْأَهْلِ بَيْتِهِ حَرْبًا

مِنْ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ

دَابَّةٍ أَنْتَ اخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ عَلَى

ناصیه پیشانی است و گرفتار
کنند تا پادشاه

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

بعضی بپایان رسانند
و بعضی بپایان نرسانند
نموده بپایان رسانند

وَالِهِ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَصْرِفْهُ

عَنِّي وَادِّ حَرَعَتِي مَكْرَةً وَادِّ رَأْعَتِي

شَرَّةً وَرَدِّ كَيْدَهُ فِي خَيْرِهِ وَاجْعَلْ

بَيْنَ يَدَيْهِ سَدًّا حَتَّى نَفْعَ عَنِّي بَصَرَهُ

وَمِنْ خَلْفِهِ سَدًّا

وَلِصِّمْ عَن ذِكْرِ رِي سَمْعَهُ

وَتَقْفِلْ ذُوْنَ إِخْطَارِي قَلْبَهُ

وَتُخْرِسْ عَنِّي لِسَانَهُ وَتَقْمَعَ رَأْسَهُ

وَتَذِلَّ عِزَّهُ وَتَكْسِرْ جَبْرُوتَهُ وَتَذِلَّ

رَقَبَتَهُ وَتَقْشَحْ كِبَرَهُ وَتَوُضِعْ

مِنْ جَمِيعِ ضَرَرِهِ وَشَرِّهِ وَسَهْمِهِ

وَهَمِّهِ وَهَزْزِهِ وَحَسَدِهِ وَعَدَاوَتِهِ

ببیند که می تواند مرا خطا آرد و
ببیند که می تواند مرا خطا بر دل آرد

ببیند که می تواند مرا خطا بر دل آرد
ببیند که می تواند مرا خطا بر دل آرد

وَحَبَائِلِهِ وَمَصَائِدِهِ وَرَجُلِهِ وَخَيْلِهِ

إِنَّكَ عَزِيزٌ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

حُسَيْنٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاهْلٍ

بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَاخْصُصْهُمْ

بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ

وَسَلَامِكَ وَاخْصُصِ اللَّهُمَّ وَالِدَكَ

بِالْكَرَامَةِ لَدَيْكَ وَالصَّلَاةَ

مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآلِهِمُنِي عَلِيمَ مَا هُوَ

يَحِبُّ لَهَا عَلَى الْإِهَامَا وَاجْمَع لِي عِلْمَ

ذَلِكَ ذَلِكَ كُلُّهُ تَمَامًا ثُمَّ اسْتَغْلِي

بِمَا تُكَلِّمُنِي مِنْهُ وَوَقِّفْنِي لِلنُّفُودِ

فِيمَا تُبْصِرُنِي مِنْ عِلْمِهِ حَتَّى لَا يَفُوتَنِي

اسْتِحْمالُ شَيْءٍ عَمِلْتَنِيهِ وَلَا تَنْقُصْ

أَزْكَائِي عَنِ الْخُفُوفِ فِيمَا أَمْتَنِيهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا

شَرَفْتَنَاهُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

كَمَا أَوْجَبْتَ لَنَا الْحَقَّ عَلَى الْخَلْقِ بِسَبَبِهِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَهْلًا بِهَا هَيْئَةَ السُّلْطَا

بِمَا تُكَلِّمُنِي مِنْهُ وَوَقِّفْنِي لِلنُّفُودِ
فِيمَا تُبْصِرُنِي مِنْ عِلْمِهِ حَتَّى لَا يَفُوتَنِي
اسْتِحْمالُ شَيْءٍ عَمِلْتَنِيهِ وَلَا تَنْقُصْ
أَزْكَائِي عَنِ الْخُفُوفِ فِيمَا أَمْتَنِيهِ

الْعُسُوفِ وَأَبْرَهُمَا بِرِ الْأُمِّ الرَّؤُوفِ وَاجْعَلْ

طَاعَتِي لِوَالِدَيَّ وَبِرِّي بِهِمَا اقْرَ

يعنر دوست داشته باشم از دوست داشتنی و ساز خواهر

لِعَيْنِي مِنْ رَقْدَةِ الْوَسْوَاسِ وَأَنْتَ

و ساز گیت که او را به پیکی گرفته باشند

لِصَدْرِي مِنْ شَرِبَةِ الظَّمْآنِ حَتَّى

أَوْثِرَ عَلَى هَوَايَ حَوَاهِمَا وَأَقْدِمَ

عَلَى رِضَايَ رِضَاهُمَا وَأَسْتَكْثِرَ بَرَّهُمَا

بِقَوْلِكَ قُلْ وَأَسْتَقِيلَ بِرِّي بِهِمَا ه

وَارِثُكَ كَثْرَ اللَّهُمَّ خَفِضْ لَهُمَا

صَوْتِي وَأَطِيبْ لَهُمَا كَلَامِي وَالْإِث

لَهُمَا عَذْرِي كُنِّي وَأَعْطِفْ عَلَيْهِمَا قَلْبِي

و صبر کن

وَصَيِّرْنِي بِهِمَا رَفِيقًا وَعَلَيْهِمَا شَفِيقًا

و بگویند با اینها رفیق و با اینها شفیق

اللَّهُمَّ اشْكُرْ لَهُمَا تَرْبِيَّتِي وَابْتِهَامًا

بار خدایا بجزای تربیت من و بابت

عَلَى تَكْرِمِي وَاحْفَظْ لَهُمَا مَا

بر من داشتی من و نگاه کن بر اینها

حِفْظًا مِمَّنِي فِي صَغَرِي اللَّهُمَّ وَمَا

نگاه داشته باش از من در بچگی من

مَسْهُمًا مِمَّنِي مِنْ أَذَى أَوْ خَلَصَ إِلَيْهِمَا

سهم من از آزار من که به اینها رسید

عَنِّي مِنْ مَكْرُوهٍ أَوْ ضَاعَ قَبْلِي لَهُمَا مِنْ

از من از بدی که از من دور شد یا پیش از من

حَقٌّ فَأَجْعَلْهُ حِطَّةً لِي تُؤْمِرُوا وَعُلُوءًا

حق من را بگردان به گناه من و برافراشته

فِي دَرَجَاتِهِمَا وَزِيَادَةً فِي حَسَنَاتِهِمَا يَا

در درجات اینها و زیاده ای در حسنات اینها

مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ بِأَصْنَعِ فِيهَا مِنْ

تبدیل کننده بدیها را بچندین برابر

الْحَسَنَاتِ اللَّهُمَّ وَمَا تَعَدَّى بِأَعْلَى فِيهِ

حسنات را خدایا و آنچه از آنجا فراتر

بجز خود من چیز دیگری مرا حفظ کرده اند از عیبت و اعضا و منافع و ضرر و زیان اینها محافظت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

مِنْ قَوْلٍ أَوْ اسْرَفًا عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَوْلٍ

وَأَسْرَفًا عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَوْلٍ

أَوْ اسْرَفًا عَلَىٰ مَنْ فَعَلَ أَوْ ضِعَاعًا لِي

وَأَسْرَفًا عَلَىٰ مَنْ فَعَلَ أَوْ ضِعَاعًا لِي

مِنْ حَقٍّ أَوْ قَصْرًا لِي عَنْهُ مِنْ وَاجِبٍ

فَقَدْ وَهَبَتْهُ لَهَا وَجَدْتُ بِهِ عَلَيْهَا

وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِي وَضْعٍ تَبِعْتَهُ عَنْهَا

فَأَجَلْتُ قَوْلَهَا عَلَىٰ نَفْسِي وَلَا أَسْبِطُهَا

فِي بَرٍّ وَلَا أَكْرَهُ مَا تَوَلَّيْتُ مِنْ أَمْرٍ

يَأْتِي فَهِيَ أَوْجَبُ حَقًّا عَلَىٰ وَأَقْدَمُ

إِحْسَانًا إِلَىٰ وَأَعْظَمُ مِنَّةً لَدَىٰ مِنْ

أَنْ أَقَاصَهُمَا بَعْدَ إِجْازِهَا عَلَىٰ

مِنْ قَوْلٍ أَوْ اسْرَفًا عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَوْلٍ

أَوْ اسْرَفًا عَلَىٰ مَنْ فَعَلَ أَوْ ضِعَاعًا لِي

مِنْ حَقٍّ أَوْ قَصْرًا لِي عَنْهُ مِنْ وَاجِبٍ

فَقَدْ وَهَبَتْهُ لَهَا وَجَدْتُ بِهِ عَلَيْهَا

وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِي وَضْعٍ تَبِعْتَهُ عَنْهَا

فَأَجَلْتُ قَوْلَهَا عَلَىٰ نَفْسِي وَلَا أَسْبِطُهَا

فِي بَرٍّ وَلَا أَكْرَهُ مَا تَوَلَّيْتُ مِنْ أَمْرٍ

يَأْتِي فَهِيَ أَوْجَبُ حَقًّا عَلَىٰ وَأَقْدَمُ

بعض از هزار رغبت بسورت و درضا
و بال آنرا از این که از این ختم یا این که
توجه بجانب تو کردم از برای طلبه اخلاقی
لن و بال از این که

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

منه

این حق ایشان بر من بسیار است
 انقدر نیست که ایشان
 استیفا حقوق خود را
 من نتواند کرد که

مِثْلَ آيِنَ إِذَا يَا أَلْهِ طُولُ شُغْلِهِمَا بِتَرْسَةٍ

وَإِنْ شِدَّةُ نَعِيمِنَا فِي حِرَاسَتِي وَإِنْ

اِقْتَارُهُمَا عَلَى أَنْفُسِهِمَا لِلتَّوَسُّعَةِ عَلَى

هِيَ هَاكَ مَا يَسْتَوْفِيَانِ مِنِّي حَتَّى مَا

وَلَا ادْرِكُ مَا حَبَّ عَلَيَّ لَوْ مَا وَلَا اَنَا

بِقِاسٍ وَظَيْفَةٍ خِذْ مِنْهَا فَصِّلْ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَأَعِزِّي يَا خَيْرَ مَرٍ

اسْتَعِيرَ بِهِ وَوَفَّقَنِي يَا أَهْدَى

مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِي أَهْلِ

الْعُقُورِ وَالْأَبَاءِ وَالْأُمَمَاتِ يَوْمَ تَجْزَى

بدانکه در این
آنها بهر
نفسه باید که
نفسه بخند
که در روزگار از جمله

وفاقی

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَذُرِّيَّتِهِ

وَاحْصِصْ أَبَوَيَّ بِأَفْضَلِ مَا خَصَّصْتَ

بِهِ آبَاءَ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ وَأُمَّهَاتِهِمْ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَا تُنْسِنِي

ذِكْرَهُمَا فِي أَدْبَارِ صَلَوَاتِي وَفِي

أَنَا مِنْ أَنَاءِ لَيْلِي وَفِي سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ

نَهَارِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَاعْفِرْ لِي بِدُعَائِي لَهُمَا وَاعْفِرْ لَهُمَا

بَيْنَهُمَا فِي مَغْفِرَةِ حَتْمًا وَارْضَ

عَنْمَا

عَنْهَا شِفَاغِي لَهَا رِضًا عَزَمًا وَبَلَّغَهَا

بِالْكَرَامَةِ مَوَاطِنَ السَّلَامَةِ اللَّهُمَّ

يا سبب كرامته انشا الله
يا غزاة بهشت

لها فقهها في وان
سبقت مغفرتك

وَأَنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُكَ لِي فَشَفِّعْنِي

يا غزاة بهشت

فِيهَا حَتَّى تَجْتَمَعَ بِرَأْفَتِكَ فِي دَارِ كَرَامَتِكَ

وَحَلَّ مَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ إِنَّكَ ذُو

الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالْمَرَّةِ الْقَدِيمِ وَأَنْتَ أَرْحَمُ

الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ وَمُرِّي عَلَى بَيْقَاءِ وَلَدِي وَبِإِصْلَاحِهِمْ

لِي وَبِامْتِنَاعِي بِهِمُ الْهَيْ أَمْدُ دُلِّي فِي

يعني مدتها رجاءات انشا الله

أَعْمَارِهِمْ وَزِدْ لِي فِي أَجَالِهِمْ وَرَبِّ

لِيَصْغِرَ هَمُّهُ وَقَوْلِي ضَعِيفُهُمْ وَأَصْحَ لِي

أَبْدَانَهُمْ وَأَذْيَانَهُمْ وَأَخْلَاقَهُمْ وَعَافِيَهُمْ

فِي أَنْفُسِهِمْ وَفِي جَوَارِحِهِمْ وَفِي كُلِّ مَا

عُنَيْتُ بِهِ مِنْ أَمْرِهِمْ وَأَذْرِي لِي وَعَلَى

يَدِي أَرْزَاقَهُمْ وَاجْعَلْهُمْ أَبْرَارًا نَقِيَاءَ

بَصَرَاءَ سَامِعِينَ مُطِيعِينَ لَكَ

وَلَا وَلِيَّائِكَ مُحِبِّينَ مُنَاصِحِينَ

وَلِجَمِيعِ أَعْدَائِكَ مُعَانِدِينَ وَمُبْغِضِينَ

أَمِينَ اللَّهُمَّ اشْدُدْ بِهِمْ عَصْدِي

وَاقِمْ بِهِمْ أَوْدِي وَكَثْرَتِهِمْ

بِسْمِ اللَّهِ

عَلَدِي

عَدِي وَزَيْنَ بِهِمُ مُحَضَّرِي وَآخِي

و زینت و محضری و آخی

بِهِمْ ذِكْرِي وَكَفَنِي بِهِمْ عَيْتِي

با ایشان یاد مرا و کفن مرا با ایشان عیبت مرا

وَاعِنِّي بِهِمْ عَلَى حَاجَتِي وَاجْعَلْهُمْ

و مرا در حاجت من و بگردانند مرا

لِ الْمُحِبِّينَ وَ عَلَى حَدِّ بَيْنَ مُقْبِلِينَ

برای محبتیان و بر حد بین مقبلین

مُسْتَقِيمِينَ لِمُطِيعِينَ غَيْرِ

راستگاران را برای مطیعین غیر

عَاصِينَ وَلَا عَاقِبِينَ وَلَا مُخَالِفِينَ

غیر از عاصیان و عاقبتیان و مخالفین

وَلَا خَاطِئِينَ وَاعِنِّي عَلَى تَرْبِيَّتِهِمْ

و خطایان مرا و مرا در تربیت ایشان

وَتَأْدِيبِهِمْ وَبِرَّهِمْ وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ

و تادیب ایشان و بر ایشان و بده مرا از نزد تو

مَعَهُمْ أَوْلَادًا ذُكُورًا وَاجْعَلْ

با ایشان اولاد و پسران و بگردان

ذَلِكَ خَيْرًا لِي أَوْلَادًا ذُكُورًا وَاجْعَلْهُمْ

آن را برای من خیرتر از اولاد و پسران و بگردان

و زینت و محضری و آخی
با ایشان یاد مرا و کفن مرا با ایشان عیبت مرا
و مرا در حاجت من و بگردانند مرا
برای محبتیان و بر حد بین مقبلین
راستگاران را برای مطیعین غیر
غیر از عاصیان و عاقبتیان و مخالفین
و خطایان مرا و مرا در تربیت ایشان
و تادیب ایشان و بر ایشان و بده مرا از نزد تو
با ایشان اولاد و پسران و بگردان
آن را برای من خیرتر از اولاد و پسران و بگردان

و بده مرا از نزد تو

لِعَوْنًا عَلَى مَا سَأَلْتُكَ وَاعِزِّي وَذُرِّيَّتِي

مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ فَإِنَّكَ خَلَقْتَنَا

وَأَمَرْتَنَا وَنَهَيْتَنَا وَرَغَبْتَنَا فِي ثَوَابِ

مَا أَمَرْتَنَا وَرَهَبْتَنَا عِقَابَهُ وَجَعَلْتَ لَنَا

عَدُوًّا يَكِيدُ نَاسِلَطَتَهُ مِنَّا عَلَى مَا لَمْ

سُلْطَنَا عَلَيْهِ مِنْهُ وَأَسْكَنْتَهُ صَدْرَنَا

وَأَجْرِيَّتَهُ حِجَارِي دِمَائِنَا لَا يَغْفُلُ

إِنْ غَفَلْنَا وَلَا يَنْسَى إِنْ سِينَا يُؤْمِنُنَا

عِقَابُكَ وَنُحَوِّفُنَا بِغَيْرِكَ إِنْ هَمَّ

بِفَاحِشَةٍ شَجَعْنَا عَلَيْهَا وَإِنْ هَمَّ بِعَمَلٍ

یعنی از عقاب ترک الهی یا از عقاب
ایچه نهر کرده از لنگر

یعنی اورا بر چیز چیده است
داده که مارا بر این چیز
نداده زیرا که او را بر دل و سینه
و زبانه و جمیع اعضا و ماسلط
ساخته و مارا بر ولین تسلط نداده

بغیر خواهشها پیش
را روده

صَالِحٌ نَبَطْنَا عَنْهُ يَتَعَرَّضُ لَنَا بِالشَّهَوَاتِ

وَيَنْصِبُ لَنَا بِالشُّبُهَاتِ إِنْ وَعَدْنَا كَذِبًا

وَإِنْ مَنَّا أَخْلَفْنَا وَالْأَنْصَرِفُ عَنَّا كَيْدُهُ

يُضِلُّنَا وَالْأَتَقْنَا خَبَالَهُ يَسْتَرْكِنَا

اللَّهُمَّ فَافْهَرْ سُلْطَانَهُ عَنَّا بِسُلْطَانِكَ

حَتَّى تَحْبِسَهُ عَنَّا بِكَثْرَةِ الدُّعَاءِ لَكَ

فَتَصِيحَ مِنْ كَيْدِهِ فِي الْمَعْصُومِينَ

بِكَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي كُلَّ سُؤْلِي وَاقْضِ

لِي حَوَائِجِي وَلَا تَمْنَعْنِي الْإِجَابَةَ وَقَدْ

صَمِنْتُهَا لِي وَلَا تَحْبِ دُعَائِي عَنْكَ وَقَدْ

بغیر آنجا که فرموده است
ادعوتی است که

أَمَرْتَنِي بِهِ وَأَمَّنْ عَلَى كُلِّ مَا بَصُلِحَنِي
فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي مَا ذَكَرْتُ مِنْهُ وَمَا

اینها از باب تاکید سابقه

نَسِيتُ أَوْ أَظْهَرْتُ أَوْ أَخْفَيْتُ أَوْ أَغْلَيْتُ
أَوْ أَسَرَرْتُ وَاجْعَلْنِي فِي جَمِيعِ ذَلِكَ

مِنَ الْمُصْلِحِينَ سَوْأَلِي إِيَّاكَ الْمُنْجِحِينَ

یعنی اصلاح حال خود میکند
یا اصلاح دیگران

بِالطَّلَبِ إِلَيْكَ غَيْرِ الْمَسْئُوعِينَ بِالتَّوَكُّلِ

یعنی بگوید که ترا چنان سبب
سؤال کرده ام که ترا

عَلَيْكَ الْمُعَوِّذِينَ بِالتَّقْوَىٰ ذِكْرُ الزَّاجِحِينَ

این از باب توفیق
یعنی بگوید که ترا چنان سبب
سؤال کرده ام که ترا

فِي التَّجَارَةِ عَلَيْكَ الْمَجَارِبِينَ بَعِزَّكَ

الْمَوْسِعَ عَلَيْهِمُ الرِّزْقُ لِلْحَلَالِ مِنْ فَضْلِكَ

الْوَاسِعَ جُودِكَ وَكَرَمِكَ الْمُعَزِّينَ

مِنَ الذُّلِّ بِكَ وَالْمُجَارِينَ مِنَ الظُّلْمِ

بِعِذِّكَ وَالْمُعَافِينَ مِنَ الْبَلَاءِ بِرَحْمَتِكَ

وَالْمُغْنِينَ مِنَ الْفَقْرِ بِعِزِّكَ

وَالْمَعْصُومِينَ مِنَ الذُّنُوبِ وَالذَّلِّ

وَالْحَطَاءِ بِقُوَّتِكَ وَالْمُوفِّينَ لِلْخَيْرِ

وَالرُّشْدِ وَالصَّوَابِ بِطَاعَتِكَ وَالْمَحَالِ

بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الذُّنُوبِ بِعِذِّكَ الشَّارِكِينَ

لِكُلِّ مَعْصِيَتِكَ الشَّاكِينَ فِي جَوَارِكَ

اللَّهُمَّ أَعْطِنَا جَمِيعَ ذَلِكَ بِتَوْفِيقِكَ

وَرَحْمَتِكَ وَأَعِزَّنَا مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

وَاعْطِ جَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ

وَالْمُؤْمِنَاتِ مِثْلَ الَّذِي سَأَلْتُكَ لِنَفْسِي

وَلِوَلَدِي فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا وَآجِلِ الْآخِرَةِ

إِنَّكَ قَرِيبٌ حُجِيبٌ سَمِيعٌ عَلِيمٌ عَفْوٌ عَفُودٌ

رَوْفٌ رَحِيمٌ وَإِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي

الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَوَلَّنِي

فِي حَيْرَانِي وَمَوَالِي الْعَارِفِينَ بِحَقِّكَ

وَالْمُنَابِذِينَ لِأَعْدَائِنَا بِأَفْضَلِ وَلا تَك

13

مذبحاً منقرضاً و طرداً من ارضه

إِذَا فَاكِ ضَعِيفُهُ وَسَدِّ خَلَّتُهُ وَعِيَادُهُ

قَرِيبِهِمْ وَهِدَايَةِ مُسْتَرْشِدِهِمْ وَمُنَاصِحَةِ

وَمُسْتَشِيرِهِمْ وَنَعَّهْدُ قَادِمِهِمْ وَكَيْفَانِ

لَا تَرْهَبُهُمْ وَيَسْتَرْعُونَ الرِّهْبَ وَنَصْرُهُ

مَظْلُومِهِمْ وَحَسِّنِ مَوَاسِيَتِهِمْ بِالْمَاجُونَ

وَالْعَوْدِ عَلَيْهِمْ بِالْجِدَّةِ وَالْإِفْضَالِ

وَاعْطَاءِ مَا يَحِبُّ لَهُمْ قَبْلَ السُّؤَالِ

وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ أَجْزَى بِالْإِحْسَابِ

مواہدہ یا گسر کو در آنت کہ اورا
باغ و برابرس زندہ و چرخ

و بعضی گفته اند که ماعون چیز جزئی است
که در خانه ها باشد و عاریه دادیم اینها
معارفت عاقله دیگر و غیره
و حاصل معنی بنا بر اینست که در آخر
بالتیاز بواسطه کم بعضی اینها را با خود
در اینها مساوی دانسته اند.

مُسِيئَتِهِمْ وَأَعْرِضْ بِالْجَبِّ أَوْ زِعَنَّ ظَالِمِهِمْ

وَاسْتَعْمِلْ حُسْنَ الظَّنِّ فِي كَافِيَتِهِمْ وَأَتَوَكَّلْ

بِالْبِرِّ عَامَّتِهِمْ وَأَغْضُ بَصَرِي عَنْهُمْ

عِفَّةً وَالْإِنْ جَانِبِي لِمُتَوَاضِعًا وَارْقًا

عَلَى أَهْلِ الْبَلَاءِ مِنْهُمْ رَحْمَةٌ وَاسْتَزَلَّهُمُ

بامداد اینست که بنهار داشته باشم
و در دل خود دو شیرین را راه

بِالْغَيْبِ مَوَدَّةً وَاحِبٌ بِقَاءَ النِّعْمَةِ

عِنْدَكُمْ نَصْحًا وَأَوْجِبُ لَهُمَا أَوْجِبُ

لِحَامَتِي وَارْعَ لِهَمِّ مَا ارْعَى لِحَاصَتِي

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْنِي

مِثْلَ ذَلِكَ مِنْهُمْ وَاجْعَلْ لِي فِي الْخَطَايَا

بعد از آنکه خواستم نسبت بایشان
چنانچه داشتم ایات نیز نسبت
بمن میان بآوردند

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
فما عندكم

فَمَا عِنْدَكُمْ وَزِدْهُمْ بَصِيرَةً فِي حَقِّ

در آنچه نزد ایشان است و بیفزاید ایشان را بینائی در حق من

وَمَعْرِفَةً بِفَضْلِي حَتَّى يَسْعَدُوا لِي

و شناسائی ب فضل من تا اینکه نیکی کنند و شادمانی ب من

وَأَسْعَدَ بِهِمْ أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و نیکی کند بشوم من ب بابت ایشان اجابت کنم دعا را بر پروردگار

و کان عز و علا علیهم السلام لا اهل البقعة

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحَصِّنْ

خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او و استوار کن

نُفُورَ الْمُسْلِمِينَ بِعِزَّتِكَ وَأَيِّدْ حِمَائَهُمْ

سرحدات مسلمانان ب عزت خویش و تقویت کن حمایت

بِقُوَّتِكَ وَأَسْبِغْ عَطَايَاهُمْ مِنْ جَدَّتِكَ

بقوت خویش و کامل ساز عطای ایشان را از عطیه خود

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَثِّرْ عِدَّتَهُمْ

خداوند رحمت بفرست بر محمد و آل او و بسیار کن عدو

وَأَشْحَذْ أَسْلِحَتَهُمْ وَآخِرُ سُبُحَانَكَ

و تیز کن سلاح ایشان را و جمع کن جمع ایشان را و تیز کن کار ایشان را

وَأَمْنُ خَوَائِفِهِمْ وَالْفِ جَمْعُهُمْ وَذُبُّ أَرْغَمِهِمْ

و محکم گردانیدن ترسهای ایشان را و جمع کردن جمع ایشان را و دفع کردن کار ایشان را

مراد از یک بحث شدن حضرت نسبت با نشان
یا سعادت و نبوت با اعتبار آنکه هرگاه اغنای
امامت با و داشته باشند با سعادت و فوز از انجمن
دنیوی و دینی را هدایت خواهد نمود و دعا از بار
ایشان خواهد کرد و بیشتر بکار ایشان
خواهد رسید و شفاعت ایشان خواهد
کرد و اینها همه سبب دفع درجای اعدای ایشان

تغریضه گاهها و سرحدات
از بلاد اسلام که نزدیک باشد
به بلاد کفر

وَاِذْ يَنْتَهِبُ مِيرَاثَهُمْ وَتَوَحَّدُ بِكِفَايَةِ

وید در پی برسان از تمام اشیاء و نه تنها آن خط کار گذار

مُؤْنِهِمْ وَاعْضُدُّهُمْ بِالنَّصْرِ وَاعْنِهِمْ بِالصَّبْرِ

ایشان را و یار برده ایشان را به نصرت و مدد کن ایشان را به صبر

وَالطُّفْلِ لَهُمْ فِي الْمَكْرِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

یعنی مکر که بادشمنان ایشان با
ایشان را بیا موزله طلق مکر
بادشمنان

وَالطُّفْلِ لَهُمْ فِي الْمَكْرِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَزِّزْهُمْ مَا يَجْهَلُونَ

محمد و آل او و استوار کن آنکه در جهلند

وَعَلِّمْهُمْ مَا لَا يَعْلَمُونَ وَبَصِّرْهُمْ

تعلیم کن آنکه از دیکر نمیدانند
مغزو و غرض نگید است

مَا لَا يَبْصُرُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالِهِ وَأَنْشِرْهُمْ عِنْدَ لِقَائِهِمُ الْعَدُوَّ ذَكَرَ

وآل او و فراموشی گردان ایشان را از در سید ایشان بدشمن

دُنْيَاهُمْ الْمَخْدَاةَ الْغُرُورَ وَافْخُ عَن

دنیاشان که بسیار مکرکنده و فریب دهند و مکرساناز

قُلُوبِهِمْ خَطَرَاتِ الْمَالِ الْفَتُورِ وَاجْعَلِ

دلهاشان بخاطر آمدن هارفته کننده و بگردان

الْجَنَّةَ نَضَبَ أَعْيُنِهِمْ وَلَوْحَ مِنْهَا لِابْصَارِهِمْ

بهشت را بجا بر چشمها را ایشان و ظاهر ساز از بهشت به روی ایشان

ما اعلم

[illegible]

۱۷
بغیة فکر دنیا و مال از انجا سر برودند
با انجا از انجا تا جایی می کنند

مَا أَعَدَّتْ فِيهَا مِنْ مَسَاكِينِ الْخُلْدِ وَمَنَازِلِ

آنچه همیاساخته و رنگ از مسکینها جاوید و عمارتها را

الكرامة والخير الحسان والافتخار

کرامت و حوریان شکورویان و هزار

المطردة بأنواع الأشرية والأشجار

روغن شده بانواع آتش مودنیها و درختها

الْمُتَدَلِّيَّةُ بِصُورِ الْمُرَحَّى لَا يَهُمُّ

سر بزیر انداخته با صاف میسوزد تا اینکه قند نکند

أَحَدٌ مِنْهُمْ بِالْإِذْنِ بَارٍ وَلَا يُحَدِّثُ نَفْسَهُ

کسی از ایشان بهر کسی و گفتگو نکند با خوف

عَنْ قُرَيْبٍ فِي بَيْتٍ بِاللَّهْمَّ أَفْلُ بِذَلِكَ

از کرب عین از ماده مضبوط خداوند بشکست بایست

عَدُوَّهُمْ وَأَقْلَمُ عَنْهُمْ أَخْفَارَهُمْ

و شمع ایست و بکیر از ایست و نا خند و شمع

وَفَرِّقْ بَيْنَهُمْ وَأَسْلِحْهُمْ وَأَخْلَعْ هـ

و بعد از آن میان دشمنان و میان سلاطین ایشان

وَتَأْتِيكَ أَفْئِدَتُهُمْ وَبَاعِدَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ

بعد از مرگ ایشان و هور که میان دشمنان و میان

ازودتهم وحرهم في سبلهم وذلهم

ادفها را ایشان و منجیر از ایشان را در راهها نشان و

بجز این که یاد دنیا از دل ایشان
براست و بهشت غایب است
میشود از قصد عینی میکنند

يعرف كره غير از مانند
حرف غا ط نكه را شده

دشمنان را از ایشان بگویند که

بهر آنچه در دهان زبانی قرار میگیرد و در دهان
بهر است اندک اندک از دهان و بهیند از دهان

عَنْ وَجْهِهِمْ وَقَطَعَ عَنْهُمْ الْمَدَدَ ه

بجز از آنکه قصه
دارند

از جهنشان و پیر از ایشان مدورا

وَانْقَضَ مِنْهُمْ الْعِدَّةُ وَأَمَلَتْهُمُ افْعَالَهُمْ

یعنی عدوت تمام گشت

و کیم کز از ایشان عدورا و پیر کز و لهان ترا

الرَّعْبَ وَأَقْبَضُ أَيْدِيَهُمْ عَنِ الْبَسْطِ ه

بجز بگذار که در کشاید

از ترس و فرا هم آور دستشان را از کشاوت

وَاخْزَمُ السِّنَّةِ عَنِ النَّطْقِ وَشَرَّ ذُرِّيَّتِهِمْ

و چاک کز زبانها را از حرف بخت و پراکنده ساز بخت ایشان

مِنْ خَلْفِهِمْ وَنَكَلَ بِهِمْ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ

یعنی از پشت ایشان گشت و از سر ایشان گشت
و نکل از پشت ایشان گشت و از سر ایشان گشت

انما از آنکه از پشت ایشان گشت و از سر ایشان گشت

وَقَطَعَ خَيْرَ هَذَا طَمَاعٍ مِنْ بَعْدِهِمْ

بجز بجز کفر و کینه شد
ایشان آنکه از عقیده
بیدل و ترس شدند

و قطع کز بیه خاری ایشان طهار

اللَّهُمَّ عَقِّمِ أَرْحَامَ نِسَائِهِمْ وَبَيْتِهِمْ

خداوند از زایند باز دار چهار ایشان را و شکست کز

أَصْلَابَ رِجَالِهِمْ وَقَطَعَ بَنَاتِهِمْ

پشتها را مردان ایشان را و قطع بخت نسل چهار ایشان را

وَأَنْعَامِهِمْ لَا تَأْذُرُ لِيَسْمَأَيْتِهِمْ فِي قَطْرِ

بجز از اسما چیز نیاید
و از زمین چیز برودید

و انعام ایشان را و وسعت مدد ایشان را در بارید

وَلَا لِأَرْضِهِمْ فِي بَنَاتِ اللَّهِمْ وَقَوْلِكَ

و نه زمین ایشان را در زوایند خداوند آنکه دلم باین

علا